

திசைமாற்றப்பட்ட நாகரிகத்தின் உண்மை உருவை வெளிப்படுத்துதல்

ஹரே கிருஷ்ண இயக்கத்திற்கு மாபெரும்

சுவால்

ACC#34154
R6-5-1

தெய்வத்திரு

அ.ச. பக்திவேதாந்த சுவாமி பிரபுபாதர்

அகில உலக கிருஷ்ண பக்தி இயக்கத்தின் ஸ்தாபக ஆச்சாரியர்

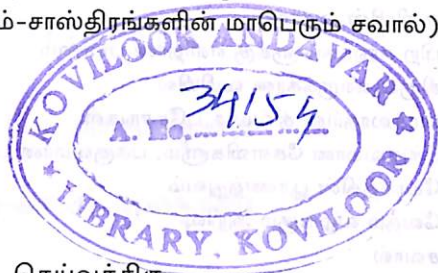
வாழிய ஸ்ரீ குருவும் கௌரங்கரும்

சவால்

The Hare Kṛṣṇa Challenge

(நாகரிகத்தின் உண்மை உருவை

அம்பலப்படுத்துவோம்-சாஸ்திரங்களின் மாபெரும் சவால்)

தெய்வத்திரு

அ.ச. பக்திவேதாந்த சுவாமி பிரபுபாதர்

அகில உலக கிருஷ்ண பக்தி இயக்கத்தின் ஸ்தாபக ஆச்சாரியர்

பக்திவேதாந்த புத்தக அறக்கட்டளை

தெய்வத்திரு. அ.ச. பக்திவேதாந்த சுவாமி ஸ்ரீல பிரபுபாதர் அவர்களால் விவரிக்கப்பட்டு தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள புத்தகங்கள்:

- * ஸ்ரீமத் பாகவதம் (12 காண்டம் - 18 புத்தகங்கள்)
- * பகவத் கீதை உண்மையுருவில்
- * கிருஷ்ணா (புருஷோத்தமராகிய முழுமுதற் கடவுள்)
- * தன்னை அறியும் விஞ்ஞானம்
- * அறிவின் அரசன்
- * பிற க்ரஹங்களுக்கு எளிதான பயணம்
- * கிருஷ்ணருக்கான வழியில்
- * பிரகலாதரின் திவ்ய உபதேசங்கள்
- * பக்குவமான கேள்விகளும், பக்குவமான பதில்களும்
- * யோகத்தின் பூரணத்துவம்
- * வேதம் வழங்கும் அறிவு
- * சவால்
- * அமைதியான வாழ்வுக்கு வழி
- * உபதேசாமிருதம்
- * உயிரிலிருந்து உயிர் தோன்றுகிறது
- * கிருஷ்ண உணர்வு ஈடு இணையற்ற வரம்
- * கிருஷ்ணர் இன்பத்தின் இருப்பிடம்
- * கீதாசாரம்
- * இயற்கையின் சட்டங்கள்
- * வைஷ்ணவ ஆச்சார்யர்களின் பாடல்கள்
- * கிருஷ்ண உணர்வும் கிறிஸ்துவமும்
- * பக்தி ரஸாம்ருத சிந்து
- * குந்தி மகாராணியின் போதனைகள்
- * பகவான் ஸ்ரீ கபிலரின் யோகமுறை
- * இறப்பிற்கும் பிறப்பிற்கும் அப்பால்
- * பக்தி யோகம்
- * ஸ்ரீ பிரம்ம சம்ஹிதை
- * ஆன்மீக வாழ்க்கை
- * கிருஷ்ண உணர்வு மிக உன்னத யோகம்
- * பக்குவநிலைக்கான வழி
- * நாரத-பக்தி-குத்திரம்

உச்சரியுங்கள்!

ஹரே கிருஷ்ண

ஹரே கிருஷ்ண

கிருஷ்ண கிருஷ்ண

ஹரே ஹரே

ஹரே ராம

ஹரே ராம

ராம ராம

ஹரே ஹரே

இப்புத்தகத்தைப் பற்றிய விஷயங்களில் ஆர்வமுடையவர்கள்
கீழ்க்கண்ட முகவரியோடு தொடர்பு கொள்ளவும்.

The Bhaktivedanta Book Trust
Hare Krishna Land
Juhu, Mumbai 400 049, India

Website / Email:
www.indiabbbt.com
admin@indiabbbt.com

The Hare Kṛṣṇa Challenge (Tamil)

1st to 5th Printings : 32,000 copies
6th Printing, August 2011: 15,000 copies

பதிப்புரிமை
© 2000 பக்திவேதாந்த புத்தக அறக்கட்டளை

இந்தப் புத்தகத்தின் எப்பகுதியையும் உள்ளது உள்ளபடி வெளியிடுவதும் அல்லது எந்த விதத்திலாவது நகல் எடுப்பதும்; கிராஃபிக், மின்னியல் மற்றும் இயந்திரவியல் முறையில் அடிபிறழாமல் நகல் எடுப்பதும், பதிவு செய்வதும், நாடாவில் பதிவு செய்வதும், தகவல் மீட்பு இயந்திர சாதனங்களில் பதுக்கி வைப்பதும், குறுந்தட்டு, நாடா அல்லது மின்னணு ஊடகங்களிலும், தகவல் தேக்கி சாதனங்களிலும் சேகரித்து வைப்பதும் தடைசெய்யப்படுகிறது. அப்படி செய்ய விரும்புபவர் பதிப்புரிமைபெற்ற பக்திவேதாந்த புத்தக அறக்கட்டளையாரின் முன்னனுமதியை எழுத்துவடிவத்தில் கேட்டுப் பெற வேண்டும். இந்த நிபந்தனையை மீறுபவர் மீது உரிய சட்டபூர்வமான நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

Published & Printed by
The Bhaktivedanta Book Trust

பொருளடக்கம்

முன்னுரை	vii
குறையற்ற அறிவினை குறைபாடுள்ள உலகில் காணுதல்	1
புலன் இன்பம் பறவைகளுக்குரியது	6
அறிவு தோன்றிய நாள் எது?	12
அறிவில்லாத சமுதாயம்	17
எளிய வாழ்க்கையும் உயர்ந்த சிந்தனையும்	22
ஆத்மாவிற்கு விஞ்ஞானபூர்வமான அத்தாட்சி	28
பகல், இரவு கனவு	34
புலால் உண்பது நியதியற்றது	39
பெண் விடுதலை	44
நீங்கள் பிரதானமானவர் அல்ல	49
பணி எவ்வாறு வழிபாடு ஆக முடியும்?	55
கிறிஸ்துவர்களும், கம்யூனிஸ்டுகளும், பசுவதையாளர்களும்	60
உடலுறவும் அதனால் விளையும் துன்பமும்	65
தொழில்நுட்பமும் வேலையில்லாத் திண்டாட்டமும்	71

விஞ்ஞானமும் நம்பிக்கையும்	76
கல்வியும் நலவாழ்வும்	81
கருச்சிதைவும் முயல் தத்துவமும்	87
வல்லமை திருத்துகிறது	93
விஞ்ஞான முன்னேற்றமும் பகட்டு வார்த்தைகளும்	98
ஆன்மீக ஒளியில் தொழில்நுட்பத்தை நோக்குதல்	103
மதசார்பற்ற அரசு	109
நாம் மிருகம் போல் வாழக்கூடாது	114
கடவுளும் குருட்டு விஞ்ஞானிகளும்	120
நோபல் பரிசு கடவுளுக்குரியது	125
சமூகப் புரட்சி	130
சமூக அமைப்பைக் குணப்படுத்த கல்லூரிகள்	139
நூலாசிரியரைப் பற்றி	146

முன்னுரை

அகில உலக கிருஷ்ண பக்தி இயக்கத்தின் ஸ்தாபக ஆச்சாரியரான தெய்வத்திரு அ.ச. பக்திவேதாந்த சுவாமி பிரபுபாதர் அவர்கள் முதன் முதலில் 1965-ஆம் ஆண்டு மேற்கத்திய நாடுகளுக்கு வந்தார். அவரது நோக்கம், வேதங்களில் விவரிக்கப்பட்டது போன்று கடவுளிடம் அன்பை வளர்க்கக் கூடிய, நடைமுறைக்கு ஏற்ற முழுமையான 'கிருஷ்ண உணர்வு' முறையை போதிப்பதே ஆகும். வேதங்களுக்கு ஸ்ரீல பிரபுபாதர் அளித்த அபரிமிதமான மொழிபெயர்ப்புகளும், விளக்கங்களும் அவரை மிகச் சிறந்த பண்டிதர்களில் ஒருவராய் நிலை நிறுத்துகிறது. இவர் கிருஷ்ணரது விஞ்ஞானம், தத்துவம், பொழுதுபோக்கு முதலியவற்றைப் பற்றி ஆதாரப்பூர்வமான 80-க்கும் மேற்பட்ட புத்தகங்கள் எழுதிய அதே சமயத்தில் 'ஹரே கிருஷ்ண' இயக்கத்தை பெரும் இயக்கமாக மேற்கத்திய உலகில் நிலைநாட்டினார்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதரின் கிருஷ்ண உணர்வினைப் பற்றி சக்தி வாய்ந்த அறிமுகம், ஆன்மீகக் கொள்கைகள் நீக்கப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சார்ந்த இளைய மேற்கத்திய அறிவாளிகளைக் கவர்ந்ததோடு அல்லாமல், அது அவர்களுக்கு நல்லதொரு மாற்றமாகவும் அமைந்தது. பொருள் இன்பமே பிரதானம் என்னும் கொள்கை, எதிலும் நம்பிக்கையற்ற நாத்திகக் கொள்கை மற்றும் மனோபாவம், கபட நாடகமான தெய்வபக்தி போன்றவற்றில் சலிப்பு அடைந்த பெரும்பாலான இந்த இளம் புத்திசாலிகள், 'வாழ்க்கை' என்பதன் உண்மைப் பொருளை உணர விரும்பினர். பழமையான வேதங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட, என்றும் பழமை அடையாத, தற்போதைய ஒவ்வொரு நாகரீக மனிதனுக்கும், இடத்திற்கும் பொருந்தக் கூடிய தன்மையை ஸ்ரீல பிரபுபாதர் தமது போதனைகளின்

மூலமாகவும், வாழ்க்கையின் மூலமாகவும் மெய்ப்பித்துக் காட்டினார். மனிதர்களை, என்றென்றும் சிக்கல் அதிகரித்துக் கொண்டே இருக்கும் நிலைமைக்கு அடிமைப்படுத்தும் ஜட உலக சமுதாயத்தை எதிர்த்தும் ஸ்ரீல பிரபுபாதர் போதித்தார்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர், பொறாமை சிறிதும் இல்லாமல், நவீன சமுதாயத்தில் விளையும் ஆன்மீகக் கேடுகளை வலிமையாகவும் தெளிவாகவும் தொடர்ச்சியாகவும் எதிர்த்துப் பேசினார். அவர் சீர்தூக்கி பாராமல் யாரையும் குறை கூறியதில்லை. மேலும் தனது சீடர்களையும் அதைப் பின்பற்றும்படி வலியுறுத்தினார். பிறருடன் பழகும்பொழுது அவர், பிறரிடமிருந்த நல்ல குணங்களை ஊக்குவித்தாரே தவிர, பிறரிடம் உள்ள கெட்ட குணங்களை சுட்டிக் காட்டி கண்டிக்கவில்லை. இயேசு நாதரைப் போன்ற அசல் ஆன்மீக போதகர்களுக்கு உரிய மரியாதையும், போற்றுதலும் அளித்தார். ஆகவே அவரது குறிக்கோள் மற்றவர்களை எதிர்ப்பதோ அல்லது கண்டிப்பதோ அல்ல. மேலும் அவர் உண்மையான, மகிழ்ச்சிகரமான 'கிருஷ்ண உணர்வு' வாழ்க்கை முறையை மக்களுக்கு போதித்து, அவர்களை விழிப்படையச் செய்வதையே கொள்கையாகக் கொண்டிருந்தார்.

ஹரே கிருஷ்ண இயக்கத்தின் 'பேக் டு காட்ஹெட்' பத்திரிகையில் 'ஸ்ரீல பிரபுபாதர் பேசுகிறார்' (இப் புத்தகத்தில் உள்ள உரையாடல்கள் அவற்றிலிருந்து எடுக்கப்பட்டவை) என்ற பகுதி வெளியிடப்பட்ட பொழுது, ஸ்ரீல பிரபுபாதர் மிகவும் திருப்தி அடைந்தார். தற்பொழுது இந்த உரையாடல்களில் பல புத்தகங்களாக வெளியிடப்படுவதால், வாசகர்கள் இந்த நவீன உலகத்தைப் பற்றிய ஒரு தூய பக்தரது கருத்தினை அறிய வாய்ப்பு உள்ளது.

இந்த புத்தகத்திற்காக தேர்ந்து எடுக்கப்பட்டுள்ள உரையாடல்கள், சில இடங்களில் ஸ்ரீல பிரபுபாதரின்

தற்காலிகமான மனநிலையை வர்ணிக்கின்றன. இப்புத்தகத்தை வாசிப்பவர்கள், ஸ்ரீல பிரபுபாதர் எப்பொழுதும் இதே மனநிலையில் இருந்தார் என எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது. இப்புத்தகத்தில் உள்ள பெரும்பாலான உரையாடல்கள் அவருக்கும், அவரது பிரத்யேகமான சீடர்களுக்கும் இடையே நிகழ்ந்தவை ஆகும். இருப்பினும், பொதுவாகவே பக்தர்கள் அல்லாதவர்களுக்கு போதிக்கும் பொழுது புத்தகங்களைப் புதிதாக வாசிப்பவர்கள், பக்தி வேதாந்த புத்தக அறக்கட்டளையாரின் மற்ற புத்தகங்களை - 'பக்குவமான கேள்விகளும் பக்குவமான பதில்களும்' போன்ற புத்தகங்களை படிக்கலாம். ஸ்ரீல பிரபுபாதர் குறைகளற்ற வேதங்களை கற்றறிந்த 'சாது' ஆவார். 'சாது' என்றால் 'பிரிப்பவர்' அல்லது 'விடுவிப்பவர்' என பொருள்படும். இப்புத்தகத்தை படிப்பவர்கள் மாயையான வாழ்க்கையில் இருந்து தாங்கள் 'பிரிவதை' அதாவது 'விடுபடுவதை' நிச்சயமாக உணரலாம். இப்புத்தகம் சிந்தனையைத் தூண்டுவதாக, தர்க்கத்திற்கு இடம் கொடுப்பதாக இருப்பினும், நோக்கத்தை விளக்குவதாகவும் அமைந்து உள்ளது. இவற்றின் முடிவுரைகள் ஆழ்ந்த சிந்திக்க வைப்பவையாகும். எந்த ஒரு சிந்தனையாளரும் அட்டையில் இருந்து அட்டை வரை படிக்க வேண்டிய முக்கிய புத்தகமாகும்.

குறையற்ற அறிவினை குறைபாடுள்ள உலகில் காணுதல்

(தெய்வத்திரு அ.ச. பக்திவேதாந்த சுவாமி பிரபுபாதர் அவர்கள் கலிபோர்னியா பல்கலைக்கழகத்தில் பௌதிக பேராசிரியரான டாக்டர் கிரெகொரி பென்ஃபோர்ட் அவர்களுடன் லாஸ் ஏஞ்ஜல்ஸ் கிருஷ்ணர் கோவிலில், 1973-ஆம் ஆண்டில் நிகழ்த்திய உரையாடல்)

டாக்டர் பென்ஃபோர்ட்: தீமை ஏன் நிகழ்கிறது என்பதையும் தீமையின் பிரச்சினை குறித்தும் மேற்கத்திய வேதாந்த சாஸ்திரப்படி அறிவீர்கள் என நினைக்கிறேன்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: இருட்டு, வெளிச்சமின்மையால் நேரிடுகிறது. அவ்வாறே நன்மையில்லாததால் தீமை விளைகிறது. எப்பொழுதும் நீங்கள் வெளிச்சத்திலேயே இருந்து விட்டால் இருட்டு என்ற கேள்விக்கே இடமில்லை. கடவுள் நன்மையே உருவானவர். எனவே நாம் எப்பொழுதும் கடவுளின் நினைவிலேயே இருப்போமானால் தீமை வரவே இடமில்லை.

டாக்டர்: பிறகு ஏன் இவ்வுலகம் தீய மனிதர்களுடன் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது?

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: காவல்துறை ஏன் உருவாக்கப்பட்டது? அதற்கு அவசியம் ஏற்படவே. அதேபோல் நம்முள் சிலர் இப்பூலோக பொருட்களை அனுபவிக்க நினைக்கின்றனர். எனவே கடவுள் அனைத்தையும் தருகிறார். குறும்புத்தனமான குழந்தைக்கு விளையாட தந்தை தனியாக அறை தருவார். இல்லையேல் அக்குழந்தை அவருக்கு இடையூறு செய்யக்கூடும். இதுபோன்று கடவுளும் படைத்திருக்கிறார்.

டாக்டர்: அப்படியானால் இவ்வுலகம் ஒரு சிறையைப் போன்றதா?

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: ஆம். இது சிறைதான். எனவேதான் இங்கு துன்பங்கள் உள்ளன. சிறைவீட்டில் சுகவாசம் நேரிடுமா? சிறையில் துன்பம் இருந்தால் மட்டுமே குற்றவாளிகளை திருத்த இயலும். இந்நிலை பகவத்கீதையில் **துக்காலயம் அஸாஸ்வதம்** எனப்பட்டுள்ளது. **துக்காலயம்** என்றால் துன்பமே உருவான இடம் என்றும் **அஸாஸ்வதம்** என்றால் நிலையற்றது என்றும் பொருள்படும். அதனால் இதற்கு சம்மதித்து நான் தானே கஷ்டப்படுகிறேன், இதனால் எனக்கு பாதகமில்லை. தொடர்ந்து இருப்பேன் என சொல்ல இயலாது. நீங்கள் தொடர்ந்து இருக்க முடியாது. நீங்கள் துரத்தப்படுவீர்கள். அமெரிக்கராகவும், பெரிய விஞ்ஞானியாகவும் நிறைய வருவாய் பெற்று மகிழ்ச்சியுடன் நீங்கள் இப்போது இருக்கலாம். ஆனால் அந்த பதவியில் நிரந்தரமாக இருக்க முடியாது. ஒருநாள் உங்கள் பதவியைத் துறக்க வேண்டி வரும். பின்னர் நீங்கள் அமெரிக்கராகவோ, விஞ்ஞானியாகவோ அல்லது நாயாகவோ, பூனையாகவோ அல்லது உப தேவதையாகவோ ஆகக்கூடும். அது உங்களுக்குத் தெரியாது.

டாக்டர்: நான் அருவம் அதாவது வெறுமையாகக் கூடும்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: இல்லை. இதுவும் ஒருவித அறியாமையே. பகவத்கீதையில் கிருஷ்ணர் 'தேஹினோ அஸ்மின் யதா தேஹே கௌமாரம் யௌவனம் ஜரா' என்று கூறுகிறார். நீங்கள் முதலில் குமரனாக இருந்து, இளமைப் பருவம் எய்தி பிற்காலத்தில் மூப்பெய்திய உடலில் கிழவராக இருப்பீர்கள்...

டாக்டர்: மூப்பெய்திய பின்னர் நான் அருவமாகக் கூடும்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: இல்லை, இல்லை, ததா தேஹாந்திர பிராப்தி. இறப்புக்குப் பின்னர் நீங்கள் இன்னொரு உடலில் புகுவீர்கள். அதனால் நீங்கள் “நான் அருவமாகலாம்” என சொல்ல முடியாது. நீங்கள் என்ன வேண்டுமானாலும் சொல்லலாம். சட்ட திட்டங்கள், விதிகள் வித்தியாசமானவை. சட்ட திட்டங்கள் உங்களுக்கு தெரிந்தோ, தெரியாமலோ இருக்கலாம். அதுபற்றி பாதகமில்லை. ஆனால் சட்டம் செயல்படத் துவங்கும். உதாரணமாக ‘நெருப்பை தொட்டால் சுடாது’ என நீங்கள் நினைக்கலாம். அது உண்மையல்ல. நெருப்பு கட்டாயம் சுடவே செய்யும். அவ்வாறே இறப்புக்குப் பின்னர் அருவமாவோம் என நினைக்கலாம். ஆனால் அது உண்மையல்ல.

டாக்டர்: என்னைப் போன்ற சிலர் உலகை பகுத்தறிவின் அடிப்படையில் அறிய முயன்று, வழி எதுவுமின்றி ஏன் தவிக்கின்றனர்?

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: நீங்கள் இவ்வுலகை பகுத்தறிவுடன் அறிய முயன்றாலும் உரிய ஆசிரியரை நீங்கள் அணுகுவதில்லை.

டாக்டர்: உலகை ஆராய்ந்து அறிவதன் மூலம் அறிவைப் பெறமுடியும் என நான் நினைக்கிறேன். இவ்வாறு பெற்ற அறிவினை சரிபார்க்கவும் வழி உள்ளது. இதற்கு, ஆதாரமற்ற அனுமானங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு, ஆராய்ச்சிகள் செய்து, நமது கருத்துக்கள் சரியானவை என நிரூபித்து பின்னர் இக்கருத்துக்களை இவ்வாறு நடைமுறைப் படுத்த இயலுமா என பரிசீலிக்கலாமே.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: இது மேலும் ஒரு விதமான அறியாமையே ஆகும். ஏனெனில் நீங்கள் குறைபாடுள்ளவர் என்பது உங்களுக்குத் தெரியாது.

டாக்டர்: நான் குறைபாடுள்ளவன் என்பது எனக்குத் தெரியும்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: பின்னர் உலகை அறிய முயல்வதற்கு ஆய்வு ஏன்? நீங்கள் குறைபாடுள்ளவர் எனில் முடிவும் குறைபாடுகளுடனேயே இருக்கும்.

டாக்டர்: ஆம். அது உண்மையே.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: பின்னர் ஏன் நேரத்தை வீணாக்குகிறீர்கள்.

டாக்டர்: ஞானத்தை அறிந்து கொள்ள வேறு எந்த வழியும் புலப்படவில்லையே?

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: எந்த ஒரு பொருள் குறித்தும் அறிய வேண்டுமானால் பல்கலைக்கழகம் சென்று பேராசிரியரை அணுகியே பெறமுடியும். அவ்வாறே ஆன்மீக அறிவுக்கும் அதாவது குறைபாடுகளற்ற அறிவுக்கும் ஒரு குறையற்ற ஆசிரியரை அணுகியே பெற வேண்டும். அப்போதுதான் குறையற்ற அறிவு கிடைக்கும்.

டாக்டர்: ஒரு ஆசிரியர் குறையற்றவர் என்பதை எப்படி அறிய முடியும்?

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: அது கடினமில்லை. இன்னொரு குறையற்ற ஆசிரியரிடம் கற்றவரே குறையற்ற ஆசிரியராவார்.

டாக்டர்: ஆனால், அது பிரச்சினையின் ஒரு பகுதியையே நீக்கும்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: இல்லை, கிருஷ்ணர் என்ற குறைகளற்ற வழிகாட்டி ஆசிரியர், எல்லாவித ஆசிரியர்களாலும் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டவராய் இருக்கிறார். இந்தியாவில் வேத விற்பன்னர்களால் கற்றுத் தரப்பட்ட வேதியல் நகாரீகம் இன்றும் நிலைத்து உள்ளது. இந்த வேத ஆசிரியர்கள் கிருஷ்ணரைத் தலைசிறந்த ஆசிரியராக ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர். அவர்கள் கிருஷ்ணரிடம் பாடம் பெற்று பிறருக்கு கற்பிக்கின்றனர்.

டாக்டர்: எனவே கிருஷ்ணரை குறைகளற்ற வழிகாட்டி

என, சந்திக்கும் எவர் சொன்னாலும் அவரை குறையற்ற ஆசிரியர் என எடுத்துக் கொள்ளலாமா?

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: ஆம், கிருஷ்ணரின் போதனைகளை மட்டுமே கற்பிக்கின்றனர். அவர்கள் குறைபாடுகள் உள்ளவராயினும் கிருஷ்ணரால் கற்பிக்கப்பட்டதையே போதிப்பதால் அவர்கள் போதிப்பவை யாவும் குறையற்றவையே.

டாக்டர்: பின்னர் நீங்கள் குறையற்றவரில்லையா?

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: இல்லை. நான் குறையற்றவனல்லன். நம்முன் யாரையுமே குறையற்றவர் என அறுதியிட்டு சொல்ல இயலாது. ஏனெனில் நம்மிடம் பல குறைகள் உள்ளன. ஆனால் கிருஷ்ணரது போதனைகளைத் தவிர வேறு எதுவும் நாம் பேசாததால், நாம் கற்பிப்பவை அனைத்தும் குறையற்றவையே. நாம் பண அஞ்சலைப் பட்டுவாடா செய்யும் தபால்காரரைப் போன்றவர்கள். தபால்காரர் தனவந்தர் அல்லர். ஆனால் தபால் பணத்தை அப்படியே அவர் கொடுக்கும் பொழுது ஆதாயமடைகிறோம். அவர் தனவந்தர் அல்லர். ஆனால் அவருடைய குற்றமற்ற நடத்தை - அவருடைய நேர்மையான நடத்தை - குற்றமற்றதாகும். நாம் அனைவரும் குறைபாடுகள் நிறைந்தவர்களே. ஆனால் நாம் கிருஷ்ணரது போதனைகளை மீறிச் செல்வது இல்லை - அதுவே நமது வழிமுறையாகும் - ஆகையால் நாம் போதிப்பவையும்குறைகளற்றவையே.

புலன் இன்பம் பறவைகளுக்குரியது

(1974-ஆம் ஆண்டு மே மாதம் ரோமில், காலை நடைப்பயிற்சியின் போது தெய்வத் திரு. ஸ்ரீல பிரபுபாதர் அவர்கள் சில பக்தர்களிடம் நிகழ்த்திய உரையாடல்)

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: அதாந்த கோபிர் விஷதாம் தமிழ்ரம
புன: புனஸ்சர்வித சர்வணானாம். ஒவ்வொரு பிறவியிலும் மக்கள் புலன்களால் மகிழ்ச்சி பெறவே முயல்கின்றனர். ஒவ்வொரு பிறவியிலும் ஒரே விதமான நடவடிக்கைகள் திரும்பத் திரும்ப செய்யப்படுகிறது. உண்பதோ, உறங்குவதோ, காமச் செயல் புரிவதோ, தற்காத்துக் கொள்வதோ எதுவாயினும், மனிதனாகவோ அல்லது நாயாகவோ ஒரே செயலைத்தான் செய்கிறோம். **புன:** புனஸ்சர்வித சர்வணானாம் - மறுபடியும் மறுபடியும் குதப்பியவற்றையே குதப்புகிறோம். நாயாகவோ அல்லது தேவதையாகவோ எப்படி இருப்பினும், ஜட உலகில் ஒவ்வொருவருக்கும் இந்த நான்கு செயல்களுக்கும் வசதி உள்ளது. அதாவது உண்ணுதல், உறங்குதல், உடலுறவு கொள்ளுதல், தற்காத்துக் கொள்ளுதல்.

உண்மையில், நமக்கு ஏதேனும் ஆபத்து நேரிடின், மனிதர்களாகிய நாம் முதலில் பாதிக்கப்படுவோம். ஆனால் பறவைகள் உடனே பறந்து சென்றுவிடும். எனவே பறவைகளுக்கு பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கு நம்மைவிட மேலான வசதி உள்ளது இல்லையா? திடீரென மோட்டார் வாகனம் ஒன்று நம்மை நோக்கி வருகிறது என வைத்துக் கொள்வோம். நாம் உடனே கொல்லப்படுவோம். நம்மால் ஒன்றும் செய்ய இயலாது. ஆனால் சிறிய பறவைகூட “செல்கிறேன்” என பறந்துவிடும் இல்லையா? எனவே பறவைகளின் பாதுகாப்புத் தன்மை, நமது பாதுகாப்பு

தன்மையை விட உயர்ந்ததாக உள்ளது. அதேபோன்று, நமது காம உணர்ச்சிக்கு நாம் ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டியுள்ளது. அதற்குரிய நபர், இடம், நேரம் முதலியவற்றைப் பார்க்க வேண்டும். ஆனால் பறவைகளில், பெண் பறவை எப்போதும் ஆண் பறவையினைச் சுற்றியே வட்டமிடுவதைக் காணலாம். குருவிகளையோ அல்லது புறாக்களையோ எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். அவற்றை கவனித்திருக்கிறீர்களா? அவை இனச் சேர்க்கைக்கு எப்போதும் தயாராக உள்ளன. பறவைகள் சாப்பிடுவதற்கு என்ன செய்கின்றன? மரங்களில் உள்ள பழங்களைச் சாப்பிடுகின்றன. அவற்றிற்கு உறங்குவது கூட சுலபமாகவும் வசதியாகவும் உள்ளது.

இவ்வசதிகளை ஏதோ வானத்தைப் பிளந்து பெறவேண்டும் என்பது இல்லை. அவை பறவைகளுக்கும், மிருகங்களுக்கும் இயற்கையாகவே கிடைக்கின்றன. உண்ணுதல், உறங்குதல், உடலுறவு கொள்ளுதல், தற்காத்துக் கொள்ளுதல் ஆகிய இவ்வசதிகள் வானளாவிய கட்டிடங்களின் தளங்களில் மட்டுமே உள்ளன என்பதில்லை. இவற்றினை எந்தவிதமானதொரு பொருளிலும் அதாவது உடலிலும் கிடைக்கப் பெறலாம். விஷயா கலு ஸர்வதா ஸ்யாத் விஷய என்றால் இந்த ஜடப் புலன்களின் இன்பத்திற்குரிய வசதிகள் என்பதாகும். ஆனால் நமது முறையானது விஷய சாத்தியா ஸே ரஸே மஜியயா என்பதாகும். அதாவது ஒருவர் திருப்தியைப் பெறமுடியாத இந்த புலன்களினால் இன்பம் காணும் முறையை விட்டு விட்டு, ஆன்மீக இன்பத்தை, இவ்வுலகறிவுக்கு அப்பாற்பட்ட இன்பத்தை - ருசித்துப் பார்க்க வேண்டும். அந்த இன்பமானது வித்தியாசமானதொரு நிலையில் அனுபவிக்க வேண்டியதாகும். ஆன்மீக மகிழ்ச்சியின் மூலம் இன்பம் பெற முயலவேண்டும்.

ஆனால் இன்று வாழ்க்கையே உடலமைப்பின் அடிப்படையில் இருப்பதாகக் கருதி, பொருள் இன்பத்தையே பெரிதாக நினைத்து, மக்கள் மூடர்களாகின்றனர். எனவேதான் சமய நீதி நூல்கள் “இந்த தற்காலிக, குறைந்தபட்ச மகிழ்ச்சியை ஜட வாழ்க்கையில் - மனிதனாக, பறவையாக, மிருகமாக - எந்த உருவிலும் பெறலாம்” என அறிவுறுத்துகின்றன. வாழ்க்கையில் ஒரே மாதிரியான அதிருப்தி அளிக்கக்கூடிய மகிழ்ச்சியை பல்வேறு வகையில் பெறுவதற்காக திரும்பத் திரும்ப ஏன் செல்கிறீர்கள்? புன: புன: சர்வித சர்வணானாம் “மறுபடியும், மறுபடியும் பல்வேறு வகையில் நீங்கள் ஒரே மாதிரியான முட்டாள்தனமான, திருப்தியற்ற காரியங்களையே செய்கிறீர்கள்.”

ஆனால், மதிர் ந கிருஷ்ணே பரதஹ ஸ்வதோ வா எவனொருவன் தனது புலன்களைக் கொண்டு இந்த ஜட இன்பங்களை அனுபவிப்பதன் மூலம் முட்டாளாகிறானோ, அவனால் தனது சொந்த முயற்சியாலோ அல்லது ஆன்மீக குருவின் கட்டளைகளைப் பின்பற்றியோ கிருஷ்ண உணர்வைப் பெற இயலாது. மிதோ பிபத்யதோ இந்த முட்டாள் மனிதர்கள் எத்தனை மாநாடுகள், கூட்டங்கள் நடத்தினாலும் இவர்களால் “வாழ்க்கைப் பிரச்சனைகள் எவை?” என்பதையே கண்டறிய முடியவில்லை, இருந்தும் அவர்கள் ‘கிருஷ்ண உணர்வு’ முறையை பின்பற்ற விரும்புவதில்லை.

ஏன்? கிரஹ வ்ரதானாம் - ‘இந்த ஜட உலகில் மகிழ்வுடன் வாழலாம்’ என்ற தீர்மானக் கொள்கையை உடையவர்கள் என்றும் கிருஷ்ண உணர்வைப் பெறமுடியாது. கிரஹ என்பது வீட்டையும், உடலையும் குறிக்கும். இந்த ஜட உடலினால் இன்பம் காண முயல்பவர்கள் கிருஷ்ண உணர்வு முறையைப் பின்பற்ற

முடியாது. ஏன் எனில் அதாந்த-கோபிஹரி - அவர்களுக்கு புலன் உணர்வுகளின் மீது கட்டுப்பாடு கிடையாது. ஆகையால் இந்த மனிதர்கள் தொடர்ந்து மென்றதையே மென்றுகொண்டு இருக்க வேண்டியது தான். மறுபடியும், மறுபடியும் அதே புலன் இன்பங்கள், அதாவது, உண்ணுதல், உறங்குதல், உடலுறவு கொள்ளுதல், தற்காத்துக் கொள்ளுதல்.

பக்தர்: அப்படியானால், இந்த ஜட உலகில் இன்பத்தைக் காண முடியாது என்பதை மக்களுக்கு வலியுறுத்த வேண்டியதே நமது பணியா?

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: ஆம், மேலும், இதை வலியுறுத்தக் கூடிய அனுபவமும் அவர்களுக்கு கிடைக்கிறது. தினமும் அவர்கள் நிறைய கட்சிகளைத் தோற்றுவிக்கிறார்கள். பலவிதமான வழிகளையும், திட்டங்களையும் உருவாக்குகிறார்கள். ஏதேதோ செய்து பார்க்கிறார்கள் இருந்தாலும் அவர்களால் இன்பத்தைக் காண முடியவில்லை. திரும்பத் திரும்ப ஏமாற்றப்பட்டு மென்றதையே மென்று கொண்டிருக்கும் அளவுக்கு முட்டாள்களாக இருக்கிறார்கள். ஆம். செய்ததையே திரும்பத் திரும்ப வெவ்வேறு விதங்களில் செய்கிறார்கள்.

பொது உடமைவாதிக்கும், தனி உடமைவாதிக்கும் உள்ள வேற்றுமை என்ன? எப்படியிருப்பினும், இவ்விரு குழுக்களும் புலன் இன்பங்களை நல்லமுறையில் பெறக்கூடிய வழியையே தேடி அலைகின்றன. இவ்விரு குழுக்களும் சண்டையிட்டுக் கொண்டாலும் இருவரது கொள்கையும் கிரஹ வ்ரதானாம்: “நாம் இந்த ஜட உலகிலேயே தங்கி இன்பம் நுகர்வோம்” என்பதே ஆகும்.

பக்தர்: “தேவையான அளவில் உணவும், உடலுறவும் கிடைப்பின் நலம். இன்பமாக இருக்கலாம்” என்பதே அவர்களின் எண்ணமாகும்.

ஸ்ரீலபிரபுபாதர்: அவ்வளவுதானா? பின்னர் மக்கள் ஆண்மையை இழந்துவிட்டு மருத்துவரிடம் சென்று ஆண்மை வீரியம் பெற வழி தேடுகிறார்கள். இல்லையா? **புன:** புன: ஸர்வித ஸர்வணானாம் அதாவது மென்றதையே மெல்கிறார்கள். வீட்டில் புலன் இன்பம் பெறுவது சலிப்பைத் தந்தால் விபசாரிகளை நாடியும், நிர்வாண நடனங்களை தேடியும் செல்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேறு எந்த எண்ணங்களும் கிடையாது. ஆகையால் இந்த வகையான மக்களால் கிருஷ்ண உணர்வைப் பெற முடியாது. முதலில் ஒருவன், நான் இந்த ஜடப் பொருள்களால் ஆனவனல்லன், நான் ஆன்மாவாகும், நான் பெறவேண்டிய இன்பம் ஆன்மீக உலகில் உள்ளது” என்ற அறிவைப் பெற வேண்டும். அவனே உண்மையில் மனித இனத்தை சார்ந்தவனாவான். மேலும் ஆன்மீக முன்னேற்றம் அடையமுடியும்.

எனவே, “ஒருவன் ஆன்மாவை பற்றியும் கிருஷ்ண உணர்வைப் பற்றியும் நாட்டம் கொள்வது எப்படி?” என்ற கேள்வி எழுகிறது. மிருகங்களும், மிருகங்களைப் போன்ற மனிதர்களும் நாட்டம் காட்ட முடியாது.

நைஹாம் மதிஸ் தாவத் உருகுராமாங்கிரிம்
ஸ்பரஸ்தி அனர்த்தாபகமோ யத்-அர்த்தஹ
மஹீயசாம் பாத ரஜோ அபிஷேகம்
நிஸ் கிஞ்சனானாம் நவிர்நித்த யவத்.

ஸ்ரீமத் பாகவத்தில் (7.5.32) “இந்த அயோக்கியர்களும் முட்டாள்களும் கிருஷ்ணரைத் தவிர வேறு எந்த லௌகீக இன்பங்களிலும் நாட்டமற்ற, ‘நிஷ்கிஞ்சன’ எனப்படும் பகவானது தூய பக்தர்களின் மலர்ப் பாதங்களில் சிரம் தாழ்த்தி வணங்கவில்லையெனில், இவர்களால் என்றென்றும் வியத்தது வகையில் செயல்படும்-ஸ்ரீ

கிருஷ்ணரது தாமரை மலர்ப் பாதங்களுக்கு தங்களது உணர்வுகளை திருப்ப முடியாது.” அப்பேற்பட்டதொரு பக்தரின் மலர்ப் பாதங்களிலோ அல்லது அம்மலர்ப் பாதங்களின் தூசியிலோ நமது சிரம்படுமேயானால் நமது ஆன்மீக வாழ்க்கையில் முன்னேற்றமடையலாம். இல்லையெனில் இது சாத்தியமல்ல. ஒரு மாபெரும் பக்தரின் கமலப் பாதங்களின் தூசிகூட நமக்கு ஆன்மீக வாழ்க்கையில் முன்னேற உதவும்.

அறிவு தோன்றிய நாள் எது?

(லண்டனில் காலை நடைப்பயிற்சியின் போது தெய்வத்திரு அ.ச. பக்திவேதாந்த சுவாமி பிரபுபாதர் அவர்களுக்கும், பிரிட்டிஷ் மாணவர் ஒருவருக்குமிடையே நிகழ்ந்த உரையாடல்.)

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: கிருஷ்ண உணர்வுக்கான செய்தி ஆன்மீக உலகிலிருந்து வருகிறது. அது இந்த ஜட உலகிலிருந்து உருப்பெறவில்லை. எனவே சில சமயம் அதனை மனிதர்கள் தவறுதலாக புரிந்து கொள்ளக்கூடும். அவர்களுக்கு தெளிவாக விளக்க வேண்டும். ஆத்மா என்றால் என்ன என்று அவர்களுக்கு தெரியாது. பெரிய பெரிய விஞ்ஞானிகளுக்கும், தத்துவ ஞானிகளுக்குமே ஆத்மாவை பற்றியும், ஆன்மீக உலகைப் பற்றியும் சரியான செய்தி கிடைப்பதில்லை. அதனால் அவர்கள் இதனை அறிய அவதிப்படுகின்றனர்.

மாணவன்: வேதங்கள் தோன்றிய நாளை அறிய நான் தற்போது ஆராய்ச்சி செய்கிறேன். ஆனால் தற்போது ஹரப்பா, மொஹஞ்சதாரோ காலத்து சாட்சியங்களின்படி வேதங்கள் முன்பு நினைத்ததைவிட வெகுகாலத்திற்குப் பின்னரே தோன்றியதாக தொல்பொருள் ஆராய்ச்சியாளர்கள் தெரிவிக்கின்றனர். இக்கூற்றானது உலகில் வேதங்களின் பழமையைக் குறைப்பதால் அவற்றின் அதிகாரத்தை கவர்ந்து விடுகிறது எனவும் கருதுகிறார்கள்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: வேதங்கள், சமயம் என பொருள்படுவதில்லை. வேதம் என்பது அறிவுதான். அறிவுக்கான வரலாற்றினை ஆராயும் போது வேதங்களின் ஆரம்பகாலம் தெரியவரும். அறிவு என்று தொடங்கியது என உங்களால் சொல்ல முடியுமா? அல்லது இனி தான் கண்டுபிடிக்க இயலுமா?

மாணவன்: நம்மால் இயலும் என்று நினைக்கவில்லை.

ஸ்ரீலபிரபுபாதர்: அப்படியானால் வேதத்தின் வரலாற்றை எப்படி அறியமுடியும்? வேதம் என்பது அறிவாகும். எனவே அறிவு என்று தொடங்கியது என கண்டுபிடித்தீர்களானால் வேதங்களின் காலத்தை அறிய முடியும்.

உலகின் தோற்றம் முதல் வேதங்களின் வரலாறும் துவங்கியது. என்று துவங்கியது என யாராலும் கூற இயலாது. பிரம்மாவின் படைப்புடன் துவங்கியது எனலாம். ஆனால் பிரம்மாவின் ஒருநாள், என்பதின் அளவு என்ன என்று உன்னால் கணக்கிட முடியாது. பிரம்மாவின் இரவில், உலகில் ஓரளவு நாசம் விளைவிக்கப்படுகிறது. பின்னர் பகலில் மறுபடியும் படைப்பு துவங்குகிறது. அழிவு என்பது இரு வகைப்படும். ஒன்று பிரம்மாவின் இரவில் ஏற்படுகிறது. மற்றொன்று இறுதி நாசம். உலகெங்கிலும், உணரக்கூடிய அளவிலான சேதமாகும். அவ்வாறு இருக்கும்போது வேதத்தின் நாளைப்பற்றி இந்த மனிதர்கள் சிந்திக்கத் தொடங்குகின்றனர். இது அபத்தமானது தானே?

சில கிருமிகள் மாலை நேரங்களில் தோன்றி அடுத்த நாள் காலை அழிந்து விடுகின்றன. அதற்கு ஒரு இரவு மட்டுமே வாழ்நாளாகும். நமது வாழ்வும் அவ்வாறே. அப்படியிருக்க என்ன சரிதம் உன்னால் இயற்ற முடியும்? எனவே நாங்கள் வேத அறிவை வேத விற்பன்னர்கள் மூலம் அறிகிறோம்.

ஒருவன் தவளை வேதாந்தியாக இருக்கக் கூடாது. தவளை வேதாந்தம் தெரியுமா? அட்லாண்டிக் சமுத்திரம் தவளைக்கு தெரியாது. ஆனால் தவளையிடம் அதிக நீர் உள்ள பகுதி என ஒருவர் தெரிவித்திருந்தார். அப்படியானால் கிணற்றைவிடப் பெரியதா? எனக் கேட்டதாம்.

மாணவன்: ஆம். அதன் அறிவிற்கு அப்பாற்பட்டது தானே.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: இந்தப் பண்டிதர்கள் கிணற்று தவளைகளைப் போன்றவர்களே. அவர்களால் வேதத்தின் அறிவை எவ்வாறு அறிய இயலும்?

மாணவன்: ஓ, அப்படியா! வேறு விஷயத்துக்கு வருவோம். நகர சூழ்நிலையில் இயற்கைக்கு முரணாக நாம் வாழ்வதைப் போல் வாழாமல், இயற்கையுடன் ஒத்து வாழும் உயிரே உண்மையான சுத்தமான உயிர் என்று வேதங்கள் ஊர்ஜிதப்படுத்துகின்றன என்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்களா?

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: அவ்வாறே. உண்மையான வாழ்க்கை என்றால் உன் சரீர செயற்பாடுகளை குறைத்து, அதனால் கிடைக்கும் நேரத்தில் ஆன்மீக அறிவைப் பெறவேண்டும். அதுவே உண்மையான வாழ்க்கை. ஆனால் தற்போதைய நாகரீகமானது சரீர செயற்பாட்டுக் கொள்கையின் அடிப்படையாகும். இது அநாகரீகமான வாழ்க்கை முறையாகும். அதாதோ பிரம்ம ஜிக்ஞாஸா - ஒருவனது நாகரீக வாழ்க்கை ஆரம்பமாவதே அவன் ஆத்மாவைப் பற்றி அறிய முற்படும்போது தான். அவ்வாறு அறிய முற்படாவிட்டால் அவர்கள் நாய்களுக்கும் பூனைகளுக்கும் சமமாவர்.

சரீர இடர்பாடுகளிலிருந்து முடிந்த அளவு விடுபட்டிருக்க வேண்டுமென்பது வேதவியல் வாழ்க்கை முறையாகும். எனவே வேத கல்வி பிரம்மச்சார்யத்திலிருந்து துவங்குகிறது. ஆனால் இந்த அயோக்கியர்களால் உடலை கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. கட்டுப்பாடற்ற உடலுறவில் ஈடுபடலாம் என்பதும், கர்ப்பம் நேரிட்டால் குழந்தையைக் கொல்லலாம் என்பதும் தான் இவர்களது வேதாந்தம்.

இது அவர்களது அயோக்கியத்தனமான தத்துவம்.

ஒருவர் பயிற்சி செய்வதன் மூலம் உடலுறவு வாழ்க்கையை மறக்க இயலும். உடலுறவை மறந்தால் கருச்சிதைவு என்ற கேள்வி எழாதே. ஆனால் அவர்களால் அப்படி செய்ய இயலாது. எனவேதான் அதாந்தா கோபிர் விசதம் தமிழ்ரம் என்று சொல்லப்படுகிறது. கட்டுப்பாடற்ற சிற்றின்பங்களை அனுபவிப்பதால் படிப்படியாக மிருக வாழ்க்கையை வாழத் துவங்குகிறார்கள்.

குழந்தையைக் கருவிலேயே அழிக்கும் ஒருவன் அவனது அடுத்த பிறவியில் வேறொருவரால் கருவிலேயே அழிக்கப்படுவான். ஒருவன் எவ்வளவு குழந்தைகளை கொல்கிறானோ அத்தனை முறை அவன் கருவிலேயே அழிக்கப்படுவான். எனவே நூற்றுக்கணக்கான வருடங்களுக்கு அவனால் வெளிச்சத்தை பார்க்க இயலாது. மனிதர்களுக்கு இயற்கையின் சட்டங்கள் தெரிவதில்லை. அரசின் விதிகளை எப்படி ஒருவனால் மீறமுடியாதோ அதேபோல் இயற்கையின் விதிகளையும் மீறமுடியாது.

மாணவன்: லண்டனின் முக்கியமானதொரு ஆஸ்பத்திரியில் சென்றவாரம் தான் நான் கருச்சிதைவு பிரிவில் பணிபுரியும் ஒரு நர்ஸிடம் பேசிக் கொண்டிருந்தேன். அது மிகவும் கொடூரமானது. உயிர் பிழைக்கக் கூடிய, முழு வளர்ச்சிபெற்ற கருக்களைக் கூட சில சமயம் சிதைக்கின்றனர் என அறிந்தேன்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: சாத்தியமா என்ற கேள்விக்கு இடமே இல்லை. உடலுறவின் ஆரம்பத்திலிருந்தே வாழ்க்கை துவங்குகிறது. ஆரம்பத்தில் வாழும் உயிர் மிகவும் சிறியதே. கர்மத்தின் பலனாலும், இயற்கையின் விதிப்படியும் ஒருவன் அவனுடைய தந்தையின் விந்துக்குள் செலுத்தப்பட்டு, தாயின் கருவினில் புகுத்தப்படுகிறான். இப்படிச் சென்று சிறு புழு முட்டை என வடிவெடுத்து பட்டாணி போன்ற உடல் பெறப்படுகிறது. பின்னர் இது படிப்படியாக

பெரிதாகிறது. இவையனைத்தும் வேதங்களில் விளக்கப்பட்டுள்ளது. உடலின் ஒன்பது துவாரங்களான காதுகள், கண்கள், மூக்கின் இரு வழிகள், வாய், ஜனன உறுப்பு மற்றும் குதம் ஆகியவைதான் முதலில் உருவாகும்.

பின்னர் உணர்வுகள் படிப்படியாக வளர்ந்து ஆறரை மாதங்களில் முழுமை பெறும் சமயம், அந்த வாழும் உயிர் சுய உணர்வை திரும்பப் பெறுகிறது. இந்த உடல் அமைவதற்கு முன்னால் வாழும் உயிர் மயக்கத்தில் உள்ளது போல் உணர்வற்று இருக்கிறது. பின்னர் அவ்வாழும் உயிரானது கனவு காண ஆரம்பித்து படிப்படியாக சுய உணர்வைப் பெறுகிறது. அந்த சமயத்தில் அவன் வெளிவர சங்கடப்பட்டாலும், இயற்கையின் உந்துதலால் வெளியேறுகிறான். இதுவே பிறப்பின் வழிமுறையாகும்.

இது வேத அறிவாகும். வேத இலக்கியத்தில் இவை அனைத்தும் விரிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளதை நீங்கள் காணலாம். எனவே வேதங்கள் எவ்வாறு வரலாற்றுக்குட்பட சாத்தியமாகும்? ஆனால் இதில் என்ன கடினம் என்றால், நாம் பேசுவது ஆன்மீகத்தைப் பற்றி. எனவே பௌதிக வாழ்க்கையில் பற்றுள்ளவர்களுக்கு சிலசமயம் இதைப் புரிந்துகொள்ள கடினமாக உள்ளது. அதனை அறிய இயலாத அளவு அவர்கள் மந்தப் புத்தியைப் பெற்றுள்ளனர்.

அறிவில்லாத சமுதாயம்

(1974-ஆம் ஆண்டின் கோடை காலத்தில், ஜெனீவாவில், ஸ்ரீல பிரபுபாதர் அவர்களுக்கும். அகில உலக உழைப்பாளர்கள் நிறுவனத்தைச் சார்ந்த ரேமாண்ட் வேன்டென் ஹியூல் என்பவருக்குமிடையே நிகழ்ந்த உரையாடல்)

வேன்: ஐக்கிய நாடுகள் நிறுவனத்தைச் சேர்ந்த பன்னாட்டு உழைப்பாளர் நிறுவனத்தில் நான் பணி புரிகிறேன். உலக நாடுகள் அனைத்திலும் உள்ள உழைப்பாளர்களின் பாதுகாப்பு மற்றும் நலனுக்காக நாங்கள் பாடுபடுகிறோம்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: வேத இலக்கியம் சமுதாயத்தை நான்கு விதமான பிரிவுகளாக விளக்குகிறது. அறிவாளிகள், நிர்வாகிகள், வர்த்தகர்கள் மற்றும் உழைப்பாளர்கள். உழைப்பாளர்கள், சமுதாயம் என்னும் உடலின் கால்களாக செயல்படுகின்றனர். ஆனால் கால்களுக்கு தலை (அதாவது அறிவு) வழிகாட்ட வேண்டும். சமூகப்பிரிவின் தலை பாகம்தான் அறிவாளிகள். ஐக்கிய நாட்டு அமைப்பு, சமூகம் என்னும் உடலின் கால் பாகத்திற்கு தன் கவனத்தைச் செலுத்துகிறது. ஆனால் தலை பாகமான அறிவாளிகளுக்கு என்ன செய்கிறார்கள்?

வேன்: சமுதாயத்தின் பொருளாதார வெகுமதிகளில் உழைப்பாளிகளின் சரியான பங்கை அவர்களுக்கு கிடைக்கச் செய்கிறோம்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: ஆனால் நான் சொன்னது என்னவென்றால், சமுதாயத்தின் தலையை ஒதுக்கி காலுக்கு என்ன கவனத்தைச் செலுத்தினாலும் விளைவு சரியாக அமையாது என்பதே. ஏனெனில் மூளை சரியான நிலையில்

இருக்காது.

வேன்: ஆனால் இதுவும் சமூகத்தின் முக்கிய அங்கம் என நீங்கள் நினைக்கவில்லையா? உலகில் தொழிலாளர்கள் முன்னேற்றமடைய நாங்கள் முயற்சி செய்கிறோம்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: உழைப்பாளிகள் அதிக அளவில் சம்பளம் பெற்றாலும் மூளைக்கு ஒப்பிடும் அறிவாளிகளால் வழிகாட்டப்படாததால் வீணாகக் குடித்து பணத்தை விரயமாக்குகிறீர்களே?

வேன்: உண்மை என்னவென்றால், நல்லவை தூற்றப்படுவதால் அவை கெட்டவையாகிவிடாது.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: நான் சொல்வதென்ன என்றால், ஒவ்வொருவரும் மூளையினால் வழிகாட்டப்பட வேண்டும். அதுவே சமுதாயத்தை ஒழுங்குபடுத்தும் வழி. புத்தி இன்றி கழுதை போல் கடினமாக வேலை செய்து என்ன பயன்?

வேன்: அவனுடைய அறிவைப் பயன்படுத்த மனிதனை கட்டாயப்படுத்த முடியாதே.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: எனவே, ஐக்கிய நாட்டு நிறுவனம் முன்னோடிகளாக இருக்கும் புத்திசாலிகளின் ஒரு பிரிவை ஆதரித்தால், அவர்கள் சமுதாயத்தின் அறிவாக செயல்பட்டு மற்றவர்களுக்கு வழிகாட்டினால் அனைவரும் மகிழ்ச்சி அடையலாம்.

வேன்: உலகிலுள்ள எல்லா சமுதாயங்களிலும் தத்துவ போதகர்களைக் கொண்ட மத குருக்களின் பிரிவு ஒன்று இருப்பதை நீங்கள் காணலாம் என நினைக்கிறேன்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: மத குருக்களா! பைபிள் “கொல்லாதிருப்பாயாக” என்கிறது. ஆனால் மதகுருக்கள் அவர்களுடைய சொந்த விருப்பத்திற்கேற்ப மாற்றிவிட்டார்கள். ஆயிரக்கணக்கில் அப்பாவி மிருகங்களைக் கொல்ல இறைச்சிக் கூடங்களை

அனுமதித்துள்ளனர். மத குருக்கள் எப்படி இதனை ஆதரிக்கலாம்? இதுபற்றி எத்தனையோ கிறிஸ்துவ பாதிரியார்களையும், பெரியவர்களையும் விசாரித்தேன். “கொல்லாதிருப்பாயாக” என உங்கள் பைபிள் கூறும்போது எவ்வாறு அந்த கட்டளையை மீறலாம் என கேட்டேன். அவர்கள் தெளிவற்ற பதிலைத் தருகின்றனர். பாவச் செயல்கள் எவை என்பதை மக்களுக்கு கற்பிக்கவில்லை. எனவே சமுதாயத்தில் அறிவை உபயோகிப்பது என்பது குறைந்துள்ளது.

வேன்: எனது நிறுவனம் மனிதர்கள் அறிவை உபயோகிப்பது குறித்து நேரடியாகச் செயல்படவில்லை.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: உங்கள் நிறுவனம் நேரடியாக ஈடுபடாமல் இருக்கலாம். ஆனால் மனித சமுதாயம் அறிவற்று இருந்தால் நீங்கள் எந்த நிறுவனம் ஆரம்பித்தாலும் மக்கள் மகிழ்வுடன் இருக்க முடியாது. அறிவாளி பிரிவினர் பொது மக்களுக்கு நல்லதையும் தீயதையும் வித்தியாசப்படுத்த போதிக்காவிடில், அம்மக்கள் மிருகங்களைவிட மேலானவர்கள் அல்லர்.

வேன்: இருக்கலாம். நீங்கள் பக்தி செயல்களுக்கும், பாவச் செயல்களுக்கும் உள்ள வேற்றுமையைப் பற்றிப் பேசும்போது...

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: அவர்கள் இதுபோன்ற வேறுபாடுகள் எவற்றையும் பார்ப்பதில்லை. ஆனால் எங்களது கிருஷ்ண பக்தி சமுதாயத்தில் ஒவ்வொரு மாணவனையும் பாவச் செயல்களை ஆரம்பத்திலேயே கைவிடும்படி போதிக்கிறோம். புலால் உண்ணாதல், சூதாடுதல், தகாத உடலுறவு கொள்ளாதல், போதைப் பொருள் உபயோகித்தல் ஆகியவற்றை அவர்கள் அறவே கைவிட வேண்டும். அவர்களது குணம் மற்றும் நடத்தையை வேறு எவருடைய குணங்களுடனாவது ஒப்பிட்டுப் பார்க்கலாம். கிறிஸ்துவ

பாதிரியார்கள் கூட ஆச்சரியப்படுகின்றனர். அவர்கள் 'இந்த மாணவர்கள் எங்கள் மாணவர்கள்;' 'உங்கள் இயக்கத்தில் சேருமுன் கிறிஸ்தவக் கோவில்களுக்கு இவர்கள் வந்ததே இல்லை. ஆனால் இப்போது கடவுள் பக்தர்களாகிவிட்டார்கள்' என்கிறார்கள். தெருக்களில் மக்கள் அவர்களை 'நீங்கள் அமெரிக்கர்களா?' எனக் கேட்கின்றனர்.

நெறியான வழிகாட்டுதலால் எதையும் சரிப்படுத்தலாம். ஆனால் அறிவற்ற சமுதாயத்தில் எவ்வளவுதான் நிறுவனங்கள் ஏற்படுத்தினாலும் மனிதர்களின் கஷ்டங்களுக்கு முடிவு கிடைக்காது. இதுவே இயற்கையின் விதியாகும். மக்கள் பாவத்திற்கு உட்பட்டவர்களானால் கஷ்டப்பட்டேயாக வேண்டும்.

வேன்: மக்களுக்கு போதனை செய்வதற்காக பன்னாட்டு நிறுவனம் ஒன்றை நீங்கள் எதிர்பார்க்கலாம் என நான் நினைக்கவில்லை.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: ஏன் கூடாது? இது ஒரு பன்னாட்டு நிறுவனமாகத்தான் இருக்க வேண்டும் - ஒவ்வொருவருக்காகவும். ஐக்கிய நாட்டு சபை என்பது அனைத்து நாட்டு செயற்பாடுகளுக்குமானதுதான். ஆகவே, எங்கள் அறிவுரை என்னவெனில், சமுதாயத்தில் அறிவுடன் செயல்படும் முதல்தர புத்திசாலிகளைக் கொண்டு ஒரு இயக்கத்தை ஏன் உங்கள் ஐக்கிய நாட்டு நிறுவனம் ஏற்படுத்தக் கூடாது. அது சமுதாயத்தின் அறிவுக் களஞ்சியமாக விளங்குமே. மக்கள் மகிழ்வுடன் வாழலாம். ஆனால் நாம் அறிவின்றி கால்களையும் கைகளையும் செயல்படவிட்டால் நமக்கு என்றும் வெற்றி கிடைக்காது.

வேன்: மக்கள் ஒருவரையொருவர் நன்றாகப் புரிந்து கொள்வதற்காகவும், அவர்கள் உலகைப் பற்றி நன்றாக அறிந்து கொள்வதற்காகவும் உதவுவதன் மூலம், நான்

என்னை மனித குலத்தின் சேவகனாகக் கருதுகிறேன். தற்போது நான் தொழிலாளர்களின் கல்வியைப் பற்றியதொரு நடைமுறைத் திட்டத்தை ஏற்படுத்த முயற்சித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: ஆனால், தயவுசெய்து இதனை புரிந்து கொள்ளுங்கள். நான் சமூகத்தின் அறிவினைப்பற்றி வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். முன் மாதிரியான மனிதர்கள் இல்லையெனினும், அறிவினை பயன்படுத்தாமல் இருப்பினும், எவ்வளவுதான் உங்கள் நிறுவனம் கல்வியோ, கூட்டமைப்போ உருவாக்கினாலும் அது வெற்றிகரமாக அமையாது. அனைத்து மனித சமுதாயத்துக்குமானது ஐக்கிய நாட்டு நிறுவனம். ஆனால் அவர்கள் நிறுவனத்தில், 'அறிவு நிறுவனம்' என்று எந்த ஒரு பிரிவும் இல்லை.

வேன்: அது உண்மைதான்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: அதுதான் என் எண்ணமாகும்.

வேன்: நாங்கள் எங்களது உறுப்பினர் நாடுகளின் தலைவர்களுக்கு வேலைக்காரர்களாகத்தான் இருக்கிறோம். நிக்ஸனுக்கும் மற்றும் இதர நாட்டுத் தலைவர்களுக்கும் அறிவில்லை எனில் அவர்களுக்கு அறிவு வளர்க்க ஐக்கிய நாட்டு நிறுவனத்தால் ஏதும் செய்யமுடியுமா என அச்சப்படுகிறேன்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: அப்படியானால் உங்களது பெரும் நிறுவனம் அலங்கரிக்கப்பட்ட சடலத்திற்கு ஒத்ததாகும். அறிவில்லா உடல் சடலமே. நீங்கள் சடலத்தை உங்கள் திருப்திக்கேற்றவாறு அலங்கரிக்கலாம். ஆனால் என்ன பயன்? சமுதாயத்தில், நல்லது எது, தீயது எது என்று எடுத்துச் சொல்ல அறிவுள்ள ஒரு பிரிவினர் இல்லையெனில், புத்தியற்ற அச்சமுதாயம் இறந்த உடலுக்கு சமமே. மேலும், நீங்கள் செய்யும் வேலைகள் அனைத்தும் சுவத்திற்கு செய்யப்பட்ட அலங்காரம் போலவே விளங்கும்.

எளிய வாழ்க்கையும் உயர்ந்த சிந்தனையும்

(1976-ஆம் ஆண்டு, ஜூன் மாதம் நியு விருந்தாவனில் தெய்வத் திரு.அ.ச. பக்திவேதாந்த சுவாமி பிரபுபாதர் அவர்களுக்கும், பக்தர்கள் சிலருக்குமிடையே நிகழ்ந்த உரையாடல்)

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: மேலைநாட்டு நாகரீகம் மிகவும் மோசமான நாகரீகம். அவை வாழ்க்கையில் அத்யாவசியத் தேவைகளை செயற்கை முறையில் அதிகரிக்கச் செய்கிறது. உதாரணத்திற்கு மின் விளக்கை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். மின் விளக்கு எரிய ஒரு ஜெனரேட்டர் தேவை. ஜெனரேட்டர் ஓட பெட்ரோலியம் தேவை. பெட்ரோலியம் இல்லையென்றால் எல்லாம் நின்று விடும். ஆனால் பெட்ரோலியம் கிடைக்க, மிகுந்த இன்னல்களுடன் முயற்சி செய்து தேட வேண்டும். பூமிக்கடியில் மட்டுமின்றி சிலசமயம் கடலின் நடுவிலும் தோண்ட வேண்டியுள்ளது. இது உக்ர கர்மா அல்லது 'பயங்கரமான கர்மா' எனப்படும்.

சில ஆமணக்கு விதைகளை வளர்த்து, செக்கிலிட்டு எண்ணை எடுத்து, ஒரு அகலில் ஊற்றி, திரியிட்டு எரிய வைத்தும் இதே தேவையை பூர்த்தி செய்து கொள்ளலாம். நீங்கள் ஆமணக்கு எண்ணை விளக்கிலிருந்து மின் விளக்குக்கு ஒளி அமைப்பை முன்னேற்றமடையச் செய்திருப்பதை ஏற்கிறோம். ஆனால் ஆமணக்கெண்ணை விளக்கிலிருந்து மின் விளக்குக்கு முன்னேற்றமடைய மிகவும் கடினமாக உழைக்க வேண்டியுள்ளது. நீங்கள் நடுக் கடலுக்குச் சென்று, பூமியில் துளையிட்டு பெட்ரோலியம் எடுத்து வரவேண்டியுள்ளது. இதைப்போன்று கடினமாக உழைப்பதனால் உங்களது வாழ்க்கையின் உண்மை

நோக்கத்தை தவறவிட வேண்டியுள்ளது.

நீங்கள் நிரந்தரமாக இறந்து கொண்டும் மறுபடியும் வேறு ஒரு உடலில் பறந்து கொண்டும், அபாயகரமானதொரு நிலையில் உள்ளீர்கள். எப்படி இந்த பிறப்பு, இறப்புச் சுழலிலிருந்து விடுதலை பெறுவது என்பதே உங்களது பிரச்சனை. இப்பிரச்சனை மனித வாழ்க்கையில் தீர்வு காணப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். நீங்கள் யார் என்பதை உணர்வதற்காக உன்னதமான அறிவைப் பெற்றிருக்கிறீர்கள். ஆனால் சுயத் தன்மையை உணர்வதற்கு உபயோகப்படுத்த வேண்டிய உன்னதமான அறிவை, நீங்கள் ஆமணக்கெண்ணையிலிருந்து, மின் விளக்குக்கு முன்னேற்றமடைய உபயோகித்துக் கொண்டு இருக்கிறீர்கள் அவ்வளவுதான்.

பக்தன்: உங்கள் அறிவுரை அனுபவ சாத்தியமற்றது என மனிதர்கள் சொல்லலாம். அது மட்டும் அல்லாமல், மின்சாரத்தினால் விளக்கு மட்டுமல்லாமல் வேறு எத்தனையோ விதமான பலன்கள் கிடைக்கின்றன. நாம் பெறும் பெரும்பாலான நாகரீக வசதிகளும் ஏறக்குறைய மின்சாரத்தையே அடிப்படைத் தேவையாக கொண்டுள்ளன.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: இந்தப் பிறவியில் நீங்கள் மிக வசதியாக வாழக்கூடும். ஆனால் அடுத்த பிறவியில் நீங்கள் நாயாகலாம்.

பக்தன்: மக்கள் அதை நம்புவதில்லை.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: அவர்கள் நம்பினாலும், நம்பாவிட்டாலும், உண்மை அதுதான். உதாரணமாக பாலகனுக்கு தான் இளைஞனாக வளரப்போவது தெரியாது. ஆனால் அவன் தாய் தந்தையருக்குத் தெரியும். பாலகன் “நான் இளைஞனாக வளரமாட்டேன்” என்று சொன்னால் அது குழந்தைத்தனம். தாய் தந்தையருக்கு மகன் இளைஞனாக வளர்வான் என்பது தெரியும். அவனுக்கு

உரிய கல்வியளித்து வாழ்க்கையில் நல்ல நிலையை அடையச் செய்ய வேண்டும் என்பதையும் அறிவார்கள். அதுவே ஒரு காப்பாளரின் கடமையாகும்.

அவ்வாறே, ஆத்மா மறுபிறவி எடுப்பதைக் குறித்து பேசும் போது, சில அயோக்கியர்கள் தங்களுக்கு அதில் நம்பிக்கை இல்லை என்று சொன்னாலும், அதுதான் உண்மை. அயோக்கியனும் பைத்தியக்காரனும் மறுபிறவி எடுப்பது உண்மையல்ல என்று சொன்னாலும் உண்மை என்னவெனில், அவன் தனது செயல்களின் தரத்திற்கேற்ப வேறு ஒரு உடலை ஏற்றுக் கொண்டேயாக வேண்டும். காரணம் குணசங்கோஸ்ய ஸத் அஸத்-யோனி-ஜன்மாஸு:

பக்தன்: ஆமணக்கு விதை வளர்ப்பதும், விவசாயம் புரிவதும் பொதுவாகவே மிகக் கடுமையான வாழ்க்கையாகும். அதைவிட தொழிற்சாலையில் எட்டு மணிநேரம் பணிபுரிந்து பணத்துடன் வீட்டுக்கு வந்து, மகிழ்வதே சுலபமானது என்று யாரேனும் சொன்னால்?

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: நீங்கள் மகிழலாம். ஆனால் இதனால் உங்கள் வாழ்வின் உண்மையான குறிக்கோளை மறந்துவிடுகிறீர்கள். அதுவா புத்திசாலித்தனம்? உங்களது அடுத்த பிறவியை முன்னேற்றிக் கொள்வதற்கே இந்த மனித உடல் தரப்பட்டுள்ளது. நீங்கள் அடுத்த பிறவியில் நாயாக பிறந்தால் அதுவே வெற்றி? நீங்கள் கிருஷ்ண உணர்வு இயக்கத்தின் தத்துவத்தை அறிந்து கொள்ள வேண்டும். பின்னர் நாயாக மாறுவதற்குப் பதில் கடவுள் தன்மை கொண்டவர்களாக மாறுவீர்கள்.

பக்தன்: ஒரு சமயம், லண்டனில் உள்ள ஜான் வினான்ஸின் எஸ்டேட்டில், டிராக்டரினால் இன்று பல தொல்லைகள் உருவாகின்றன என நீங்கள் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். இது இளைஞர்களை நகருக்கு துரத்துகிறது. இதனால் அவர்கள் புலன்களை

திருப்திபடுத்துவதில் ஈடுபடுகின்றனர். நான் பார்த்த வரையில் கிராம வாழ்க்கை எளிதாகவும், அமைதியாகவும் உள்ளது. அங்கே ஆன்மீகத்தைப் பற்றி சிந்திக்க அதிக வாய்ப்புள்ளது.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: ஆம். கிராமங்களில் இடர்பாடுகள் குறைவே. மூளைக்கும் வேலை குறைவே. அங்கு உங்கள் உணர்விற்காக சிறிது பணி செய்தால் போதும். இதர நேரத்தில் கிருஷ்ண உணர்வில் கவனம் செலுத்தினால் உண்மையான, முன்மாதிரியான வாழ்க்கை கிடைக்கும்.

இந்த பூவைப் பாருங்கள். இதில் உள்ள மெல்லிய இழைகளைப் பாருங்கள். இதனை யாராவது எந்த தொழிற்சாலையிலாவது உற்பத்தி செய்ய முடியுமா? எவ்வளவு மெல்லிய இழைகள். எவ்வளவு கவர்ச்சிகரமான வண்ணம். ஒரே ஒரு பூவை பற்றி ஆராய்ந்தாலே உனக்கு கடவுள் உணர்வு நேரிடும். 'இயற்கை' என்றொரு இயந்திரம் உண்டு. அனைத்தும் அந்த இயற்கையின் படைப்பே. ஆனால் 'இயற்கை' என்ற இந்த இயந்திரத்தை உருவாக்கியது யார்?

பக்தன்: கிருஷ்ணரால் ஏதோ ஒரு காரணத்துடன் பூக்களுக்கு வண்ணம் தீட்டப்பட்டது என்பது மக்களுக்குத் தெரியவில்லை என் லண்டனில் சொல்லியிருக்கிறீர்கள்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: ஆம். ஓவியரின் உதவியின்றி பூக்களுக்கு அவ்வளவு அழகு ஏற்படக்கூடும் என நீங்கள் எண்ணுகிறீர்களா? அது முட்டாள்தனம். இயற்கை என்றால் என்ன? இது கிருஷ்ணரின் இயந்திரம். கிருஷ்ணரின் இயந்திரத்தினால் எல்லாம் செய்யப்படுகிறது.

எனவே, நியூ விருந்தாவனத்தில் நீங்கள் வாழும் முறையை அபிவிருத்தி செய்யுங்கள். திறந்த வெளியில் வாழ்ந்து, உங்களுக்குத் தேவையான உணவு தானியங்களைப் பயிர் செய்து பாலையும் உற்பத்தி செய்து, நேரத்தை

மிச்சப்படுத்தி, ஹரே கிருஷ்ண மஹா மந்திரத்தை உச்சரியுங்கள். எளிதாக வாழ்ந்து உயர்ந்த சிந்தனையுடன் செயல்படுவதென்பது முன்மாதிரியான வாழ்க்கையாகும். ஆனால் வாழ்வில், வசதிகள் என்ற செயற்கைத் தேவைகளை அதிகரித்துக் கொண்டு, கிருஷ்ண உணர்வை மறப்பது தற்கொலைக்கு ஒப்பானதாகும். நாங்கள் இந்த தற்கொலைக் கொள்கையை நிறுத்த நினைக்கிறோம். ஆனால் நவீன தொழில்நுட்ப முன்னேற்றத்தை நிறுத்த நாங்கள் மக்களை வற்புறுத்தவில்லை. சைதன்ய மஹாபிரபுவின் எளிய சூத்திரமான 'ஹரே கிருஷ்ண' மஹாமந்திரத்தை உச்சரியுங்கள். உங்களது தொழிற்சாலைகளிலும் உச்சரிக்கலாம். பட்டன்களை தட்டிவிட்டுக் கொண்டே 'ஹரே கிருஷ்ண ஹரே கிருஷ்ண கிருஷ்ண கிருஷ்ண ஹரே ஹரே ஹரே ராம ஹரே ராம ராம ராம ஹரே ஹரே' என உச்சரிப்பதில் என்ன கஷ்டம் உள்ளது.

பக்தன்: ஆனால் மக்கள் ஜபிக்கத் துவங்கினால் படிப்படியாக தொழில்நுட்பத்தை கைவிட்டு விடுவார்களோ?

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: இருக்கலாம்.

பக்தன்: அப்படியானால் நீங்கள் அவர்களின் அழிவுக்கான வித்து இடுகிறீர்கள்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: இல்லை. அழிவு இல்லை. இது ஆக்கப்பூர்வமானதே. மறுபடியும் மறுபடியும் பிறப்பு, இறப்பு என்று உழலுவதும், தொடர்ச்சியாக உடலை மாற்றிக் கொண்டு இருப்பதுவுமே அழிவாகும். ஆனால் எங்களது முறையில் நீங்கள் என்றும் வாழ்வீர்கள் - த்யக்த்வா தேஹம் புனர் ஜன்ம நைத்தி - இன்னொரு ஜட உடல் உனக்கு கிடைக்காது. ஆனால் கிருஷ்ண உணர்வு இல்லையேல் நீ மற்றொரு உடலை ஏற்றேயாக வேண்டும். அதாவது துன்பப்பட்டே தீரவேண்டும். எனவே எது

மேன்மையானது? இந்த ஸ்தூல உடலில் திரும்பத் திரும்ப வருவதை ஏற்றுக் கொள்வதா? அல்லது மற்றுமொரு பிறப்பையோ தவிர்ப்பதா? இப்பிறவியுடன் கஷ்டங்களை முடித்துக் கொள்வதே புத்திசாலித்தனம். ஆனால் துன்பப்படுவதற்கு மற்றொரு உடலை பெறுவோமானால் அது அறிவீனமே ஆகும். மேலும் நீங்கள் கிருஷ்ணரைப் புரிந்து கொள்ளாவிட்டால் மற்றொரு உடலை ஏற்றேயாக வேண்டும். இதற்கு மாற்றே இல்லை.

ஆத்மாவிற்கு விஞ்ஞானபூர்வமான அத்தாட்சி

(1973-ஆம் ஆண்டின் செப்டம்பர் மாதத்தில் லண்டன் ஹரே கிருஷ்ண மையத்தில் தெய்வத்திரு அ.ச. பக்திவேதாந்த சுவாமி பிரபுபாதர் அவர்களுக்கும், இந்திய மருத்துவர் ஒருவருக்குமிடையே நிகழ்ந்த உரையாடல்)

மருத்துவர்: ஆத்மா இருக்கிறது என்பதை உங்களால் விஞ்ஞானப்பூர்வமாக நிரூபிக்க முடியுமா? நான் சொல்வது என்னவென்றால், இது முழுக்க முழுக்க நம்பிக்கைதானா அல்லது...

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: இல்லை. இது விஞ்ஞான பூர்வமானதொரு உண்மை. நமது விஞ்ஞானம் குறைவற்றது. ஏனெனில், கிருஷ்ணர் என்ற பூரணமான, ஆதாரத்திலிருந்து நாம் அறிவைப் பெறுகிறோம். நவீன காலத்து விஞ்ஞானம் தான் குறைகள் கொண்டது. ஏனெனில், விஞ்ஞானிகளின் அறிவு, குறைகள் கொண்ட ஆதாரங்களின் மூலம் பெறப்படுகிறது. நீங்கள் எவ்வளவு பெரிய விஞ்ஞானியாக இருப்பினும் உங்கள் உணர்வுகள் குறைகள் உள்ளவை என்பதை ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும்.

மருத்துவர்: ஆம்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: ஆகையினால், குறைகள் கொண்ட உணர்வுகளால் குறைகள் உள்ள அறிவையே தரமுடியும். விஞ்ஞான அறிவு என நீங்கள் கூறுவது போலியாகும். ஏனெனில் அந்த அறிவினை உண்டாக்கிய மனிதர்கள் குறையுள்ளவர்கள். எனவே குறையற்ற அறிவை எவ்வாறு குறையுள்ள மனிதர்களிடமிருந்து பெறமுடியும்?

மருத்துவர்: இது தரத்தைப் பற்றிய கேள்வி.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: உங்களால் குறையற்ற அறிவை

தரமுடியாத நிலையில் உங்களிடமிருந்து அறிவைப் பெற்று என்ன பயன் என்பது தான் என் கேள்வி.

மருத்துவர்: சரி. இதனை ஒப்புக் கொள்கிறேன். ஆனால் ஆத்மா இருப்பதை எப்படி நிரூபிப்பீர்கள்?

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: கிருஷ்ணரிடமிருந்தோ, கிருஷ்ணரின் தூதரிடமிருந்தோ பூரணமான ஆதாரச் செய்தியை பெற்றுக் கொள்ளுங்கள். அதுவே நிரூபிக்கும் முறையாகும். ஏவம் பரம்பரா ப்ராப்தம் - மேம்பட்ட ஆன்மீக அறிவினை குரு - சீடப் பரம்பரையின் மூலமே பெறவேண்டும். நாங்கள், ஏதோ ஓர் அயோக்கியனிடமிருந்து வரும் அறிவை ஏற்பதில்லை. மேன்மை பொருந்திய கிருஷ்ணரிடமிருந்து வரும் அறிவையே நாம் ஏற்கிறோம். நான் ஒரு அயோக்கியனாக இருக்கலாம். ஆனால், குறையற்ற அறிவை குறையற்ற ஆதாரத்திலிருந்து பெற்று அதை அப்படியே திரும்ப போதிப்பதால், நான் போதிப்பவை அனைத்தும் குறையற்றவையே.

குழந்தை அறியாத்தனமாக இருக்கலாம். ஆனால் அக் குழந்தை ஒரு பொருளை மேஜை என உணர்ந்து 'அப்பா ஒரு மேஜை' என்று சொல்லும்போது அதனுடைய வார்த்தைகள் குறையற்றவை. அதேபோல் குறையற்ற மனிதரிடம் கேட்டு, அதில் நம்பிக்கை வைத்தால் உங்கள் அறிவு குறையற்றதாகும். கிருஷ்ணர் ததா தேஹாந்திர பிராப்தி - 'இறப்புக்குப் பின்னால் ஆத்மா இன்னொரு ஜட உடலில் நுழைகிறது' என்கிறார். நாம் அதை ஒப்புக் கொள்கிறோம். இதற்கு குறைகள் கொண்ட 'புகழ் வாய்ந்த விஞ்ஞானிகள்' எனப்படுபவர்களின் நிரூபணம் தேவையில்லை.

மருத்துவர்: எனவே முதலில் நம்பிக்கை என்ற கேள்வி எழுகிறது.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: இது நம்பிக்கையல்ல. இது உண்மை.

மருத்துவர்: அந்த உண்மையை எப்படி நிரூபிப்பீர்கள்?

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: கிருஷ்ணர் அதைச் சொல்கிறார். அதுவே நிரூபணம்.

மருத்துவர்: (ஏளனமாக) இது கிருஷ்ணரால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால்...

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: அதுதான் எங்களது வேத நிரூபணம். நாங்கள் ஏதாவது சொல்லும்போது உடன் வேத இலக்கியத்தின் ஆதாரத்தையும் குறிப்பிடுகிறோம். இதுவே எங்களது நிரூபண முறை. நீதிமன்றத்தின் சட்டத்தைப் போன்றதுதான் இதுவும். வக்கீல் நீதிமன்றத்தில் வாதாடும்போது முந்தைய தீர்ப்புகளைக் குறிப்பிடுவது மரபு. அப்போதுதான் அவர் வாதம் சட்ட நிரூபணமாக நீதிபதியால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும். அதுபோன்று நாம் ஏதாவது சொல்லும்போது வேத இலக்கியத்தின் ஆதாரத்தை உடன் குறிப்பிடுகிறோம். ஆன்மீக விஷயங்களை அவ்வாறுதான் நிரூபணம் செய்ய முடியும். இல்லையெனில் எதற்காக சமய நூல்கள் உள்ளன? அவை சாதாரண ஊகமாகவோ அல்லது உத்தேசமாகவோ இருப்பின், அப்புத்தகங்களின் பயன்தான் என்ன? மேலும் வேத இலக்கியங்கள் பூரண உண்மையைப் பற்றி தக்க தர்க்கங்களுடனும் ஆதாரங்களுடனும் தெரிவிக்கின்றன. பகவத் கீதையில் கிருஷ்ணர் கூறுகிறார்.

தேஹினோஸ்மின்யதா தேஹே கௌமாரம் யௌவனம் ஜரா ததா தேஹாந்தர பிராப்திர் தீரஸ் தத்ர ந முஹ்யதி

நமது ஆத்மா உடலில் குழந்தைப் பருவத்திலிருந்து இளமை பருவத்திற்கும் பின்னர் இளமையிலிருந்து முதுமைப் பருவத்திற்கும் மாறுகிறது. அதுபோன்று உயிர், இறப்பின் பொழுது இன்னொரு உடலில் புகுகிறது. எனவே

எப்படி இது தர்க்க சாஸ்திரத்திற்கு புறம்பான அறிமுகமாகும். இது விஞ்ஞானப்பூர்வமானது. அறிவாளிக்கும் இது விஞ்ஞானப்பூர்வமான நிரூபணமாகும். இவ்விளக்கத்திற்கு பிறகும் ஒருவன் முட்டாளாக இருந்தால் என்ன செய்ய இயலும்.

மருத்துவர்: ஆனால் ஆத்மா கண்ணுக்கு புலப்படாத போது ஆத்மா இருக்கிறது என எப்படி உறுதியாகச் சொல்கிறீர்கள்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: கண்ணுக்கு புலப்படாததனால் மட்டுமே ஒரு பொருளை இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. மனம், புத்தி, அகங்காரம் ஆகியவற்றின் நுட்பமான உடல்கள் கண்ணுக்கு புலப்படுவதில்லை. ஆனால் அவற்றிற்கு நுட்பமான உடல் உள்ளது என்பதை அறிவீர். நமக்கு இருவிதமான உடல்கள் உண்டு. அதாவது ஒட்டு மொத்தமாக - பூமி, நீர், நெருப்பு, காற்று, ஆகாயம் ஆகியவற்றினால் உருவாக்கப்பட்ட உடல் ஒன்றும்; மனம், புத்தி, அகங்காரம் ஆகியவற்றால் உருவாக்கப்பட்ட நுட்பமான உடல் மற்றொன்றுமாகும். நீங்கள் பூமி, நீர் முதலியவற்றால் உருவாக்கப்பட்ட ஸ்தூல உடலைக் காணலாம். ஆனால் நுட்பமான உங்கள் மனதைக் காணமுடியுமா? அல்லது உங்கள் புத்தியைத்தான் காண முடியுமா? இருந்தும் உங்களுக்கும், எனக்கும் மனமிருப்பதை அனைவரும் அறிவார்கள்.

மருத்துவர்: இவையெல்லாம் வேறுபடுத்தக் கூடியவையாக உள்ளன என நீங்கள் அறிவீர்கள்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: இல்லை, அது அவ்வாறு அல்ல. நுட்பமானவை அவ்வளவுதான். அவற்றைப் பார்க்கக் கூடிய பார்வை அமைப்பு உங்களுக்கு இல்லை.

மருத்துவர்: புத்தியைப் பற்றி அறிய தற்போது மூன்றுவிதமான முறைகள் உள்ளன.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: அது எப்படியிருப்பினும் அதைக் காண முடியாவிட்டாலும், நுட்பமான உடல் இருக்கிறது என்பதை நீங்கள் உணர்கிறீர்கள். அதுவே நான் சுட்டிக்காட்டுவது. அதேபோல் ஆத்மாவை நீங்கள் பார்க்க முடியாவிட்டாலும் அது இருப்பது உண்மையே. ஆத்மா நுட்பமான மற்றும் ஸ்தூல உடல்களால் போர்த்தப்பட்டுள்ளது. ஸ்தூல உடலின் அழிவே இறப்பாகும். நுட்பமான உடலானது பின்தங்கி நமது மனதின் ஆசைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொள்வதற்கு ஏற்றதானதொரு ஜட உடலில் ஆத்மாவைப் புகுத்தி அவ்வுடலை வளர்ச்சி செய்கிறது.

ஆங்கிலேய விருந்தினர்: நுட்பமான உடலும், ஆத்மாவும் ஒன்றே என்கிறீர்களா?

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: இல்லை, நுட்பமான உடல் ஆத்மாவிலிருந்து வேறுபட்டதாகும். ஆத்மா மனதைவிட நுட்பமானதாகும். இவையனைத்தும் பகவத்கீதையில் (3-42) விளக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்திரியான் பரானியாஹர் இந்திரியோப்யா பரம் மனா:
மனஸஸ்து பரா புத்திர் புத்தே பரதஸ் து ஸா

முதன் முதலில் ஒட்டுமொத்தமான அறிவாற்றலால் உடலின் உணர்வுகளை மட்டுமே அறியப் பெருகிறோம். மிருகங்களைப் போன்றவர்கள் உணர்வுகள்தான் எல்லாம் என நினைக்கிறார்கள். உணர்வுகள் மனதால் கட்டுப்படுத்தப்படக் கூடியது என்பது அவர்களுக்குத் தெரியாது. ஒருவரது மனதிற்கு கேடுவிளைவித்தால், அவர் உணர்வுகள் செயல்படாது பைத்தியமாகிறான். எனவே உணர்வுகளை மனமே கட்டுப்படுத்துகிறது. மனதைவிட மேலானது புத்தியாகும். அதற்கு மேலானது ஆத்மாவாகும்.

நம்மால் மனதையும் புத்தியையும் பார்க்க முடியவில்லை. அப்படியிருக்க ஆத்மாவை எவ்வாறு பார்க்க முடியும்? ஆகவே ஆத்மா இருப்பதும், அதற்கு பரிமாணம் உள்ளதும் உண்மையே. மேலும் ஆத்மாவைப் பற்றிய அறிவாற்றல் இல்லையெனில், அவன் மிருகத்தைவிட மோசமானவன் ஆவான். ஏனெனில் இந்த ஸ்தூல மற்றும் நுட்பமான உடல்களுடன் அவர்கள் தங்களை அடையாளம் காட்டிக் கொள்கின்றனர்.

பகல், இரவு கனவு

(தெய்வத் திரு.ஸ்ரீல பிரபுபாதருக்கும், பல்கலைக்கழக மாணவருக்கும் இடையே 1974, ஜனவரியில் லாஸ் ஏஞ்ஜல்ஸில் நடந்த உரையாடல்.)

மாணவன்: உங்கள் புத்தகங்களில் இந்த உலகம் கனவினைப் போன்றது என கூறியுள்ளீர்கள்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: ஆம். இது கனவுதான்.

மாணவன்: இது எவ்வாறு கனவாகும்?

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: உதாரணமாக - நேற்று இரவு உங்களுக்கு தோன்றிய கனவிற்கு இப்பொழுது மதிப்பில்லை. அது நடந்துவிட்ட ஒன்றாகும். மறுபடியும் இன்று இரவு தூங்கும்பொழுது எல்லாவற்றையும் மறந்து கனவு காணக்கூடும். இன்று இரவு கனவு வரும்பொழுது நீங்கள் 'எனக்கு வீடு உள்ளது,' 'மனைவி இருக்கிறாள்' என்பவற்றை நினைக்கவேமாட்டீர்கள். எல்லாவற்றையும் நீங்கள் மறந்துவிடுவதால் இவையனைத்தும் கனவே.

மாணவன்: இது உண்மையா? அல்லது பொய்யா?

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: இது எப்படி உண்மையாகும்? நீங்கள் இதை இரவில் மறந்துவிடுகிறீர்கள். நீங்கள் உறங்கும்பொழுது மனைவி இருப்பதும், படுக்கையில் உறங்குவதும் நினைவில் உள்ளதா? மூவாயிரம் மைல்களுக்கு அப்பால் சென்று முழுவதும் வித்தியாசமானதை கனவில் காணும்பொழுது உங்களுக்கு வசிக்க இடம் உள்ளது என்பது ஞாபகத்திற்கு வருகிறதா?

மாணவன்: இல்லை.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: எனவே இரவும் கனவுதான். நேற்று இரவு நீங்கள் பார்த்தது இன்று கனவானதுபோல் நீங்கள் இப்பொழுது பார்ப்பதும் இன்று இரவு கனவாகிவிடுகிறது.

எனவே இரண்டும் கனவுகளே. நீங்கள் வெறும் விருந்தினர் மட்டுமே. நீங்கள் வெவ்வேறு கனவுகளைக் காண்கிறீர்கள். நீங்கள், அதாவது உங்கள் ஆத்மாவே உண்மையானது. மேலும் உங்களது ஜட உடலும் நீங்கள் காணும் ஜட சுற்றுப்புற சூழ்நிலைகளும் கனவுகளே.

மாணவன்: ஆனால் இந்த அனுபவம் உண்மையானது என்றும், கனவு உண்மையானதன்று என்றும் எனக்குள் ஒரு கருத்து.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: இல்லை. இந்த அனுபவங்கள் அனைத்தும் உண்மை இல்லை. இது எவ்வாறு உண்மையாக இருக்க முடியும்? இது உண்மையானால், இதனை எப்படி இரவில் மறக்க முடியும்? இரவில் இவை அனைத்தும் நினைவில் வருகிறதா?

மாணவன்: நினைவில் வருவதில்லை.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: பின்னே. இது எப்படி உண்மையாகும்? சென்ற இரவு வந்த கனவினை, நினைவில் நிற்காததால் எப்படி அதனை கனவு என்கிறோமோ, அதேபோன்று, இந்த பகல் நேரத்து அனுபவம் இரவில் மறந்து விடுவதால் இதுவும் ஒரு கனவே.

மாணவன்: ஆனால் எனக்கு ஒரு எண்ணம்...

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: இது பகற்கனவு. அது இரவுக் கனவு. அவ்வளவு தான். நீங்கள் இரவில் காணும்பொழுது, அது உண்மையாக நினைக்கிறீர்கள். அது ஒரு கனவே, ஆனால் இருந்தும் அங்கே புலி, புலி என கதறுகிறீர்கள். புலி எங்கே? ஆனால் நீங்கள் அதை உண்மையாக நினைக்கிறீர்கள் - புலியை பார்க்கிறீர்கள். நான் புலியால் கொல்லப்படுகிறேன் என்கிறீர்கள். ஆனால் புலி எங்கே? அல்லது நீங்கள் ஒரு அழகான பெண்ணை கட்டித்தழுவுவது போல கனவு காண்கிறீர்கள். அது உண்மையில் நடப்பதுபோல்

தோன்றினாலும், அந்த அழகிய பெண் எங்கே?

மாணவன்: இது நிகழ்கிறது.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: ஒருவகையில் இது நிகழ்கிறதுதான். ஏனெனில் விந்து வெளிபடுகிறது. இரவில் நிகழக்கூடியது இது? ஆனால் அந்தப் பெண் எங்கே? இது கனவு இல்லையா? மேலும், இதே போல், இந்த நிஜ வாழ்க்கை எனப்படும் அனுபவமும் கனவே ஆகும். எனவே இது மாயா-சுகாயா மாயையான மகிழ்ச்சியாகும். உங்களது இரவு நேர மகிழ்ச்சி, பகல் நேர மகிழ்ச்சி இரண்டும் ஒன்றே. இரவில், அழகான பெண்ணை தழுவுவது போல் நீங்கள் கனவு காண்கிறீர்கள். ஆனால் அங்கு அதுபோன்று பகல் பொழுதில் நீங்கள் அடையும் எந்த முன்னேற்றமும் கனவே. மாயா-சுகாயா நீ கனவு காண்கிறாய். 'இந்த முறை என்னை மகிழ்வூட்டும்' எனலாம். ஆனால் எல்லாமுறையும் கனவுதான். இந்த பகற்கனவையே உண்மையென கருதுகிறீர்கள். ஏனென்றால் இதன் காலம் நீண்டது. இரவில் நீங்கள் காணும் கனவு அரைமணி நேரம் நீடிக்கிறது. ஆனால் இந்த பகற்கனவு 12மணி நேரத்திற்கு மேலும் நீடிக்கிறது. இதுவே வித்தியாசமாகும். இது 12 மணிநேர கனவு; அது அரைமணி நேர கனவு. ஆனால் உண்மையில் இரண்டும் கனவுகளே. 12 மணி நேரம் நீடிப்பதால் ஒன்றை உண்மையாக ஒப்புக் கொள்கிறோம். இதுவே மாயையாகும்.

மாணவன்: மாயை?

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: ஆம். மிருகத்திற்கும் உங்களுக்கும் வித்தியாசம் காண்கிறீர்கள். ஆனால் மிருகம் இறப்பது போல் நீங்களும் இறப்பீர்கள் என்பதை மறந்துவிடுகிறீர்கள். அப்படியிருக்க என்ன முன்னேற்றம்? நீங்கள் எப்பொழுதும் நிலைத்திருப்பீர்களா? நீங்களும் இறந்துவிடுவீர்கள். எனவே மிருகத்தைவிட உங்களுக்கு என்ன முன்னேற்றம். அதுவே வேத இலக்கியங்களில் சொல்லப்பட்டுள்ளது. ஆஹார

நித்ராபய மைதுனம் ச ஸமானம் ஏதத் பசுபுர் நாரணாம் என்பதற்கு ஏற்ப இந்த வியாபாரம் அதாவது, உண்ணுதல், உறங்குதல், உடலுறவு கொள்ளுதல் மற்றும் தற்காப்பு, இவை கூட மிருகங்களின் தன்மையாகும். அதையேதான் நீங்களும் செய்கிறீர்கள். ஆகவே நீங்கள் எப்படி மிருகத்திலிருந்து மாறுபடுகிறீர்கள். நீங்களும் இறப்பீர்கள், மிருகமும் இறக்கும். அப்படியிருக்க உங்களது முன்னேற்றம் என்ன? நீங்கள் என்றென்றும் உயிர்வாழ முடியுமா? நீங்களும் இறந்தே ஆகவேண்டும். ஆகவே மிருகங்களைவிட எப்படி நீங்கள் முன்னேறியவர் ஆவீர்கள்?

ஆனால் நீங்கள் “நான் நூறு வருடங்களுக்கு பின் இறப்பேன், ஆனால் இந்த ஏறும்பு ஒரு மணிநேரம் கழித்து இறந்து விடும் என்பீர்களானால் அது அறியாமையே. எவ்வளவு நேரம் என்பதே கேள்வியாகும். அல்லது மிகப் பெரியதான இப்பிரபஞ்சத்தை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். உங்களது உடல் அழிவது போல் இந்த பிரபஞ்சமும் அழியும்; அழிக்கப்படும். முழு அழிவு, கலைக்கப்படுதல் - அதுவே இயற்கையின் வழியாகும் அனைத்தும் முழுவதுமாக அழிக்கப்படும்.

ஆகையினால், இதுவும் கனவே. ஆனால் நீண்ட நேரக் கனவு அவ்வளவுதான். வேறு எதுவுமில்லை. ஆனால் இந்த உடலைப் பெற்றதன் அனுகூலம் யாதெனில் நாம் இக்கனவிலேயே உண்மையை, அதாவது கடவுளை உணர முடியும். அதுவே அனுகூலமாகும். ஆகவே இக்கனவை உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளவில்லை எனில் நீங்கள் அனைத்தையும் தவறவிடுகிறீர்கள் என்றே பொருள்படும்.

மாணவன்: ஆகையால் நான் பாதி உறக்கத்தில் உள்ளவனா?

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: ஆம். ஆம். அதுவே சூழ்நிலை. எனவே வேத இலக்கியங்களில் உத்திஷ்ட - எழுந்திரு,

ஜாக்ரதா - விழித்திரு. பிராங்க்ய வரான் நிபோதத உனக்கு வாய்ப்பு கிடைத்துள்ளது. அதனை பயன்படுத்திக் கொள். தமஸோமா ஜ்யோதிர் கம - இருட்டில் இருக்காமல் வெளிச்சத்திற்கு வா எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. இவை வேதத்தில் போதிக்கப்பட்டுள்ளவை. நாங்களும் இதையே கற்பிக்கிறோம். கிருஷ்ணர் என்னும் உண்மை இங்குள்ளது. இருட்டிலிருந்து வெளிப்பட்டு இந்த உன்னதமான உணர்வு நிலையை எய்துங்கள்.

புலால் உண்பது நியதியற்றது

(1973-ல், பிரான்சில் தெய்வத்திரு ஸ்ரீல பிரபுபாதரும், கார்டினல் ஜுன் டேனியலும் நடத்திய உரையாடல்)

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: கிறிஸ்து “கொல்லாத்திருப்பாயாக” என்றார். பின் ஏன் கிறிஸ்தவர்கள் மிருகங்களைக் கொல்லவும், இறைச்சியை உண்ணவும் செய்கின்றனர்?

கார்டினல்: கிறிஸ்தவ மதத்தில் கொல்வது நிச்சயமாக புறக்கணிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால், மனித வாழ்க்கைக்கும், மிருக வாழ்க்கைக்கும் வேறுபாடுகள் உண்டு. மானிட வாழ்க்கை புனிதமானது. ஏனெனில், மனிதன் கடவுளது உருவத்தினை ஒத்தவன். எனவே மனிதனை கொலை செய்வதை பைபிள் தடுக்கிறது.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: ஆனால் பைபிள் “நீ மனிதரை கொலை செய்யாதே” என்று சொல்லாமல் பரவலாகப் பொருள்படும்படி “கொல்லாத்திருப்பாயாக” என்கிறது.

கார்டினல்: மனிதனின் உணவிற்காக மிருகங்களைக் கொல்வது அவசியமாகிறது.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: இல்லை. மனிதன் பழங்களையும், காய்கறிகளையும், தானியங்களையும், பாலையும் பிசிக்கலாமே.

கார்டினல்: இறைச்சி தேவையில்லையா?

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: இல்லை. மனிதன் சைவ உணவை மட்டுமே உண்ண வேண்டும். புலி உங்கள் பழங்களையும் உண்ண வருவதில்லை. அதன் நிர்ணயிக்கப்பட்ட உணவு மிருகங்களின் இறைச்சியே. ஆனால் மனிதனின் உணவு காய்கறி, பழங்கள், தானிய வகைகள், பால் பொருட்கள் ஆகியவைதான். பின் எப்படி நீங்கள் மிருகவதை பாவமல்ல என்று சொல்ல முடியும்.

கார்டினல்: இதை மனோபாவம் என்றே கருதுகிறோம். பசியால் வாடும் மனிதர்களுக்கு உணவளிக்க மிருகங்களைக் கொல்வது பாவமில்லையே.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: பசுவை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். அதன் பாலைக் குடிக்கிறோம். அதனால் பசு நமக்கு தாயாகும். அதை ஒப்புக் கொள்கிறீர்களா?

கார்டினல்: நிச்சயமாக.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: பசு உங்களுக்கு தாயாகும் போது அதனைக் கொல்ல அனுமதிக்கலாமா? அதனிடமிருந்து பால் பெற்று, அந்த பசு வயதாகி பால் கொடுக்க இயலாதபோது அதன் கழுத்தை வெட்டுகிறீர்கள். இது மனிதத் தன்மையின் செயலா? இந்தியாவில் மாமிசம் உண்பவர்கள் சில தாழ்ந்த மிருகங்களைக் கொல்லலாம் என அறிவுறுத்தப்படுகிறார்கள். ஆனால் பசுவதை மிகமிகப் பெரிய பாவச் செயலாகும். கிருஷ்ண உணர்வை போதிக்கும்போது நாங்கள் எந்தவிதமான இறைச்சியையும் பக்தன் உண்ணக் கூடாது எனச் சொல்கிறோம். இதனை எங்களது சீடர்களும் கடுமையாக கடைப்பிடிக்கிறார்கள். மனிதன் பாவச் செயல்களை செய்கிறவரை கடவுளை அறிய இயலாது. மனித இனத்தின் நோக்கம் கடவுளை அறிந்து, அவரை நேசிப்பதேயாகும். ஆனால் பாவச் செயல்களை தொடர்ந்து செய்தால் நீங்கள் கடவுளை என்றுமே அறிய இயலாது. கடவுளை நேசிப்பதைப் பற்றிப் பேசுவானேன்? வேறு எவ்வித உணவும் கிடைக்கப்பெற முடியாமல் ஒருவன் பசியோடு வாடும்பொழுது வேண்டுமானால் மாமிசம் சாப்பிடலாம். அது சரியே. ஆனால் நாவின் ருசிக்காக மிருகப் படுகொலைக் களத்தை நடத்தி வருவது மிகப்பெரிய பாவமாகும். உண்மையில், இந்த மிருகப் படுகொலைக் களங்களை பராமரிக்கும் பழக்கம் நிறுத்தப்படாத வரையில் மனித சமுதாயம் என்பதே தேவையில்லை. சில சமயங்களில்

உயிர் வாழ்வதற்கு மிருகக் கொலை அத்தியாவசியத் தேவையாயிருப்பினும் தாய் மிருகமான பசுவை மட்டுமாவது கொல்லாமல் இருக்க வேண்டும். இது மனித இனத்திற்குரிய சாதாரணமானதொரு ஒழுக்க முறையே ஆகும். எங்களது கிருஷ்ண உணர்வு இயக்கத்தில் எந்த மிருகத்தையும் கொலை செய்ய அனுமதிப்பது இல்லை. கிருஷ்ணர் பகவத்கீதையில் (9-26) பத்ரம் புஷ்பம் பலம் தோயம் யோ மே பக்த்யா ப்ரயச்சதி அதாவது “காய்கறிகள், பழம், பால், தானியம் ஆகியவற்றை எனக்கு பக்தியுடன் அர்ப்பணியுங்கள்” என்கிறார். கிருஷ்ணர் உண்ட பிறகு எஞ்சிய உணவையே நாங்கள் பிரசாதமாக உட்கொள்கிறோம். மரங்கள் கொல்லப் படுவதில்லை. ஓர் வாழும் உயிரினம் மற்றொரு உயிரினத்திற்கு உணவாகாலாம். அதனால் தாயை உணவுக்காக கொலை செய்யலாம் என்றாகாது. பசுக்கள் சாதுவானவை. அவை நமக்கு பால் தருகின்றன. அதன் பாலை எடுத்துக் கொள்வதோடல்லாமல் அதனை கொலைகளத்தில் கொல்லவும் செய்கிறீர்கள். இது மிகவும் பாவகரமான செயலாகும்.

மாணவன்: தாழ்ந்த உயிரினங்களுக்கு ஆத்மா இல்லை என்ற அடிப்படையிலேயே அவற்றின் இறைச்சியை உண்ண கிறிஸ்துவ மதம் அனுமதிக்கிறது.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: இது முட்டாள்தனம். முதலில் நமது உடலுக்குள் ‘ஆத்மா’ இருப்பதை உறுதிபட உணரவேண்டும். அதன் பின்னர், மனிதனுக்கு உயிர் உள்ளதா என்பதையும், பசுவுக்கு இல்லையா என்பதையும் அறியலாம். பசுவின் வெவ்வேறு குணாதிசயங்களும், மனிதனின் வெவ்வேறு குணாதிசயங்களும் யாவை? இந்த குணாதிசயங்களில் வேறுபாடுகள் இருப்பின் மிருகங்களுக்கு உயிர் இல்லை எனலாம்.

ஆனால் மிருகங்களுக்கும், மனிதனுக்கும் ஒரே குணாதிசயங்கள் அமையப் பெற்றிருக்கும் பொழுது, நாம் எப்படி மிருகங்களுக்கு உயிர் இல்லை எனலாம்? இவ்விரண்டிற்கும் பொதுவான அம்சங்கள் உண்பது, உறங்குவது, உடலுறவு கொள்வது, தற்காத்துக் கொள்வது ஆகியவையே. எனவே இவற்றுள் என்ன வேறுபாடு?

கார்டினல்: மிருகங்களுக்கும், மனிதனுக்கும் ஒற்றுமைகள் உள்ளன என ஒப்புக்கொள்கிறோம். ஆனால் மிருகங்களுக்கு ஆத்மா இல்லை. நாங்கள் ஆத்மா என்பது மனிதனுக்கு மட்டுமே உள்ளது என நம்புகிறோம்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: நமது பகவத்கீதை ஸர்வ யோனிஸ் எல்லா வாழும் உயிரினங்களிலும் ஆத்மா இருக்கிறது என கூறுகிறது.

கார்டினல்: ஆனால் மனிதனின் வாழ்க்கை புனிதமானது. மனித இனம் மிருகங்களைவிட உயர்ந்த நிலையில் சிந்தனை செய்கிறது.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: அது என்ன உயர்ந்த நிலை? மிருகம் உயிர் வாழ்வதற்காக உணவு உட்கொள்கிறது. நீங்களும் உயிர்வாழ உண்கிறீர்கள். பசு வயலில் புல்லை உண்ணுகிறது. ஆனால், மானிடர்கள் நவீன இயந்திரங்களைக் கொண்ட கொலைக்களங்களில் இருந்து கிடைக்கும் இறைச்சியை உண்கிறார்கள். பசு புல்லை உண்பதாலும், நீங்கள் நவீன இயந்திரங்களைக் கொண்டு கொடூரமான முறையில் இறைச்சியைப் பெறுகிறீர்கள் என்பதாலும் மட்டுமே உங்கள் உடலில் ஆத்மா உள்ளது என்றும், பசுவின் உடலில் ஆத்மா இல்லையென்றும் ஆகிவிடாது. இது வாதத்திற்கு ஒவ்வாததாகும். மிருகங்கள், மானிடர்கள் ஆகிய இரண்டு உயிரினங்களுக்கும் ஒரேவிதமான குணாதிசயங்கள் இருப்பதை நாம் காணலாம்.

கார்டினல்: ஆனால் மானிடப் பிறவியில் மட்டும்தான்

வாழ்க்கையின் பொருள் என்ன? என்பது போன்ற ஆன்மீக எண்ணங்கள் எழுகின்றன.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: ஆம். ஆகவே, ஆன்மீக முறையில், மிருகங்களுக்கு உயிர் இல்லை என நீங்கள் நினைப்பதன் காரணத்தைக் கண்டறியுங்கள். அதுவே ஆன்மீக முறையாகும். ஆனால், நீங்கள் மிருகத்தைப் போன்று சிந்திப்பீர்களானால், நீங்கள் ஆன்மீகத்தைக் கற்று என்ன பயன்? பகவத்கீதையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் ஸர்வ யோனிஷு” கௌந்தேய அதாவது “ஒவ்வொரு வாழும் உயிரினத்திலும் ஆத்மா உள்ளது” என போதிக்கிறார். அதுவே ஆன்மீகத்தை அறிந்து கொள்ளுதலாகும்.

பெண் விடுதலை

(1974 கோடையில் சிகாகோ கிருஷ்ணர் மையத்தில் ஸ்ரீல பிரபுபாதருக்கும், பெண் நிருபர் ஒருவருக்குமிடையே நிகழ்ந்த உரையாடல்)

நிருபர்: ஆண்களுக்கு கீழ்ப்பட விரும்பாத பெண்களுக்கு என்ன அறிவுரை கூறுகிறீர்கள்?

ஸ்ரீலபிரபுபாதர்: அதாவது பெண்கள் கற்புடையவர்களாகவும், கணவனிடம் நம்பிக்கை கொண்டவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும் என்பதுதான். இது எனது அறிவுரை அல்ல. வேத இலக்கியங்களில் உள்ள அறிவுரையாகும்.

நிருபர்: அமெரிக்காவில் உள்ள நாங்கள் என்ன செய்ய வேண்டும். நாங்கள் பெண்ணை ஆணுக்கு நிகராக்குவதற்கு முயற்சிக்கிறோம்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: நீங்கள் என்றும் ஆணுக்கு நிகராக இயலாது. ஏனெனில் அனைத்து விவகாரங்களிலும் ஆண், பெண் இருபாலரின் பணிகளும் வேறுபட்டுள்ளன. அவ்வாறு இருக்க செயற்கையாக பெண் ஆணுக்கு நிகர் என ஏன் கூறுகிறீர்கள்? மனைவிதான் கர்ப்பம் தரிக்க முடியுமே தவிர, கணவனால் முடியாது. இதை எவ்வாறு மாற்ற இயலும். கணவன், மனைவி இருவரும் கர்ப்பம் தரிக்க முடியுமா?

நிருபர்: (மௌனம்)

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: முடியுமா? சொல்லுங்கள்.

நிருபர்: இல்லை, அதுவல்ல...

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: எனவே இயற்கையிலேயே ஒருவர் மற்றவரிடமிருந்து மாறுபட்டு செயல்பட வேண்டியுள்ளது.

நிருபர்: பெண் கர்ப்பம் தரிப்பதாலும், ஆண் கர்ப்பம்

தரிக்காததாலும் பெண் அடிமையாகவே இருக்க வேண்டும் என பொருளில்லையே.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: இயற்கையின்படி உங்களுக்கு குழந்தை பிறந்தவுடன் கணவரின் ஆதரவு தேடுகிறீர்கள். இல்லையேல் துன்பப்படுகிறீர்கள்.

நிருபர்: குழந்தைகள் உள்ள பெருவாரியான பெண்களுக்கு கணவரின் ஆதரவு கிடைப்பதில்லையே. அவர்களுக்கு எந்த வகையில் ஆதரவு கிடைக்கும்

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: ஆகவே அவர்கள் பிறரிடம் ஆதரவு பெறவேண்டும். இதை நீங்கள் மறுக்க முடியாது. அரசு அவர்களுக்கு ஆதரவு தந்து, அதனால் சங்கடப்படுகிறது. கணவனிடம் மனைவியும், குழந்தைகளும் ஆதரவு பெற்றால் அரசுக்கு பல்வேறு சமூக நல திட்டங்களுக்கு செலவு செய்ய பணம் கிடைக்குமே. எனவே இது பிரச்சனைதானே?

நிருபர்: பெண் ஆணுக்கு ஆதரவு தரும்போது என்ன நேரிடுகிறது?

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: முதலில் பெண்கள் மற்றவர்கள் ஆதரவிலேயே இருக்கிறார்கள் என்பதை நீங்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஆணும் பெண்ணும் ஒன்று சேர்வதால் குழந்தைகள் பிறக்கின்றன. ஆண்கள் வெளியேறிவிட்டால் பெண்கள் குழந்தையுடன் சங்கடப்படுகிறார்கள் - பின்னால் அரசிடம் ஆதரவு கோருகிறார்கள். இது நல்ல செயல் என்று நினைக்கிறீர்களா? வேதத்தின்படி பெண் ஆணை மணம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். மேலும் ஆண், மனைவியையும் குழந்தைகளையும் சுயமாக அவனை காப்பாற்ற வேண்டும். இதன் மூலம் அரசுக்கோ அல்லது பொதுமக்களுக்கோ அவர்கள் சுமையாக இருக்க மாட்டார்கள்.

நிருபர்: சமூகக் குழப்பத்தினைப் பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: நான் இவ்வாறு நினைக்கிறேன்.

நீங்கள் பதில் கூறுங்கள். நீங்களே கேள்வி கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். நான் உங்களை கேள்வி கேட்கிறேன். அரசுக்கும் பொது மக்களுக்கும் இப்படி சுமையாக இருப்பது நல்லது என நினைக்கிறீர்களா?

நிருபர்: நீங்கள் சொல்வது எனக்குப் புரியவில்லை.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: ஒவ்வொரு வருடமும் ஆதரவற்ற குழந்தைகளுக்காக அரசு பல கோடி டாலர்களை செலவழிக்க வேண்டியுள்ளது. கணவன், மனைவியை விட்டுச் செல்வதனால் ஏற்படும் இந்த சுமை அரசுக்கும் மக்களுக்கும் நல்லதா?

நிருபர்: இல்லை

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: இதற்கு காரணம் - பெண் கீழ்ப்படிய ஒப்புக்கொள்ளவில்லை, அவளுக்கு "சரிநிகர் சுதந்திரம் தேவை" என்பதால் தான்.

நிருபர்: ஆணுக்கு பெண் கீழ்ப்படிந்தால் நம் பிரச்சனைகளுக்கு தீர்வு காணலாம் எனக் கொள்ளலாமா?

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: ஆம். கணவனுக்கு மனைவி கீழ்ப்படிபவளாகவும், நம்பிக்கை உடையவளாகவும் இருப்பின், கணவன் பொறுப்பேற்கத் தயாராகிறான். ஆணின் மனப்பாங்கும், பெண்ணின் மனப்பாங்கும் மாறுபட்டவை. எனவே பெண், ஆணுக்கு கீழ்ப்படிபவளாகவும் நம்பிக்கை உடையவளாகவும் இருந்தால் குடும்ப வாழ்க்கை அமைதியாக அமையும். மாறாக நேரிட்டால் கணவன் தனியாக செல்ல, மனைவி குழந்தையுடன் தனியாக சங்கடப்படுகிறாள். மேலும் இவர்கள் அரசுக்கும், பொதுமக்களுக்கும் சுமையாக மாறிவிடுகிறார்கள்.

நிருபர்: பெண் வேலை செய்வதில் ஏதாவது தவறு உள்ளதா?

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: எவ்வளவோ தவறுகள் உள்ளன.

ஆனால் முதலில் ஒருவனுடைய மனைவியோ அல்லது குழந்தையோ ஏன் அரசுக்கோ அல்லது பொதுமக்களுக்கோ சுமையாக வேண்டும். முதலில் இதற்கு பதில் அளியுங்கள். ஏன் அவர்கள் சுமையாக வேண்டும்?

நிருபர்: (மௌனம்)

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: உங்கள் பதில் என்ன?

நிருபர்: ஆனால், ஆண்கூட அரசுக்கு சுமைதான் இல்லையா?

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: சமூக ரீதியாக பார்க்கும்பொழுது கணவனற்ற பெண்களும், தந்தையற்ற குழந்தைகளும் இருப்பது நல்லதுதானா?

நிருபர்: நான் சொல்ல முயல்வது என்னவென்றால், இது சில பெண்களுக்கு நேரலாம். நான் பேச நினைப்பது எந்த பெண்கள்...

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: இது பொதுவான நிலை. இதை 'சில' என சொல்ல முடியாது. அமெரிக்காவில் இதுபோன்ற பெண்களே அதிக அளவில் உள்ளனர். பெண்கள் ஆண்களுக்கு கீழ்ப்படிந்து இருந்தால், ஆண்கள் பெண்களுக்குப் பொறுப்பேற்பார்கள். பின்னர் இந்த பெண்கள் பொதுமக்களுக்கு பிரச்சனையாகமாட்டார்கள்.

நிருபர்: இது எல்லா ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் பொருந்துமா?

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: ஆம். அதுவே இயற்கையின் நியதி. நாய்கள் கூட அதன் குட்டிகளை பாதுகாக்கின்றன. புலிகளும் தன் குட்டிகளை பாதுகாக்கின்றன. ஆகையால் மனித சமுதாயத்தில், ஒரு பெண்ணை கர்ப்பம் தரிக்கச் செய்துவிட்டு ஆண் ஓடிவிட்டால், அந்த பெண் சங்கடம் அடைகிறாள். அவள் அரசாங்கத்திடம் கையேந்தும்படி ஆகிறது. இது நல்ல நிலைமையல்ல.

நிருபர்: குழந்தை இல்லாத பெண்களைப் பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: அது இன்னொரு செயற்கையான குழந்தை. சில சமயம் அவர்கள் கருத்தடை முறைகளை உபயோகிக்கிறார்கள். அல்லது கருச்சிதைவு மேற்கொள்கிறார்கள். அதுவும் நல்லதல்ல. இவையனைத்தும் பாவச் செயல்களே.

நிருபர்: மன்னிக்கவும்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: கருவிலேயே குழந்தையை கொல்வதும், கருச்சிதைவு செய்வதும் பாவச் செயல்களே. இந்த பாவச் செயல்களுக்காக ஒருவர் துன்பப்பட்டே ஆகவேண்டும்.

நிருபர்: இந்த நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கும் இந்த சமுதாய குழப்பத்திற்கு காரணம்...

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: காரணம் மேற்கூறியவையே. அவர்களுக்கு அது தெரியாது.

நீங்கள் பிரதானமானவர் அல்லர்

(1975-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதத்தில் இந்தியாவிலுள்ள பிருந்தாவனத்தில் தெய்வத்திரு அ.ச. பக்திவேதாந்த சுவாமி பிரபுபாதர் அவர்களும், அவரது சீடர்கள் சிலரும் காலை நடை பயிற்சியின் போது நிகழ்த்திய உரையாடல்)

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: பகவான் கிருஷ்ணரும், வாழும் உயிரினங்களும் உணர்வு உடையவர்களே. வாழும் உயிரினங்களின் உணர்வு அதைப் பொறுத்த அளவிலேயே உள்ளது. ஆனால், ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் உணர்வுத் தன்மையோ எங்கும் பரவி உள்ளது. அதுவே வேறுபாடாகும்.

பக்தன்: மாயாவாதிகள் நாம் முக்தி பெறும்போது நாமும் எல்லாவற்றையும் உணர முடியும் என்றும், நாம் பிரம்மனுக்குள் ஐக்கியமாகி நமது தனிப்பட்ட தன்மையை இழந்துவிடுவோம் என்றும் சொல்கின்றனர்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: அதாவது நீங்கள் எல்லாவற்றையும் மறந்துவிடுவீர்கள். உங்களுக்கு இருந்த சிறிதளவு தன் உணர்வும் முடிந்துவிடும்.

பக்தன்: எப்படியிருப்பினும் நாம் மாயையைதானே மறக்கிறோம்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: இதுதான் முக்தி என்றால், நான் உங்களை இப்பொழுது கொல்கிறேன். நீங்கள் எல்லாவற்றையும் மறந்துவிடுவீர்கள் - முக்தி (சிரிப்பு)

(இந்தியில் வழிப்போக்கன் பாடுகிறான்) இதுவே முக்தி - அவன் பாடுகிறான் “ஓ பகவான் கிருஷ்ணரே, உங்கள் தாமரை பாதங்களில் எப்பொழுது நான் அடைக்கலமடைவேன்” - அதுவே முக்தி. குழந்தை பெற்றோரிடம் முழுதாக சரணடைவதால் துன்பங்களிலிருந்து விடுதலை பெறுகிறான். அவனுக்கு

கவலைகள் இல்லை. அவன் தன்னம்பிக்கை உள்ளவனாகிறான். “ஓ எனது பெற்றோர் உள்ளனர். அவர்கள் எனக்கு செய்வதனைத்தும் நன்மையே. என்னை யாரும் துன்புறுத்த முடியாது” என நம்பிக்கை கொள்கிறான்.

பக்தன்: அருவவாதிகள் முக்தி நமது துன்பங்களை போக்க வல்லது என்கிறார்கள்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: ஆம். நீங்கள் கவலைகள் நிறைந்தவராக இருக்கும்போது முக்தி எங்கே கிடைக்கும்?

பக்தன்: நாமும் பிரதானமானவருடன் ஐக்கியமாகிவிட்டால் முக்தி அடையலாம் என அவர்கள் சொல்கிறார்கள்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: ஸ்ரீ கிருஷ்ணரே உன்னதமான உணர்வுத் தன்மை பெற்றவர் ஆவார். நீங்கள் உங்கள் உணர்வை இழந்துவிட்டால் எப்படி அவருடன் ஐக்கியமாக இயலும்.

பக்தன்: இது நம் உணர்வுத் தன்மையை இழப்பது என்று பொருள் இல்லை. பிரதானமானவரின் உன்னதமான தன்மையுடன் ஐக்கியமாதல் என்பதே பொருள்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: அதாவது நீங்கள் கடவுளாக விரும்புகிறீர்கள். ஆனால் இப்பொழுது ஏன் கடவுளிடமிருந்து மாறுபட்டு இருக்கிறீர்கள்?

பக்தன்: இது என் லீலை (பொழுதுபோக்கு).

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: இது உங்கள் லீலை என்றால், முக்தி பெற ஏன் பலவிதமான ஆசாரங்களை மேற்கொள்கிறீர்கள்?

பக்தன்: நான் சொல்வதென்ன என்றால், உன்னதமான உணர்வுத் தன்மைக்கு உடல் இல்லை. ஆனால் நாம் இப்பொழுது உடல் பெற்றுள்ளோம். ஆகவே உன்னதமான உணர்வுத்தன்மை அடையும் போது நாமும் உடலைத் துறந்து விடுவோம்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: ஆனால் நீங்கள் பிரதானமானவர்

எனின், நீங்கள் எப்படி உடலில் அடைபட்டிருக்கிறீர்கள்? எது உங்களை உடலில் அடைத்தது? நீங்கள் உடலில் அடைபடுவதை விரும்பவில்லை. ஏனெனில் உடல் நிறைய துன்பங்களைக் கொண்டு வருகிறது. ஆகவே நீங்கள் முக்தி (விடுதலை) அடைய விரும்புகிறீர்கள். ஆனால், உங்களை எவர் உடலில் அடைத்தாரோ அவரே பிரதானமானவர். நீங்கள் பிரதானமானவர் அல்லர்.

பக்தன்: நான் என்னை மாயையில் ஆழ்த்திக் கொள்வதன் மூலம், முக்தி அடைவது போல் இன்பம் நுகர விரும்புகிறேன்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: எந்த அறிவுள்ள மனிதனும் பிறப்பு, முதுமை, வியாதி, மரணம் என்ற இயற்கை சுழற்சியில் அடிக்கடி உந்தப்பட விரும்புவானா? அதில் என்ன மகிழ்ச்சி உள்ளது?

பக்தன்: துன்பமில்லாமல் எப்படி இன்பத்தை அனுபவிக்க முடியும்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: அப்படியானால் உங்களை அடிக்கிறேன். நான் நிறுத்தும்போது நீங்கள் மகிழ்வீர்கள்.

பக்தன்: இவ்வுலகில் துன்பங்களை அனுபவித்த பிறகு முக்தி மிகவும் இனிமையானதாக இருக்கும் என நினைக்கிறேன்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: ஏன் துன்பம் ஏற்படுகிறது? நீங்கள் பிரதானமானவர் ஆயின், நீங்கள் ஏன் துன்பப்படுகிறீர்கள்? “கஷ்டப்படுவது என் லீலை” என சொல்வது முட்டாள்தனமாகும்.

பக்தன்: தாங்களே பிரதானமாவார்கள் என்பதை புரிந்து கொண்டவர்களே துன்பப்பட வேண்டும். துன்பப்படுபவர்கள் அவர்களேயன்றி நான் இல்லை.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: அப்படியானால் நீங்கள் காட்டுப்

பன்றி, நாய்கள் போன்றுதான் உள்ளீர்கள். அவைகளுக்கு இது துன்பம் என்று தெரியாது. ஆனால் நமக்கு தெரியும். ஆகையால் மாயாவாதிகள் மூடர்கள். அவர்கள் துன்பத்தை பற்றியும், இன்பத்தை பற்றியும் அறியாத முட்டாள்கள், அயோக்கியர்கள் எனலாம். மூதோயம் நாபி ஜானாதி மாமேப்பய பரம் அவ்யயம் “முட்டாள்களும், அயோக்கியர்களும் நானே பிரதானமானவன் என்பதை அறியார்” என கிருஷ்ணர் கூறுகிறார்.

அதனால், துன்பமான பல பிறவிகளுக்குப் பிறகும், பலவிதமான அறிவற்ற பேச்சுக்களைப் பேசிய பிறகுமே ஒருவன் உண்மை அறிவை பெற்று கிருஷ்ணரிடம் சரணடைகிறான். பஹுனாம் ஜன்மனம் அந்தே ஞானவான் மாம் பிரபத்யதே. “நான் துன்பப்படுகிறேன், மேலும் வார்த்தை ஜாலங்களினால் என்னையே ஏமாற்றிக் கொள்கிறேன்” என்பதை உணர்ந்து கிருஷ்ணரிடம் சரணடைகிறான். இந்த விழிப்புணர்வை அடைவதே உண்மையான அறிவாகும்.

பக்தன்: அப்படியானால் மாயாவாதிகள் வேதாந்தம் மிகச் சிறந்த மாயையா?

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: ஆம். மாயாவாதி பாஷ்ய சுனிலே ஹய ஸர்வ நாஸ எவன் ஒருவன் மாயாவாத வேதாந்தத்தை கடைபிடிக்கிறானோ அவன் அழிவான். அவன் அந்த போலி அழிவுக்கு உள்ளானவன். அவன் அந்த போலி தத்துவத்தில் தன்னை இழந்து, உண்மை தத்துவத்தை என்றுமே அறிய முடியாமல் அழிவான். மாயாவாதிகள் இறைவனை அவமதிப்பவர்கள். எனவே அவர்கள் அறியாமையில் நிரந்தரமாக மூழ்கி தங்களையே கடவுளாக நினைத்துக் கொள்கின்றனர். “நீ ஏன் உன்னை பாவி என்று நினைத்துக் கொள்கிறாய். நீயே கடவுள்” என வெளிப்படையாக போதனை செய்கிறார்கள்.

பக்தன்: கிறிஸ்தவர்களுக்கு பாவத்தைப் பற்றிய சில அடிப்படை கொள்கைகள் உண்டு. மாயாவாதிகள் அமெரிக்கா சென்றபோது கிறிஸ்தவர்களிடம் “நீ பாவி என்ற மனப்பான்மையை மற. நீ எதை செய்தாலும் அது சரியே. ஏனென்றால், நீயே கடவுள்” என்றனர்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: கிறிஸ்தவ பாதிரியார்களுக்கு, மாயாவாதிகளின் இந்த தத்துவம் பிடிக்கவில்லை. புத்த மதத்தினரைக் காட்டிலும் மாயாவாதிகள் நாத்திகர்களாவார்கள். புத்த மதத்தினர் வேதங்களை ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. எனவே அவர்கள் நாத்திகர்களாக கருதப்பட்டனர். ஆனால் மாயாவாத அயோக்கியர்களோ வேதங்களை ஒப்புக்கொண்டு நாத்திகம் போதிக்கும் முட்டாள்கள். எனவே புத்த மதத்தினரைக் காட்டிலும் இவர்கள் அபாயகரமானவர்கள். புத்தமதத்தினர் நாத்திகர்களாகக் கருதப்பட்டாலும், பகவான் புத்தரைத் தொழுது வருகின்றனர். புத்தர் கிருஷ்ணரின் அவதாரமே. ஆகையால் புத்தர்கள் முக்தி பெற வாய்ப்புண்டு. ஆனால் மாயாவாதிகளுக்கு என்றும் முக்தி பெற வாய்ப்பில்லை.

பகவத் கீதையில் (18-66ல்) கிருஷ்ணர், “என்னிடம் சரணடை. நான் உன்னை எல்லா பாவ விளைவுகளிலிருந்தும் விடுவிக்கிறேன்” என்று உறுதியிட்டுக் கூறுகிறார். ஆகவே கிருஷ்ணரை நாம் கடவுளாக ஒப்புக் கொள்கிறோம். அவ்வளவுதான். நமது முறை எளிதானது. குழந்தை நடக்க முயலுகிறது. ஆனால் முடியாமல் தடுமாறி விழுகிறது. அப்போது தந்தை “என் கையைப் பிடித்துக் கொள்” என்று சொல்கிறார். பின்னர் குழந்தை பாதுகாப்புடன் இருக்கிறது.

ஆனால், இந்த மாயாவாதிகள் கடவுளின் தீர்ப்பிற்கு முரணாக செல்கின்றனர். கடவுள் “வாழும் உயிரினங்கள் என்னைச் சார்ந்த பகுதியாகும்” என்று சொல்கிறார்.

ஆனால் மாயாவாதிகள் நானே கடவுள் என்கின்றனர். அதுவே முட்டாள்தனம். கடவுளுக்குச் சமமாக அவர்கள் இருப்பின், கடவுள், “என்னிடம் சரணடை” என்று ஏன் சொல்கிறார். அவர்கள் கடவுளல்லர். தாங்கள் கடவுளுக்கு சமமானவர்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ளும் அயோக்கியர்கள். ஏனெனில் இவர்கள் இறைவனிடம் சரணடைய விரும்புவதில்லை.

எனவே, ‘நான் கடவுளைச் சரணடைந்தே ஆக வேண்டும்’ என்ற இந்த அறிவானது, பற்பல பிறவிகளுக்குப் பின்னரே வருகிறது. அதன் பின்னர் இந்த முட்டாள்தனத்தையும், பேச்சுவார்த்தைகளையும் விட்டு விட்டு, கிருஷ்ண உணர்வில் உண்மையான முக்தி அடையக்கூடும்.

பணி எவ்வாறு வழிபாடாக முடியும்?

(1974, ஜூன் மாதம், ஜெனீவாவில் தெய்வத்திரு அ.ச. பக்தி வேதாந்த சுவாமி பிரபுபாதரும், சீடர்கள் சிலரும் காலை நடைபயிற்சியின் போது நிகழ்த்திய உரையாடல்)

பக்தன்: நாம் பற்றற்று இருக்க வேண்டும் என பகவத் கீதையில் சொல்லும்போது கிருஷ்ணர் என்ன நோக்கத்தோடு சொல்கிறார்?

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: நாம் கிருஷ்ணருக்கு பணிவிடை செய்வதையே விரும்ப வேண்டும் என்ற பொருள்பட சொல்கிறார். ஸ்ரீ சைதன்ய மஹாபிரபு ந தனம் ந ஜனம் ந சுந்தரீம் கவிதாம் வா ஜகத் ஈஸ காமயே - “எனக்கு பொருள் தேவையில்லை, சீடர்கள் தேவையில்லை, அழகான பெண்கள் தேவையில்லை” என்கிறார். பின்னர் அவருக்கு என்ன வேண்டுமென கோருகிறார்? “நான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்கு பணிவிடை செய்ய வேண்டும்” என்கிறாரே தவிர, “எனக்கு எதுவும் தேவையில்லை, நான் ஒன்றுமில்லாத பூஜ்யம் ஆக விரும்புகிறேன்” என்று கூறவில்லை.

பக்தன்: நாத்திகன் கூட தனக்கு என்ன வேண்டும் என்பதை அறிந்துள்ளதாகக் கூறுகிறான். மேலும், கிருஷ்ணர் இல்லாமல் கூட அதே நல்ல முடிவுகளை அடைய முடியும் என்கிறான்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: அப்படியானால் அவன் முட்டாள். ஏனெனில், அவன் ‘நல்ல முடிவுகள்’ என்பதன் உண்மைப் பொருளை அறியாதவன். இன்று ஒரு ‘நல்ல முடிவுக்கு’ அவன் மிகவும் சிரமப்படுகிறான். ஆனால் நானையே வேறொன்றிற்கு ஆசைப்பட்டுவிடுவான். ஏனெனில் இறக்கும்போது அவன் ஸ்தூல உடல் மாற்றத்தை

மேற்கொண்டே ஆக வேண்டும். சில சமயம் நாயின் உடலில் புகுந்து நல்ல முடிவுக்கு ஆசைப்படுவான். மற்றொரு சமயம் தேவதைகளின் உடலை அடைந்து இன்னொரு நல்ல முடிவுக்கு ஆசைப்படுவான். பிரம்தாம் உபரி அதஹ அவன் பிரபஞ்சத்தில் மேலும் கீழுமாக வெறுமனே அலைகிறான்... இதேபோல. அது என்ன?

பக்தன்: ஒரு சுழலும் சக்கரம்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: ஆம். சில சமயம் அவன் மேலான நிலையையும், மற்றொரு சமயம் தாழ்த்தப்பட்ட பன்றியின் அல்லது நாயின் நிலையையும் பெற்று அலைகிறான். இது தொடர்ந்து நடந்து கொண்டே இருக்கிறது.

பிரம்மாண்ட பிரமிதே கோன பாக்கியவான் ஜீவ

குரு - கிருஷ்ண - பிரசாதே பாய பக்தி-லதா-பீஜ

பற்பல பிறவிகளுக்கு பிரபஞ்சத்தில் மேலும், கீழுமாக அலைந்து விட்டு, அதிர்ஷ்டசாலி ஒருவன், ஆன்மீக குரு மற்றும் கிருஷ்ணரின் அருள் பெற்று பக்தி மார்க்கத்திற்கு வருவான்.

பக்தன்: ஆம். ஆனால் பக்தனல்லாதவனும் “நாங்களும் நல்ல செயல்கள் செய்கின்றோம். நீங்கள் உணவு விநியோகிப்பது போல் நாங்களும் உணவு விநியோகிக்கிறோம். நீங்கள் பள்ளிகளைத் திறப்பது போல் நாங்களும் பள்ளிகளைத் திறக்கிறோம்” என சொல்லுகிறான்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: ஆம். ஆனால் நாங்கள் திறக்கும் பள்ளிகளில் கிருஷ்ண உணர்வை மட்டுமே போதிக்கிறோம். ஆனால் நீங்கள் திறக்கும் பள்ளிகளில் மாயையே போதிக்கிறீர்கள். இந்த அயோக்கியர்களுக்கு ‘பக்தி’ (பக்திமயமான பணி)க்கும், ‘கர்மா’ (பொருள்மயமான பணி)வுக்கும் வித்யாசம் தெரியாது.

பக்தி, கர்மாவைப் போலவே தோன்றினாலும் அது 'கர்மா' அல்ல. நாங்களும் 'பக்தி' நெறியில் பணி செய்கிறோம். ஆனால், அது கிருஷ்ணருக்காக மட்டுமே ஆகும். அதுவே வேறுபாடாகும்.

உதாரணமாக அர்ஜுனன் குருக்ஷேத்திர யுத்தத்தில் கிருஷ்ணருக்காக போர் புரிந்ததால், அவர் சிறந்த பக்திமானாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டார். கிருஷ்ணர் 'அர்ஜு'னா நீயே எனது அன்பார்ந்த பக்தன்' என்கிறார். அர்ஜுனன் என்ன செய்தார்? அவர் கிருஷ்ணருக்காக யுத்தம் செய்தார். அவ்வளவுதான். அதுவே ரகசியம். அவர் போர் வீரர் என்பதால் அவருடைய யுத்த திறமையை மாற்றவில்லை. ஆனால் அவரது மனப்பான்மையை மாற்றிக் கொண்டார். முதலில் 'நான் ஏன் எனது உறவினர்களைக் கொல்ல வேண்டும்? இந்த யுத்தகலத்தை விட்டு வனத்திற்குச் சென்று சாதாரண ஆண்டியாகிவிடுவோம்" என நினைத்தார். ஆனால் கிருஷ்ணர் அவரை சண்டையிடச் சொல்லவே, இறுதியில் கிருஷ்ணரைச் சரணடைந்து அவருக்குத் தொண்டு செய்தார். அவரது சுய மகிழ்ச்சிக்காக அல்லாமல், கிருஷ்ணரது மகிழ்ச்சிக்காகவே இதை செய்தார்.

பக்தர்: எனவே சேவையிலும் மகிழ்வித்தல் உண்டா?

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: ஆம். 'கர்மி' சுய மகிழ்ச்சிக்காக வேலை செய்கிறான். 'பக்தன்' கிருஷ்ணரது மகிழ்ச்சிக்காக தொண்டு செய்கிறான். அதுவே பக்தன் அல்லாதவனுக்கும், பக்தனுக்கும் உள்ள வேறுபாடு. மகிழ்வித்தல் என்பது இரு பிரிவினருக்கும் உண்டு. ஆனால் சுய உணர்வுகளின் மகிழ்ச்சிக்காக ஒருவன் பணி செய்தால் 'கர்மா' எனவும், கிருஷ்ணரது மகிழ்ச்சிக்காக பணி செய்தால் 'பக்தி' எனவும் கூறப்படுகிறது. பக்தி, கர்மா இரண்டும் பார்வைக்கு ஒன்று போல் இருப்பினும் தன்மையில் மாறுபட்டவையாகும்.

இன்னொரு உதாரணம் கோபியரின் நடத்தை.

கிருஷ்ணரின் மிக அழகான வாலிபத்தினால் கோபியர்கள் வசீகரிக்கப்பட்டனர். அவர்கள் கிருஷ்ணரை காதலராகக் கொள்ள விரும்பியதால், நடு இரவில், அவருடன் நடனமாட வீட்டை விட்டுச் சென்றனர். இதனால் அவர்கள் ஏதோ பாவச் செயலில் ஈடுபட்டது போல் தோன்றும். ஆனால் அவர்கள் அவ்வாறு இல்லை. ஏனெனில் அவர்களது பற்று கிருஷ்ணரை மையமாகக் கொண்டது. எனவே சைதன்ய மஹாப்பிரபு ரம்யானாகா சித் உபாஸனா வ்ரஜவது வர்கேண யா கல்பிதா - “கிருஷ்ணரை பூஜிக்க கோபியர்கள் கடைபிடித்ததைவிட சிறப்பான வழி வேறு இல்லை” என்கிறார்.

ஆனால் இந்த அயோக்கியர்கள், “ஓ இது மிக அருமையானது. கிருஷ்ணர் நடு இரவில் அடுத்தவர் மனைவிகளுடன் நடனம் ஆடினார். நாமும் நடனமாடி கிருஷ்ணரைப் போல மகிழ்வோம் என எண்ணுகின்றனர். இது கிருஷ்ணர், கோபியருடன் நடத்திய லீலையைப் பற்றிய தவறான கருத்தாகும். இந்த போக்கினை தடுப்பதற்காகவே ஸ்ரீல வியாச தேவர் (ஸ்ரீமத் பாகவதத்தின் ஆசிரியர்) பாகவதத்தின் ஒன்பது காண்டங்களை கிருஷ்ணரே பரம புருஷரான பகவான் என்பதனை விளக்குவதற்கு அர்ப்பணித்துள்ளார். பின்னர், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கோபியருடன் நடந்து கொண்ட முறையைப் பற்றி விளக்குகிறார். ஆனால் சில அயோக்கியர்கள் நேரடியாக பத்தாவது காண்டத்தை படித்துவிட்டு, கோபியருடன் கிருஷ்ணர் நடந்து கொண்ட முறையை மட்டும் பரிசீலிக்கின்றனர். இவ்வாறு அவர்கள் ஸஹஜியர்கள் அதாவது கிருஷ்ணரைப் போல் நடப்பவர்கள் ஆகின்றனர்.

பக்தர்: அப்படிப்பட்டவர்கள் எப்படியோ ஒரு விதத்தில் கிருஷ்ணருடன் தொடர்பு கொள்வதால் மனமாற்றம் கொள்ள வாய்ப்பு உண்டா?

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: இல்லை. கம்சன் கூட கிருஷ்ணருடன் தொடர்பு கொண்டான். ஆனால் விரோதியாகத்தான் பழகினான். அது 'பக்தி' இல்லை. பக்தி என்பது அனுகூல்யேன கிருஷ்ணானுசீலனம் அதாவது அனுகூலமான பக்தி சேவையாக இருக்க வேண்டும். ஒருவர் கிருஷ்ணரைப் போல் நடிக்கவோ அல்லது அவரை அழிக்கவோ முற்படக் கூடாது. அது கூட கிருஷ்ண உணர்வே. ஆனால் அது அனுகூலமான சேவை அல்லாததால் பக்தி ஆகாது. இருப்பினும் கிருஷ்ணரது எதிரிகளுக்கும் அடைக்கலம் கிடைக்கிறது. ஏனெனில் அவர்களும் ஏதோ ஒரு முறையில் கிருஷ்ணரைப் பற்றி நினைவு கொள்கிறார்கள்.

அவர்கள் நேரிடையில்லாத முக்தியைப் பெற்றாலும், ஆன்மீக உலகத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மேற்கொள்ளும் லீலைகளில், பங்கேற்க முடியாது. அந்த பெறற்கரிய வாய்ப்பு, கிருஷ்ணருக்கு தூய பக்தி சேவையை மேற்கொள்பவர்களுக்கு மட்டுமே உரியது ஆகும்.

கிறிஸ்துவர்களும், கம்யூனிஸ்டுகளும், பசுவதையாளர்களும்

(1975-ஆம் ஆண்டு, மார்ச் மாதம், டலாஸில் தெய்வத்திரு. ஸ்ரீல பிரபுபாதர் அவர்களுக்கும், அவரது சீடர்கள் சிலருக்கும் இடையே நிகழ்ந்த உரையாடலின் இறுதிப் பகுதி.)

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: கிறிஸ்துவர்கள் “நாம் எல்லாவிதமான பாவச் செயல்களைச் செய்தாலும் இயேசு நம்மை மன்னித்து, அவரே அப்பாவங்களை ஏற்பார். அவர் அதற்கானதொரு ஒப்பந்தம் செய்துள்ளார்” என்பதுபோல் அல்லவா பேசுகிறார்கள்?

பக்தன்: ஆம்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: பாவம் இயேசு, அனைவரது பாவச் செயல்களுக்காகவும் அவர் துன்பப்பட வேண்டும். “இயேசுநாதர் எங்களை பாவத்திலிருந்து காப்பாற்ற விரும்பினார். ஆகையால் நாங்கள் பாவம் செய்கிறோமா இல்லையா என்பது பற்றி கூட அக்கறை காட்ட வேண்டியதில்லை என உத்தரவிட்டார்” என்கிறார்கள். இது முரண்பாடானதாகும்.

மெல்போர்னில், சில பாதிரியார்கள் உரையாட என்னை அழைத்தனர். அவர்கள் என்னிடம் “கிறிஸ்துவ மதம் அழிந்து கொண்டிருப்பதாக ஏன் நினைக்கிறீர்கள்? நாங்கள் என்ன செய்தோம்?” என வினவினார்கள். நான் அதற்கு பதிலாக “நீங்கள் என்ன செய்யவில்லை? இயேசுவின் வழி நடப்பவர்களாக நீங்கள் உரிமை கொண்டாடுகிறீர்கள். இருந்தும் நீங்கள் எல்லாவித பாவச்

செயல்களையும் செய்கிறீர்கள். எனவே இந்த கபட நாடகத்தை நீங்கள் விட்டுவிட வேண்டும்” என்றேன். அவர்களுக்கு எனது பதில் திருப்தியைத் தரவில்லை. “நாங்கள் என்ன செய்துவிட்டோம்?” என வினவுகின்றனர். அவர்கள் பல்வேறு பாவச் செயல்களைப் புரிகின்றனர். ஆனால் “தாங்கள் பாவிகள்” என ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. இது முரண்பாடானது. பைபிளில் உள்ள பத்து கட்டளைகளில் ஒன்று “கொல்லாதிருப்பாயாக” என்று தெளிவாக சொன்னாலும் அவர்களே அதற்கு கீழ்ப்படிவதில்லை. அதுவும் பாவச் செயலே.

அவர்கள் பாவச் செயல்களை விரும்புகிறார்கள். ஒருவர் அறியாமையால் பாவம் செய்தால், அவருக்கு சில சலுகைகள் செய்யலாம். ஆனால் இவர்கள் அறிந்திருந்தும் பாவம் புரிகிறார்கள். பசுவதை பாவச் செயல் என அறிந்திருந்தும் அதை செய்கிறார்கள்.

பக்தன்: பெரும்பாலான கிறிஸ்தவர்கள் இறைச்சி உண்பதை பாவச் செயல் எனக் கருதுவதில்லையே!

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: அப்படியானால், பைபிளை தவறாக அர்த்தப்படுத்திச் சொல்லும் பாதிரியர்கள் அயோக்கியர்கள். மதத்தின் பெயரால் இந்த முரண்பாடு தொடர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. இதுபோன்று துர்போதனை புரிபவர்கள் எவ்வளவு காலத்திற்கு மற்றவர்களை ஏமாற்ற முடியுமா? சில காலத்திற்கு அனைவரையும் ஏமாற்றலாம். அல்லது ஒரு சிலரை எல்லா காலத்திலும் ஏமாற்றலாம். ஆனால் எல்லோரையும் எப்பொழுதும் ஏமாற்றிக் கொண்டே இருக்க முடியாது.

பக்தன்: கம்யூனிஸ்டுகளுக்கு கிறிஸ்துவ மதத்தினரிடம் மிகவும் கெட்ட அனுபவம் ஏற்பட்டது. மதத்தின் தேவையைப் பற்றி அவர்களுக்கு எவ்வித சிந்தனையும் இல்லை. எனவே அவர்கள் அனைத்து மதங்களையும்

அழிக்க முற்படுகின்றனர்.

பக்தன்: உலகத்தின் பிரச்சனைகள் மிகப் பெரியவை எனவும், மக்கள் உலக அரசுக்கு ஒப்புதல் தராவிட்டால் பிரச்சினைகள் தீர வழி இல்லை எனவும் கம்யூனிஸ்டுகள் கூறுகின்றனர்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: நாம் இதைப் பற்றியும் சொல்கிறோம். கிருஷ்ணரே பிரதானமான கடவுள், அவரிடம் அடைக்கலம் அடைந்தால் எல்லா பிரச்சனைகளும் தீர வழி உண்டு. இதையே நாம் போதிக்கிறோம்.

பக்தன்: ஆனால் கிருஷ்ணரை பிரதானமான கடவுளாக ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்பதை கம்யூனிஸ்டுகள் விட்டுவிடுகிறார்கள்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: ஏகலே ஈஸ்வர கிருஷ்ண ஆர ஸப பர்த்ய: “கிருஷ்ணர் மட்டுமே எஜமானர்; மற்றவர்கள் அனைவரும் அவரது பணியாளர்களே.” இதுவே பகவத் கீதையின் மையக் கருத்தாகும். இந்தக் கருத்தை ஏற்றுக் கொண்டால் உடனே எல்லாம் சரியாகிவிடும்.

பகவத் கீதையை நீங்கள் படித்தால், ஆட்சேபிக்கும்படியாகவோ அல்லது நன்மை பயக்கமாட்டதாகவோ ஒரு வார்த்தையும் காண இயலாது. முழு பகவத் கீதையும் செயல் முறைக்கு ஏற்றதாகவும், மனித நாகரீகத்திற்கு ஒத்ததாகவும் விளங்குகிறது. முதலில் கிருஷ்ணர் நீங்கள் யார் என்பதை அறிந்து கொள்ளும்படி போதிக்கிறார். நீங்கள் இந்த உடல் இல்லை. அதனுள் உள்ள ஆத்மா ஆகும். இது யாருக்கு தெரியும்? இதுவே கிருஷ்ணர் பகவத் கீதையில் போதிக்கும் முதல் பாடம். நீங்கள் இந்த உடல் இல்லை, அதனுள் உள்ள ஒன்று என்பதை உணர்ந்தவுடன், ஆத்மா என்றால் என்ன என்பதை அறிவீர்கள். இதன் பின்னர் உங்கள் ஆன்மீக அறிவு படிப்படியாக வளருகிறது. ஆனால் அயோக்கியர்கள்

ஆன்மீகம் என்றால் என்ன என்பதையே அறியார். ஆகவே இவர்களுக்கு ஆன்மீக அறிவே இல்லை.

பக்தன்: அவர்கள் பசுவுக்கு ஆத்மா இல்லை என நினைக்கிறார்கள்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: அதனை நீங்கள் நம்புகிறீர்களா?

பக்தன்: ஆம்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: பசுவுக்கு ஆத்மா இல்லையென்று அவர்கள் எவ்வாறு சொல்ல முடியும்? உங்களுக்கு ஆத்மா உண்டு. உங்கள் உடல் நகருகிறது. நீங்கள் வேலை செய்கிறீர்கள். பேசுகிறீர்கள். சாப்பிடுகிறீர்கள். அனால் உங்கள் உடலில் இருந்து ஆத்மா பிரிந்தவுடன் அது பிணமாகக் கருதப்படுகிறது. கைகளும் கால்களும் இருந்தும், ஆத்மா (உயிர்) பிரிந்தவுடன் அவை வேலை செய்வதில்லை.

எனவே பசுவின் உடலுக்கும் உங்கள் உடலுக்கும் என்ன வேறுபாடு? மனிதப் பிறவிக்கே உரிய விவேகத்துடன் பார்க்கும்பொழுது பசுவின் உடலுக்கும் உங்கள் உடலுக்கும் ஏதாவது முக்கிய வேறுபாடு உண்டா?

பக்தன்: இல்லை. ஆனால் இப்பொழுது மனித குலத்திற்கும் ஆத்மா இல்லை என அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அவர்கள் பசுவுக்கு ஆத்மா இல்லாததால் பசுவை சாப்பிடலாம் எனக் கூறுகிறார்கள். மேலும் மனித குலத்திற்கும் ஆத்மா இல்லையாதலால்...

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: நீங்கள் குழந்தையை கருவிலேயே கொல்லலாம். அறியாமையின் முன்னேற்றம் நாகரீகத்தின் முன்னேற்றமாக தவறாக ஒப்புக் கொள்ளப்படுகிறது. ஏன், ஏன் என்றால் ஆன்மீக அறிவு இல்லை. (கோல்ஃப் விளையாடும் ஒருவரை அவர்கள் கடக்கின்றனர்)

பக்தன்: அந்த மனிதர் தான் வேலையிலிருந்து ஓய்வு பெற்றுவிட்டதாக நினைக்கிறார். இருந்தும் அவர் பந்தை ஒரு

துளையில் உள்ளே போட இன்னும் கடினமாக வேலை செய்கிறார்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: அவர் வேறு என்ன செய்ய முடியும்? அவருக்காக வேறு ஒரு வேலை இருப்பது, அதாவது ஆன்மீக வாழ்க்கை இருப்பது தெரியவில்லை. அதுவே அவரது அறியாமையாகும். ஒவ்வொரு முறையும் நியூயார்க்கில் மின்தடை ஏற்படும்பொழுது அதிக பெண்கள் கருத்தரிப்பதாக புள்ளி விவரம் தெரிவிக்கிறது. இருட்டில் மனிதர்களால் இதைத் தவிர வேறு என்ன செய்ய முடியும்? உடலுறவு கொள்ளலாம் என்றுதான் நினைக்கிறார்கள். ஆன்மீக அறிவு இல்லையேல் மனிதர்கள் மிருகங்களைப் போல் ஆகிவிடுவார்கள்.

உடலுறவும் அதனால் விளையும் துன்பங்களும்

(1974-ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் கலிபோர்னியாவில் உள்ள வெனிஸ் நகரக் கடற்கரையில், தெய்வத்திரு பக்திவேதாந்த ஸ்வாமி பிரபுபாதரும் அவர்களது சீடர்கள் சிலரும் காலை நடைபயிற்சியின் பொழுது நிகழ்த்திய உரையாடல்.)

பக்தன்: கலிபோர்னியாவில் ஏன் விவாகரத்து கிட்டத்தட்ட 50% உள்ளது என நீங்கள் நினைக்கிறீர்கள்?

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: இந்தியாவில் “கல்யாணம் ஆனவனும் புலம்புகிறான். ஆகாதவனும் புலம்புகிறான்” என சொல்வதுண்டு. கல்யாணம் ஆன மனிதன் “ஏன் கல்யாணம் பண்ணிக் கொண்டேன்? சுதந்திரமாக இருந்திருக்கலாமே” என புலம்புகிறான். கல்யாணம் ஆகாதவன் “நான் ஏன் மனைவியை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. ஏற்றிருந்தால் மகிழ்ச்சியாக இருந்திருப்பேனே” என புலம்புகிறான். (சிரிப்பு)

உடலுறவு கொள்வதால் ஒரு குழந்தை பெறுகிறான். ஆனால் குழந்தை பிறந்தவுடன் துன்பம் துவங்குகிறது. குழந்தை துன்பப்பட பெற்றோர்களும் அதை பாதுகாக்க துன்பப்படுகிறார்கள். ஆனால் மறுபடியும் அவர்கள் இன்னொரு குழந்தை பெற்றுக் கொள்கிறார்கள். இதுவே ஸ்ரீமத் பாகவதத்தில் (7.9.45) த்ருப்யந்தி நேஹ க்ருபண பஹு துக்கபாஜ: எனப்பட்டுள்ளது. இந்த குழந்தை உற்பத்தி செய்வதில் பல கஷ்டங்களும் இடர்பாடுகளும் உள்ளன. ஆனால் இதை அறிந்தும் ஒருவன் அதையே மறுபடியும் செய்கிறான்.

இந்தப் பொருளுலகில் உடலுறவே தலையாய இன்பம்.

ஆனால் இது மிகவும் வெறுக்கத்தக்கதாகும். இது என்ன இன்பம்? கண்டியனேன கரயோர் இவ துக்கதுக்கம். இது “ஒரு அரிப்பைப் போக்க இரண்டு கைகளையும் ஒன்றாக தேய்த்துக் கொள்வதற்கு” ஒத்ததாகும். உடலுறவு தீய முடிவுகளைத் தருகிறது. இருப்பினும் ஒருவன் திருப்தி அடைவதில்லை. தற்போது கருத்தடை முறைகள், கருச்சிதைவு என பல வழிகள் உள்ளன. மாயை மிகவும் வலிமையானவள். ஆதலால் இதனை செய்து சிக்கலில் மாட்டிக் கொள் என்கிறாள்.

ஆகவே பாகவதத்தில் கண்டிதிவன் மனஸிஜம் விஷ்ணுத தீர: எனப்படுகிறது. “எந்த ஒரு மனிதன் தீரனாக அதாவது உணர்ச்சிவசப்படாதவனாக நிதான புத்தியுடன் இருக்கிறானோ அவனால் காம உணர்வுகளைக் கட்டுப்படுத்த முடியும்” என்கிறது. காம உணர்வுகளை கட்டுப்படுத்துபவன் துன்பங்களிலிருந்து விடுபடுகிறான். ஆனால் அதை கட்டுப்படுத்தாதவன் துன்பத்தில் சிக்கி தவிக்கிறான். முறையானதானாலும் சரி, முறையற்றதாயினும் சரி உடலுறவு துன்பமானதே.

பக்தன்: ஸ்ரீல பிரபுபாதர், இந்த வழியில் முதல்முறையாக நடக்கிறோம். எனவே எல்லாம் புதியதாகவும் மாறுபட்டதாகவும் தெரிகிறது.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: (சிரித்துக் கொண்டே) இதுவே பொருள்மயமான வாழ்க்கை. நாம் சில நேரம் இவ்வழியிலும், அவ்வழியிலும் திரிந்து அலைகிறோம். “ஓ, இது புதியது” என நினைக்கிறோம். பிரம்மாண்ட பிரமிதே: நாம் பிரபஞ்சம் முழுவதும் அலைந்து புதிதாக எதையாவது காண விரும்புகிறோம். ஆனால் எதுவும் புதிதல்ல. அனைத்தும் பழையவையே.

ஒரு மனிதன் முதுமை எய்தும் பொழுது பொதுவாக “ஓ இந்த வாழ்க்கை மிகவும் துன்பகரமானது” என

எண்ணுகிறான். அதனால் அவன் புதிதாக ஒரு குழந்தை உடலைப் பெற அனுமதிக்கப்படுகிறான். குழந்தையின் தேவைகள் பூர்த்தியாகும்போது, “இப்பொழுது எனக்கு எவ்வளவு வசதியான வாழ்க்கை கிடைத்துள்ளது” என நினைக்கிறான். ஆனால் மறுபடியும் அவன் மூப்பெய்தி வாழ்க்கையில் சலிப்படைகிறான். அதனால் கிருஷ்ணர் மிகவும் கரிசனத்துடன் “சரி உன் உடலை மாற்றிக்கொள்” என்கிறார். இது புனபுனஸ் சர்வித சர்வணானாம் அதாவது மென்றதையே மெல்லுதல். கிருஷ்ணர் வாழும் உயிரினங்களுக்கு பல வசதிகள் தருகிறார்: “நீ மரமாக மாறு. நீ பாம்பாக மாறு. நீ தேவதையாகு. நீ அரசனாக மாறு. நீ சக்கிலியாக மாறு. சொர்க்கத்திற்கு செல், நரகத்திற்கு செல்” என சொல்கிறார். ஆனால், இப்பிறவிகள் அனைத்திலும் வாழும் உயிரினம், இந்த பொருள் உலகில் தள்ளப்படுகிறான். சுதந்திரத்தை எதிர்பார்க்கிறான். ஆனால் தனக்கு கிருஷ்ணரின் நிழலில்தான் சுதந்திரம் கிடைக்கும் என்பதை அவன் உணர்வதில்லை. அதை அவன் ஏற்றுக் கொள்வதுமில்லை. பொருள்மயமான இவ்வுலகில் உள்ள துன்பங்களைக் கண்டு மாயாவாதிகள் (அருவவாதிகள்) வாழ்க்கையை நிர்விசேஷ அதாவது மாறுபாடு அற்றதாக மாற்றவும், புத்த மதத்தினர் அதை சூன்யவாதி அதாவது பூஜ்யமாக்கவும் முயல்கின்றனர். ஆனால் இவ்விரு கூற்றுகளும் சாத்தியமானதல்ல. பல்வேறு மாறுபாடுகள் இல்லாமல் சிலகாலம் இருக்கலாம். பெரிய பெரிய சன்யாசிகள் (துறவறம் மேற்கொண்டவர்கள்) பிரம்ம சத்யம் ஜகன் மித்யா அந்த அருவமானது (சார்பற்றதன்மை) முழுதும் உண்மையே; இந்த ஜட உலகமே பொய்யானது என வெகுவாக போதிக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் மறுபடியும் பிரம்மன் என்ற நிலையிலிருந்து தாழ்த்தப்பட்டு சமூக அல்லது அரசியல் பணிகளில் ஈடுபடுகின்றனர்.

அவர்கள் வெகு காலத்திற்கு ‘பிரம்மன்’ என்ற நிலையில் இருக்க முடியாது. ஆகவே அவர்கள் இந்த பொருள் மாறுபாடுகளை ஏற்றுக் கொண்டே ஆக வேண்டும். ஏனெனில் மாறுபாடுகளே நுகர்தலின் (மகிழ்ச்சியின்) தாயாகும். எனவே எங்களது கூற்று என்னவெனில், “உண்மையானதான ‘கிருஷ்ண உணர்வு’ முறைக்கு வாருங்கள்” என்பதே. பின்னர் உங்கள் வாழ்க்கை வெற்றிகரமானதாக அமையும்.

பக்தன்: பலர் அடுத்த பிறவியைப் பற்றி கூட நினைக்காமல் இப்பிறவியில் அதிக இன்பம் துய்க்க விரும்புகிறார்கள்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: ‘அடுத்த பிறவி’ என்றால் என்ன என்று அவர்களுக்குத் தெரியாது. ஆகவே அதைப் பூஜ்யமாக்குகிறார்கள். அவர்கள் அடுத்த பிறவி என்பது இல்லை என்று கூறுவதன் மூலம் திருப்தி அடைய முயல்கின்றனர். தனக்கு ஆபத்து ஏற்படும்பொழுது, முயல் கண்ணை மூடிக் கொண்டு அபாயம் இல்லை என நினைத்துக் கொள்ளும். இந்த அயோக்கியர்களும் அதுபோன்றுதான் இருக்கின்றனர். இவையனைத்தும் முட்டாள்தனமே.

பக்தன்: துன்பங்களைப் பொறுத்துக் கொள்ளும் தத்துவம் ஒன்று உள்ளது. அதாவது வாழ்க்கை துன்பப்படுவதற்காகவே உள்ளதால் ஒருவன் மிகப் பொறுமையுடன் பெருமளவு துன்பங்களை ஏற்க வேண்டும் என்பதாகும்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: ஆனால் எந்தவித எதிர்ப்பும் இல்லாமல் எவன் ஒருவன் துன்பப்படுகிறானோ அவனே முதல்தர மனிதன் என்பது அவர்கள் எண்ணம். இந்த மாதிரி தத்துவத்தை நம்புபவனுக்கு துன்பத்தை எவ்வாறு தடுப்பது என்று தெரியாது. ஒருவரை தத்துவவாதிகள் “துன்பத்தை

புறக்கணிக்க முடியாது. ஆகையால் அதை பொறுத்துக் கொள்ள வலிமை கொண்டவர்களாக இருக்க வேண்டும்” என்கிறார்கள். ஆனால் இவ்விரு பிரிவினருமே துன்பமற்ற ஒரு உண்மை வாழ்க்கை உள்ளது என்பதை அறியார். அதுவே ‘கிருஷ்ண உணர்வு’ என்பதாகும். அங்கே வாழ்க்கையில் இன்பம் உண்டு. துன்பம் இல்லை. ஆனந்தமயோ (அ)ப்யாஸாத். ஆனந்தம் தவிர வேறு எதுவுமில்லை. இறைவனின் திருநாமங்களை உச்சரித்து, நடனமாடி, பிரசாதத்தை உண்டு மகிழ்வதில் எவ்வித துன்பமும் இல்லை. இதை யாராவது மறுக்க முடியுமா? அல்லது அதைபோன்ற முட்டாள்தான் யாரேனும் உண்டா?

பக்தன்: அதுபோன்றதொரு வாழ்க்கை இருப்பதை மக்கள் மறுக்கின்றனர்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: ஆனால் அப்படியொரு வாழ்க்கை இருப்பின், அதாவது இறைவனின் திரு நாமங்களை உச்சரித்து, நடனமாடி, பிரசாதம் உண்டு, மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்தல் என்பது இருப்பின் நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டீர்களா?

பக்தன்: எவராயினும் இதனை ஏற்பார்கள். ஆனால் மக்கள் இதுபோன்று வாழ இயலாது என நினைக்கின்றனர்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: ஆகவே இதுபோன்றதொரு வாழ்க்கை முறை உள்ளது என்பதே நமது முதல் கூற்றாகும். அதாவது துன்பமற்ற மகிழ்ச்சி நிறைந்த வாழ்க்கையாகும். ஒவ்வொருவரும் “ஆம். நான் இதை விரும்புகிறேன்” என்பார்கள், ஏற்றுக் கொள்வார்கள். எதிர்பாராவிதமாக மக்கள் மேலும் மேலும் ஏமாற்றப்படுவதால், ‘கிருஷ்ண உணர்வு’ முறையையும் மற்றுமொரு ஏமாற்று முறையே என நினைக்கிறார்கள். எனவே கிருஷ்ண உணர்வை போதிப்பதென்பது மக்களுக்கு துன்பமற்ற, முழுவதும் இன்பமயமானதொரு வாழ்க்கை உள்ளது என்பதை ஏற்கச்

செய்வதேயாகும்.

பக்தன்: நாம் ஏமாற்றவில்லை என்பதை அவர்களுக்கு எப்படி உணர்த்த முடியும்?

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: நமது கோவில்களுக்கு அவர்களை அழைத்து நமது பக்தர்களைப் பார்க்கவைக்க வேண்டும். நாம் அனைவரும் பாடுகிறோம். நடனம் ஆடுகிறோம். நன்கு உண்டு மகிழ்கிறோம். இது அனுபவரீதியான நிரூபணமாகும்.

பக்தன்: ஆனால் ஒருவர் இதை உணர்வதற்கு முன் மனத் தூய்மை பெற வேண்டுமில்லையா?

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: இல்லை. நாங்கள் 'எங்களுடன் நீங்களும் ஹரே கிருஷ்ண மஹா மந்திரத்தை உச்சரித்து தூய்மைப்படுங்கள்' என்றே கூறுகிறோம். உங்களிடம் இருந்து எங்களுக்கு ஒன்றும் வேண்டியதில்லை. நாங்கள் உங்களுக்கு உணவும் மற்றும் அனைத்தும் தருகிறோம். நீங்கள் செய்ய வேண்டியதெல்லாம் எங்களுடன் சேர்ந்து மஹாமந்திரத்தை உச்சாடனம் செய்வது மட்டுமே. அதுவே இவ்வுலக மக்களுக்கு எங்கள் செய்தி.

தொழில்நுட்பமும் வேலையில்லாத் திண்டாட்டமும்

(ஜெனீவாவில் தெய்வத்திரு அ.ச. பக்திவேதாந்த சுவாமி பிரபுபாதர் அவர்களுக்கும் சீடர் ஒருவருக்குமிடையே நிகழ்ந்த உரையாடல்.)

பக்தன்: சமீபத்தில் இந்தியாவின் அரசியல்வாதி ஒருவர் இந்தியாவில் எண்பது சதவிகித மக்கள் கிராமங்களில் வசிப்பதாக பேசினார். அவரது கொள்கை விவசாயத்தில் தொழில்நுட்பத்தை அதிகரிக்க வேண்டும் என்பதாகும். மனிதர்கள் கோதுமையை கையினால் அறுவடை செய்வதற்குப் பதிலாக இயந்திரத்தையும், உழுவதற்கு எருதுகளுக்கு பதிலாக டிராக்டரையும் பயன்படுத்த விரும்புகிறார்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: இந்தியாவில் பெருவாரியான மனிதர்கள் ஏற்கனவே வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். ஆதலால் இயந்திரங்களை அதிக அளவில் புகுத்துவது நல்ல திட்டமல்ல. நூறு மனிதர்களின் வேலையை ஒரு மனிதன் இயந்திரத்தின் உதவியால் செய்ய முடியும். ஆனால், ஏன் பலர் வேலையில்லாமல் இருக்க வேண்டும்? ஒரே ஒருவரை வேலைக்கு அமர்த்துவதற்குப் பதில் நூறுபேரை அமர்த்தலாமே? இங்கே மேலை நாடுகளில் கூட வேலை இல்லாத் திண்டாட்டம் அதிக அளவில் உள்ளது. ஏனெனில் மேலை நாடுகளில், எல்லாம் இயந்திரங்களால் செய்யப்படுகின்றன. இதனால் இளைஞர்கள் அதிக அளவில் சலிப்படைந்து ஒன்றும் செய்ய இயலாமல் 'ஹிப்பிகளாக' அலைகின்றனர். மற்றொரு விதமான வேலையில்லாத் திண்டாட்டம். எனவே பலவகையில் இயந்திரங்கள் வேலையில்லா திண்டாட்டத்தை உருவாக்குகின்றது.

அனைவரும் வேலை பெறவேண்டும். இல்லையேல் தொல்லையே வரும். 'வேலையற்ற மூளை பிசாசின் தொழிற்சாலை.' பல மக்கள் வேலை இல்லாமல் இருக்கும் பொழுது, ஏன் இயந்திரங்களை புகுத்தி வேலையில்லா திண்டாட்டத்தை அதிகரிக்க வேண்டும்? நல்ல கொள்கை என்னவெனில், ஒருவரும் வேலையில்லாமல் இருக்கக் கூடாது. ஒவ்வொருவரும் சுறுசுறுப்பாக செயல்பட வேண்டும் என்பதேயாகும்.

பக்தன்: ஆனால் சிலர் இயந்திரங்கள் தமக்கு பலமணி நேரக் கடுமையான உழைப்பிலிருந்து விடுதலை தருவதாக வாதிடலாம்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: எதற்கு இந்த விடுதலை? இது குடிப்பதற்கும் கெட்ட செயல் புரிவதற்கும் வழிவகுக்கும். இந்த சுதந்திரத்திற்கு என்ன பொருள்? மக்கள் கிருஷ்ண உணர்வை பழக்கப்படுத்த இந்த சுதந்திரம் உதவுமானால் அது வேறு. அதுமட்டுமல்ல நமது கிருஷ்ண உணர்வு இயக்கத்திற்கு யாராவது வந்தால் அவரையும் முழுவதுமாக ஏதாவதொரு பணியில் ஈடுபடுத்த வேண்டும். இந்த இயக்கம் உறங்குவதற்கும், உண்ணுவதற்கும் அல்லாமல் கிருஷ்ணருக்காக வேலை செய்யவே உள்ளது. எனவே, ஒருவர் கிருஷ்ண உணர்வு சமுதாயத்தில் இருந்தாலும் சரி அல்லது வெளி சமுதாயத்தில் வாழ்ந்தாலும் சரி எல்லாரும் வேலை உள்ளவராகவும், சுறுசுறுப்புள்ளவர்களாகவும் இருத்தல் வேண்டும். அப்படியிருப்பின் நல்லதொரு நாகரீகம் திகழும்.

வேத கலாசாரத்தில் அனைவரும் வேலை செய்கிறார்களா என்பதை கவனிக்க வேண்டியது அச் சமூகத்தின் தலைவரது கடமையாகும். மக்கள் பிராமணர்கள் (பண்டிதர்கள் அல்லது ஆசிரியர்கள்) ஆகவோ அல்லது க்ஷத்திரியர்கள் (இராணுவ அல்லது அரசியல் தலைவர்கள்)

ஆகவோ அல்லது வைசியர்கள் (விவசாயிகள் அல்லது வியாபாரிகள்) ஆகவோ அல்லது சூத்ரர்கள் (தொழிலாளிகள்) ஆகவோ, ஏதாவதொரு விதத்தில் செயல்பட வேண்டும். அனைவரும் வேலை செய்தால் மட்டுமே அமைதி நிலவும். ஆனால் தற்போது தொழில் நுட்பத்தின் காரணமாக வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் தோன்றி சோம்பேறிகள் அதிக அளவில் உள்ளனர். ஹிப்பிகள் சோம்பேறிகள் அவ்வளவுதான். அவர்கள் எதையும் செய்ய விரும்புவதில்லை.

பக்தன்: தொழில்நுட்பத்தால் நாம் மேலும் திறமையுடன் அதிக அளவில் வேலை செய்யலாம் என்றும், அதனால் உற்பத்தித் திறன் அதிகரிக்கிறது என்றும் வாதம் ஏற்படுகிறது.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: திறமைக் குறைவுடன் செய்யப்பட்டாலும், மக்கள் வேலைவாய்ப்பு பெறுவதே நல்லதாகும். பகவத் கீதையில் (18.48) கிருஷ்ணர் கூறுகிறார்,

**ஸஹஜம் கர்ம கௌந்தேய ஸ தோஷமபி ந த்யஜேத்
ஸர்வாரம்பா ஹி தோஷேண தூமனோக்நிர் இவாவ்ருதா:**

தீயை புகை சூழ்ந்துள்ளது போல் ஒவ்வொரு முயற்சியும் சில தவறுகளால் சூழப்பட்டுள்ளது: எனவே குந்தியின் மைந்தனே, ஒருவரது வேலை தவறுகள் நிறைந்ததாக இருப்பினும் அவரது இயற்கைத் தன்மையினால் ஏற்பட்ட வேலையை அவர் விடக்கூடாது. இந்தி பழமொழி ஒன்று பேக்காரி ஸே பேகாரி அச்சி ஹை. “பேக்காரி” (Bekari) என்பது வேலையின்மை என்றும், “பேகாரி” (Begari) என்பது ஊதியமின்றி உழைப்பது என்றும் பொருள்படும். இந்தியாவில் கிராமவாசிகள் பலர் வியாபாரிகளையோ அல்லது நற்பண்புகள் உடையவரையோ அணுகி “எனக்கு ஏதாவது

வேலையிருந்தால் தாருங்கள், எனக்கு சம்பளம் தேவையில்லை. உங்களுக்கு விருப்பமிருந்தால் ஏதாவது சாப்பிடத் தாருங்கள். இல்லையேல் அதுவும் வேண்டாம்” என கோருவார்கள். அதனால் என்ன! நற்பண்புகளை உடையவரிடம் நீங்கள் வேலை செய்தால் சாப்பிட ஏதாவது தரமாட்டார்களா? உடனேயே அந்த தொழிலாளி ஒரு தொழில் கிடைக்கப் பெற்று, உணவும் தங்க இடமும் பெறக்கூடும். பின்னர் அவன் சரியாக வேலை செய்வதைப் பார்த்து சரி இந்த சம்பளம் பெற்றுக்கொள் என அந்த நற்பண்பாளர் கூறலாம். எனவே வேலையில்லாமல் சோம்பேறிகளாக இருப்பதைவிட எந்த ஒரு ஊதியமும் பெறாமல் பணி செய்வது நல்லதாகும். வேலையின்றி இருப்பது மிகவும் அபாயகரமான நிலைமையாகும். நவீன நாகரீகத்தில் இயந்திரங்கள் மிகுதியாக உள்ளதால், மக்கள் அதிக அளவில் வேலையில்லாமல் சோம்பேறிகளாக உள்ளனர். இது நல்லதல்ல.

பக்தன்: இந்த கருத்துக்கள் எல்லாம் மிக பழமையானவை என நிறையபேர் சொல்லக்கூடும். அதிக அளவில் வேலையில்லா திண்டாட்டம் இருப்பினும், தொழில் நுட்பத்தினால் கடினமான வேலையிலிருந்து விடுதலையும், தொலைக்காட்சி படங்கள், மோட்டார் வாகனங்கள் போன்றவற்றால் மகிழ்ச்சியும் பெருகுவதால் இவர்கள் அதையே விரும்புகிறார்கள்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: தொழில் நுட்பம் சுதந்திரமல்ல. அது நரகத்திற்கு இலவச வழியாகும். அது சுதந்திரமல்ல. ஒவ்வொருவரும் அவரது திறமைக்கேற்ப வேலை செய்ய வேண்டும். உங்களுக்கு நல்ல புத்திசாலித்தனம் இருப்பின் சமய நூல்களைப் படித்து, புத்தகங்கள் எழுதி, அடுத்தவர்களுக்கு அறிவு புகட்டும் பணி புரியலாம். இதுவே பிராமணரின் பணியாகும். உங்கள் ஜீவனாம்சத்தைப் பற்றி

நீங்கள் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை. அதனை சமூகம் கொடுக்கும். வேத கலாசாரத்தில் பிராமணர்கள் ஊதியத்திற்காக வேலை செய்யவில்லை. அவர்கள் எப்பொழுதும் வேத இலக்கியங்களைப் படித்துக் கொண்டும், மற்றவர்களுக்கு போதித்துக் கொண்டும் சுறுசுறுப்பாக இருந்ததால், சமூகம் அவர்களுக்கு உணவு தந்தது.

க்ஷத்ரியர்கள், சமூகத்தின் இதர உறுப்பினர்களுக்கு பாதுகாப்பு தரவேண்டும். ஆபத்துக்களிலிருந்தும், தாக்குதல்களிலிருந்தும் மக்களை க்ஷத்ரியர்கள் காக்க வேண்டும். அவர்கள் இதற்காக வரி விதிக்கலாம். க்ஷத்ரியர்களைவிட புத்திசாலித்தனம் குறைவாக உள்ளவர்கள் 'வைஸ்யர்கள்' - வணிக மரபினராகும். அவர்கள் உணவு உற்பத்தியிலும், பசுவுக்கு பாதுகாப்பு அளிப்பதிலும் ஈடுபடுகிறார்கள். இவை அத்யாவசிய பொருட்களாகும். இறுதியாக வரும் 'சூத்ரர்கள்' மேற்கண்ட மூன்று பிரிவினருக்கும் உதவுபவர்கள். இவை இயற்கையினால் உருவாக்கப்பட்ட சமூகப் பிரிவுகளாகும். இது கிருஷ்ணரால் உருவாக்கப்பட்டதால் சதுர்வரண்யம் மயா ஸ்ருஷ்டம் ஒவ்வொருவருக்கும் வேலை கிடைக்கிறது. புத்திசாலி வேலை பெறுகிறான், சூத்ரனும் வேலை பெறுகிறான். இதற்கு கட்சி அமைத்து சண்டை போடத் தேவையில்லை. வேத காலத்தில் இதுபோன்று எதுவுமில்லை. அரசர், அனைவரும் தத்தம் கடமையைச் செய்வதை மேற்பார்வையிடுகிறார். அதனால் போலியான அரசியல் கட்சி அமைத்துப் போராட்டம் நடத்தி மற்றவரிடம் போரிட நேரமில்லை. இதுபோன்ற எதற்கும் வாய்ப்பும் இல்லை. ஆனால் அனைத்திற்கும் ஆரம்பம், 'நான் இந்த உடல் அல்ல' என்பதை உணர்வதேயாகும். பகவத் கீதையில் இதை கிருஷ்ணர் திரும்பத் திரும்ப வலியுறுத்துகிறார்.

விஞ்ஞானமும் நம்பிக்கையும்

(ஆஸ்திரேலியாவில் உள்ள பெர்த்தில் அதிகாலை நடைபயிற்சியின் போது தெய்வத்திரு பக்திவேதாந்த சுவாமி பிரபுபாதர் அவர்களுக்கும் அவரது சீடர் ஒருவருக்குமிடையே நிகழ்ந்த உரையாடல்.)

பக்தன்: (ஜடப் பொருளை ஆராயும் விஞ்ஞானியின் பாத்திரமேற்று) கிருஷ்ண உணர்வை ஏன் விஞ்ஞானம் என்கிறீர்கள்? இது ஒரு நம்பிக்கையாகத்தானே தோன்றுகிறது.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: உங்கள் விஞ்ஞானமும் நம்பிக்கையே. உங்களது இந்த முறை விஞ்ஞானம் என்றால் எங்களது முறையும் விஞ்ஞானம் தான்.

பக்தன்: ஆனால் எங்களது விஞ்ஞானத்தால் நம்பிக்கைகளை உறுதி செய்ய இயலும்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: அப்படியானால், ரசாயனங்கள் உயிர் தரும் என்பதை நிரூபியுங்கள். உங்கள் நம்பிக்கைப்படி ரசாயனங்களிலிருந்து உயிர் ஏற்படுகிறது. எனவே அதனை நிரூபித்தால் அது விஞ்ஞானமாகலாம். ஆனால் நீங்கள் இதை நிரூபிக்க முடியாது. ஆகவே இது நம்பிக்கையாகவே விளங்கும்.

பக்தன்: நல்லது. உங்களுக்கு ஆத்மாவில் நம்பிக்கை உள்ளது. ஆனால் உங்களால் ஆத்மா இருக்கிறது என நிரூபிக்க இயலாது. நாம் ஆத்மாவை பார்க்க முடியாததால், உயிர் ஏதோ பொருளிலிருந்து வருவதாக முடிவு செய்ய வேண்டி உள்ளது.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: உங்கள் புலன்களால் ஆத்மாவைப் பார்க்க முடியாது. ஆனால் அதனை உணரலாம். மனச்சாட்சியை உணரலாம். மனச்சாட்சியே ஆத்மாவின் அறிகுறி. ஆனால் நீங்கள் உயிர் பொருளிலிருந்து வருகிறது

என்று சொல்வீர்களானால், 'ஓர் சடலத்திற்கு, அதனை உயிர்ப்பிக்கத் தேவையான ரசாயனப் பொருளை கொடுத்து உயிர்ப்பித்துக் காட்டுங்கள்' பார்க்கலாம். இதுவே எனது சவால்.

பக்தன்: சரியான ரசாயனத்தை கண்டுபிடிக்க சிலகாலம் தேவைப்படலாம்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: நீ பேசுவது அபத்தம். உன் நம்பிக்கையின்படி வாழ்க்கை ரசாயனத்திலிருந்து வருகிறது. உன்னால் அதை நிரூபிக்க முடியாது. எனவே நீ அயோக்கியன் என்பதை நிரூபித்துவிட்டாய்.

பக்தன்: ஆனால் பகவத் கீதையை நீங்கள் நம்பிக்கையின் பெயரில் ஒப்புக் கொள்கிறீர்கள். இது எப்படி விஞ்ஞானமாகும்? இது சாதாரண நம்பிக்கைதான் இல்லையா?

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: இது ஏன் விஞ்ஞானமாகாது? பகவத் கீதையின் படி அன்னாத் பவந்தி பூதானி அதாவது "எல்லா வாழும் உயிரினங்களும் தேவையான அளவு தானியங்களை உண்டு உயிர் வாழ்கின்றன. மழையின் மூலமே இந்த தானியங்கள் பிறக்கின்றன." இது நம்பிக்கையா?

பக்தன்: அது உண்மையாக இருக்க வேண்டும்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: இதேபோல் பகவத் கீதையில் உள்ள ஒவ்வொன்றும் உண்மையே. இதைப் பற்றி கூர்ந்து நோக்கினால் எல்லாமே உண்மையாக தெரியவரும். பகவத் கீதையில் கிருஷ்ணர் சமூகத்தில் ஆத்மாவையும், கடவுளையும் உணர்ந்த அறிவாளிகள் வகுப்பு, 'பிராமணர்கள்' இருக்க வேண்டும் என்கிறார். அவனே, நாகரீகமடைந்த மனிதன். ஆனால் இன்றைய சமூகத்தில் அந்தப் பிரிவு மக்கள் எங்கே இருக்கின்றனர்.

பக்தன்: யூத மதத்தை போதிப்பவர்களும்,

பாதிரியார்களும், மந்திரிகளும் பலர் உள்ளனர்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: ஆனால் கடவுளைப் பற்றி அவர்களுக்கு என்ன தெரியும்? இந்த ஒரு பொருளைப் பற்றி மட்டும் தெளிவாகப் பாருங்கள். சர்வ வல்லமை பொருந்தியவர் ஒருவர் இருக்கிறார். நீங்கள் சுதந்திரமானவர் அல்லாததால், சர்வ வல்லமை பொருந்தியவர் உள்ளார் என்பதை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். ஆனால் அந்த சர்வ வல்லமை பொருந்தியவர் யார் என்பது உங்களுக்குத் தெரியாது. அவரைப் பற்றி தெரியாமல் இருப்பின் உங்கள் அறிவினால் என்ன பயன்?

ஒரு மனிதனுக்கு அவனது நாட்டு அரசினைப் பற்றித் தெரியவில்லை எனில் அவன் எப்படிப்பட்ட மனிதன்? அவன் மூன்றாம் தர அயோக்கியன் ஆவான். நாகரீகமான மனிதனுக்கு அவனது நாட்டின் அரசைப் பற்றி தெரியும். அதுபோன்று அனைத்துக்கும் ஒரு அரசு உள்ளது. அது உனக்கு தெரியவில்லையெனில், நீ மூன்றாம் தர அநாகரீகமான மனிதனுக்கு ஒப்பாவாய். அதனால்தான் பகவத் கீதையில் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், சமூகத்தில் அறிவாளிகள் என்ற வகுப்பு இருக்க வேண்டும் என போதிக்கிறார். அறிவாளிகள் கடவுளையும், கடவுளின் ஆணைப்படி அனைத்து உலக பரிபாலனம் எவ்வாறு நடக்கிறது என்பதையும் அறிவார்கள். கிருஷ்ண உணர்வு பக்தர்களாகிய நாம் இவற்றை அறிவோம். எனவே நாங்கள் நாகரீகமடைந்தவர்களாவோம்.

பக்தன்: ஆனால் 5,000 ஆண்டிற்கு முன் எழுதப்பட்ட பகவத்கீதை இன்றைய நிலைமைக்கு பொருந்தாது.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: பகவத்கீதை 5,000 ஆண்டுகளுக்கு முன் எழுதப்பட்டது அல்ல. அது அதைவிட பழமையானது. எப்போதும் உள்ளது. பகவத்கீதையை நீ படிப்பது உண்டா?

பக்தன்: ஆம்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: அப்படியானால் பகவத்கீதையில் எங்கே அது 5,000 ஆண்டிற்கு முன் எழுதப்பட்டதாக உள்ளது? இது முதன் முதலில் 120 மில்லியன் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே போதிக்கப்பட்டது. கிருஷ்ணர் இமம் விவஸ்வதே யோகம் ப்ரோக்தவான் அஹம் அவ்யயம். “இந்த விஞ்ஞானத்தை 120 மில்லியன் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் விவஸ்வானுக்கு போதித்தேன்” என்கிறாரே. அது உனக்கு தெரியாதா? பகவத் கீதையை எங்ஙனம் நீங்கள் படித்தேன் என்கிறீர்கள். பகவத்கீதை ‘அவ்யயம்’ அதாவது ‘ஆதி அந்தமற்றது’ - நிரந்தரமானது. அப்படி இருக்க 5000 ஆண்டுக்கு முன் எழுதப்பட்டதாக எப்படி சொல்லலாம்? (உதயசூரியனை கைத்தடியால் சுட்டிக்காட்டி) இப்போது நாம் சூரியன் உதயமாவதைக் காண்கிறோம். ஆனால் அது எப்போதும் விண்ணில் இருக்கிறது. பகவத் கீதையும் அதுபோன்று தான். அது சாக்ஸவதமானது. உண்மை, சூரியன் உதயமாகும்போது, சூரியன் இப்பொழுதுதான் உயிர் பெற்றுள்ளது எனச் சொல்வதில்லை. அது எப்போதும் இருக்கிறது. ஆனால் உதயமாகும் வரை அதைக் காண முடியாது. மனிதன், சூரியன் இரவில் இறந்து பகலில் மறுபடியும் பிறக்கிறது என நினைத்த காலமும் உண்டு. பூமி சமமானது என்றும் நினைத்திருந்தான். இதுவே உங்களது விஞ்ஞான அறிவு. ஒவ்வொரு நாளும் ஒரு புது கருத்து.

பக்தன்: இது நாங்கள் உண்மையை கண்டறிய முயலுவதை குறிக்கிறது.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: இல்லை. உண்மை எது என்பதை நீ அறியமாட்டாய் என குறிக்கிறது. நீங்கள் ஊகம் செய்கிறீர்கள். இப்பொழுது உண்மை என்று ஏற்றுக் கொள்வதை, சிலநாள் கழித்து உண்மையல்ல என்கிறீர்கள். மேலும் நீங்கள் இதை விஞ்ஞானம் என்று சொல்கிறீர்கள்!

பக்தன்: ஆம். நீங்கள் சரியாகத்தான் சொல்கிறீர்கள்.

சமீப காலத்தில் எழுதிய எவ்வளவோ விஞ்ஞான புத்தகங்கள் தற்போது பழையவையே.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: மேலும், நீங்கள் தற்போது உபயோகிக்கும் விஞ்ஞான புத்தகங்கள் சில வருடங்களில் உபயோகமற்றவை ஆகிவிடும். இதுவே உங்கள் விஞ்ஞானம்.

பக்தன்: நாம் முன்பு அறிந்ததைவிட இப்போது அறிவது உண்மை என்ற நிலை உள்ளதே. மேலும் முயற்சி செய்தால் இன்னும் அதிகம் அறிவோமே?

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: இது நீ எப்பொழுதும் அறியாமையில் உள்ளதை குறிக்கிறது. ஆனால் பகவத்கீதை அப்படியல்ல. கிருஷ்ணர், அர்ஜுனனிடம் 'நான் முதலில் இந்த விஞ்ஞானத்தை 120 மில்லியன் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே போதித்தேன். அதையே இன்று உனக்கும் போதிக்கிறேன்' என்றார். அதுவே விஞ்ஞான அறிவு. எப்பொழுதும் ஒன்றுதான். ஆனால் விஞ்ஞானிகளான நீங்கள் மாற்றிக் கொண்டே இருக்கிறீர்கள். இதை "உண்மையை கண்டுபிடிக்கும் முறை" என்று வேறு சொல்கிறீர்கள். ஆகவே உண்மை என்ன என்பது உங்களுக்கு தெரியாது என புரிகிறது.

பக்தன்: இதில் பிரச்சனை என்னவென்றால் என்னைப் போலவே ஒவ்வொருவரும் ஏமாற்றுக்காரராக இருப்பதுதான். அனைவரும் தாங்கள் அறிந்ததை, தங்கள் விருப்பத்திற்கிணங்க, உண்மையென்று சொல்லிக் கொள்கிறார்கள்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: ஆம். எனவேதான் நாங்கள் நேர்மையே உருவான ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை சர்வ வல்லமை பொருந்தியவராக ஏற்றுக் கொள்கிறோம். மேலும் கிருஷ்ணர் போதித்ததையே நான் திரும்பவும் சொல்வதால் நானும் நேர்மையானவனே. இதுவே எங்களுக்கும் விஞ்ஞானிகளுக்கும் உள்ள வேற்றுமையாகும்.

கல்வியும் நலவாழ்வும்

(1973-ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதத்தில், லண்டனில் உள்ள ராதா கிருஷ்ணா கோவிலில் தெய்வத்திரு. பக்திவேதாந்த சுவாமி ஸ்ரீல பிரபுபாதருக்கும், புதியதொரு பக்தரின் தாய், மற்றும் பாதிரியார் ஒருவருக்கும் இடையே நிகழ்ந்த உரையாடல்.)

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: (பக்தனின் தாயிடம்) நமது வேதங்களின்படி பாவமான வாழ்க்கைக்கு நான்கு தூண்கள் உண்டு. அவை தகாத உடலுறவு, தேவையற்ற மிருகவதை, சூது மற்றும் போதைப் பொருளை உபயோகித்தலாகும். நமது மாணவர்களை இவற்றைக் கைவிட பழக்கப்படுத்தி இருக்கிறோம். அவர்கள் காய்கறிகளிலிருந்தும், பாலிலிருந்தும் தயாரிக்கப்படும் உணவினை உண்டு, 'ஹரே கிருஷ்ணா' என்று கடவுளின் நாமத்தை உச்சரித்து, மகிழ்வுடனும் திருப்தியுடனும் வாழ்வதை உங்கள் மகனைப் பார்த்தே அறியலாமே.

தாய்: ஆம். அவன் மகிழ்வுடன் இருப்பதைக் காண்கிறேன். அவன் மகிழ்ச்சியான இல்லத்திலிருந்து வருவதால் என்றும் மகிழ்ச்சியாகவே இருக்க வேண்டும் இல்லையா?

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: முன்பு மகிழ்ச்சியுடன் இருந்தான். ஆனால், இப்போது அதைவிட மகிழ்ச்சியுடன் இருக்கிறான்.

தாய்: மைக்கேலின் மகிழ்ச்சி குறித்து எனக்கும் மகிழ்ச்சியே. ஆனால் பல்கலைக்கழக படிப்பைத் தொடராததால் ஏமாற்றமாக உள்ளது.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: எங்களது கிருஷ்ண உணர்வு சமூகத்தில் எந்த மனிதரது கல்வியும் பறிக்கப்படுவதில்லை. நாங்கள் 'பல்கலைக்கழகப் படிப்பினை தொடர்ந்து படித்துக்

கொண்டே கடவுளை அறிந்து, அவரை நேசித்தால் வாழ்க்கை நல்ல முறையில் அமையும்' எனச் சொல்கிறோம். எப்படியிருப்பினும் கல்விக்கு காரணம் என்ன? நமது வேத நாகரீகம் கல்வி கற்பதின் நோக்கம் 'கடவுளை அறிவதே' என தெரிவிக்கிறது. அதுமட்டுமல்லாமல் எப்படி நிம்மதியாக உறங்குவது, எப்படி உடலுறவு கொள்வது, எவ்வாறு தற்காத்துக் கொள்வது போன்றவற்றிற்கான கல்வி மிருகங்களுக்குக் கூட உண்டு. மனிதப் பிறவிக்கு இந்நான்கு விதமான கல்வி மட்டும் போதாது. மனிதன் கடவுளை நேசிக்கத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். அதுவே மேன்மையான கல்வியாகும்.

தாய்: ஆம். உங்களுடன் நான் ஒத்துப் போகிறேன். கடவுளிடம் நேசம் உள்ள, விஞ்ஞானத்தில் சிறந்த பலரை என்னால் சொல்ல முடியும். இந்த விஞ்ஞானிகளும், மருத்துவர்களும் இல்லையேல் நாம் எங்கே இருப்போம்

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: மருத்துவ விஞ்ஞானத்தில் ஒரு டாக்டராக இருப்பது மட்டும் ஒருவரைக் காப்பாற்றாது. துரதிருஷ்டவசமாக பல டாக்டர்கள் அடுத்த பிறவியை பற்றி நம்புவதில்லை.

தாய்: ஓ, அவர்கள் நம்புகிறார்கள். ஒவ்வொரு ஞாயிற்றுக் கிழமையும் தவறாமல் மாதா கோவிலுக்கு வரும் டாக்டர் ஒருவரை எனக்குத் தெரியும். மைக்கேலுக்கும் அவரைத் தெரியும். அடுத்த பிறவியை அவர் நம்புகிறார். அவர் மிக நல்ல மனிதர்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: பொதுவாக மேற்கத்திய நாட்டினர் அடுத்த பிறவியை நம்பினாலும் அதை தீவிரமாகக் கருதுவதில்லை. அடுத்த பிறவியைப் பற்றி அவர்கள் உண்மையிலேயே நம்புவார்களாயின், அப்பிறவி எவ்விதமானதாக இருக்கும் என்பதில் அதிக கவனம் செலுத்தியிருப்பார்கள். 84,00,000 வகையான உயரினங்கள்

உள்ளன. மரம், பூனை, நாய், மலத்தில் உள்ள புழு என பல்வேறு உயிரினங்கள் உள்ளன. நமக்கு அடுத்த வாழ்க்கை வர இருப்பதாலும், நாம் இந்த உடலை விட்டு வேறு ஒன்றில் புக வேண்டியதாலும்; நமது அடுத்த பிறவியில் எந்த வகையான உடல் கிடைக்கப் பெறுவோம் என்பதில் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும். அடுத்த பிறவிகளுக்கு தங்களைத் தயார் செய்துகொள்ள மாணவர்களுக்கு போதிக்கும் பல்கலைக்கழகம் எங்கே உள்ளது?

பாதிரியார்: உலகெங்கிலும் உள்ள கத்தோலிக்க பல்கலைக்கழகங்கள் இப்பணியையே செய்கின்றன. அதுவே எங்களது முக்கிய குறிக்கோளாகும். இளைய மாணவ மாணவிகளுக்கு இந்த உலகில் வெற்றி பெறவும் போதிக்கின்றன. வெற்றி என்பது கடவுளுடன் நிரந்தரமாக ஐக்கியமாதல் ஆகும். அதற்கே முக்கியத்தும் தருகிறோம்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: அப்படியானால், எப்படி நமக்கு அடுத்த பிறவியில் எவ்விதமான உடல் அமையப்பெறும் என்பது தெரியும்?

பாதிரியார்: எனக்குத் தெரிந்தவரையில் எந்தவிதமான நாசமும் இல்லை. நான் கடவுளுடன் ஐக்கியமாகப் போகிறேன்.

தாய்: இறந்தவுடன் நாம் எல்லாம் வல்ல இறைவனிடம் செல்வோம். அதனால் கவலைப்படத் தேவையில்லை.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: அப்படியானால் கடவுளை அடைய என்ன தகுதி வேண்டும்? அனைவருமே கடவுளிடம் போய்விட முடியுமா?

தாயும், பாதிரியாரும்: ஆம். ஆம்.

பாதிரியார்: கடவுளை நம்புபவர்கள், நல்ல வாழ்க்கையை நடத்துபவர்கள், உலகில் சிறந்ததைச் செய்கிறவர்கள். இவர்கள் அனைவரும் கடவுளிடம்

ஐக்கியமாக முடியும்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: அப்படியானால் அடுத்த கேள்வி, நல்ல வாழ்க்கை என்றால் என்ன?

பாதிரியார்: கடவுளின் கட்டளைகளின்படி நடத்தல்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: அக்கட்டளைகளில் ஒன்று 'கொலை செய்யாதே' என்பது. அப்படியிருக்க அப்பாவி மிருகங்களை கொன்று உண்பவர்கள் நல்ல வாழ்க்கையை நடத்துபவர்களா?

பாதிரியார்: ஐயா, நீங்கள் சிறிதும் நியாயமின்றி பேசுகிறீர்கள். 'நீ கொலை செய்யாதே' என்பதற்கு தேவையில்லாமல் ஒரு உயிரைப் பறிக்காதே என்றே பொருள்படும். மாமிசம் உண்ணாமல் நாம் எவ்வாறு உயிர் வாழ முடியும்?

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: நாங்கள் எப்படி வாழ்கிறோம். நாங்கள் காய்கறி, தானியம், பழங்கள், பால் போன்றவற்றால் தயாரிக்கப்பட்ட நல்ல உணவுகளையே உண்கிறோம். எங்களுக்கு மாமிசம் தேவையில்லை.

பாதிரியார்: அதை இவ்வாறு நோக்குங்கள். சில நிமிடங்களுக்கு முன் நீங்கள் 84 லட்சம் வகையான உயிரினங்கள் இருப்பதாக சொன்னீர்கள். உருளை, முட்டைகோஸ் போன்ற காய்கறிகளுக்கும் உயிர் உள்ளது என்பதை ஒப்புக் கொள்வீர்களா?

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: ஆம்.

பாதிரியார்: ஆகவே, காய்கறிகளை வேக வைக்கும்போது அவற்றின் உயிரை அழிக்கிறீர்களே?

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: உங்கள் தத்துவம் என்ன? உருளைக் கிழங்கை கொல்வதும், அப்பாவி மிருகத்தை கொல்வதும் சமம் என்பதா?

பாதிரியார்: நீங்கள் 'கொல்லாதீர்கள்' என்று

சொல்லிவிட்டு உருளைக் கிழங்கை கொல்லவில்லையா?

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: ஜீவோ ஜீவஸ்ய ஜீவனம். நாம் அனைவரும் மற்றொரு உயிரினத்தை உண்டே வாழ வேண்டும். ஆனால் மிருகங்களை உண்பதும், உருளைக் கிழங்கை உண்பதும் ஒன்றாகாது. அவை இரண்டும் ஒரே மாதிரி என்றா நினைக்கிறீர்கள்?

பாதிரியார்: அது சரியே.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: அப்படியானால் நீங்கள் ஏன் ஒரு குழந்தையைக் கொன்று உண்ணக் கூடாது?

பாதிரியார்: அப்படி என்னால் ஒரு நிமிடம் கூட சிந்திக்க முடியாது.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: குழந்தைகள், மிருகங்கள் இரண்டுமே உதவியற்ற அறிவற்ற பிறவிகள் தானே. குழந்தை அறிவற்றது என்பதால் அதை நாம் கொல்லலாம் என்பதில்லை. அதேபோல் மிருகங்கள் அறியாமையிலோ அல்லது மூடமாகவே இருப்பினும் தேவையில்லாமல் அவற்றைக் கொலை செய்யக் கூடாது. நியாயமான மனிதனாலும், மதவாதிகளாலும் நிச்சயம் வித்தியாசம் காண முடியும். காய், கறி, பழம், பால் ஆகியவை உணவாக கிடைக்கும் பொழுது எதற்காக மிருகத்தை கொன்று உண்ண வேண்டும்? அதுமட்டுமல்லாமல் மரங்களிலிருந்து பழங்களை பறிப்பதால் கொலை செய்யவில்லையே. அதே போல் பசுவிலிருந்து பால் பெறும்போது பசுவை நாம் கொல்வதில்லையே. எனவே கொலை செய்யாமல் நாம் வாழ முடியும் என்கிறபோது எதற்காக மிருகவதை செய்ய வேண்டும்?

பாதிரியார்: மாமிசம் மற்றும் பன்றி இறைச்சி உண்பதால் நான் பாவியாவேனா? நான் அவற்றை சாப்பிடவில்லையெனில் பாவம் குறைந்தவனாகி

விடுவேனா?

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: ஆம்.

பாதிரியார்: மாமிசம் உண்பதை விட்டால்
வேறுவிதமான மனிதனாகி விடமுடியுமா?

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: நீங்கள் புனிதமடைவீர்கள்.

பாதிரியார்: அது மிகுந்த ஆர்வத்தை உண்டாக்கிறது.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: மிருகவதை செய்பவர்கள் கடவுளை
அறிய முடியாது. நான் இதை பார்த்திருக்கிறேன். இது
உண்மை. அவர்களுக்கு கடவுளைப் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய
அறிவு இருப்பது இல்லை.

கருச்சிதைவும் முயல் தத்துவமும்

(1973-ஆம் ஆண்டு, டிசம்பர் மாதம் கலிபோர்னியாவில் உள்ள வெனிஸ் கடற்கரையில் தெய்வத்திரு பக்திவேதாந்த சுவாமி ஸ்ரீல பிரபுபாதருக்கும், சில சீடர்களுக்குமிடையே அதிகாலை நடைபயிற்சியின் போது நிகழ்ந்த உரையாடல்.)

பக்தன்: ஸ்ரீல பிரபுபாதர், இயற்கையின் விதிகள் சக்திவாய்ந்தவையான போதிலும், இயற்கையைக் கட்டுப்படுத்தும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் சரணடைவதால், வியாதி மற்றும் இறப்பிலிருந்து நாம் விடுபடலாம் என சிலசமயம் நாம் கூறுகிறோம். ஆனால் நாத்திகர்கள் கடவுளின் உதவி இல்லாமலேயே நாம் படிப்படியாக இயற்கை விதிகளைக் கட்டுப்படுத்தலாம் எனச் சொல்கின்றனர்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: இல்லை. நாம் இயற்கையின் விதிகளை ஏற்க கட்டாயப்படுத்தப்படுகிறோம். எப்படி ஒருவன் இயற்கையின் விதிகளை வென்றதாகச் சொல்ல முடியும்?

பக்தன்: நல்லது. மருத்துவர்களும், உடற்கூறு நிபுணர்களும் ஏற்கனவே பற்பல வியாதிகளை வென்றுள்ளனரே.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: ஆனால், அப்படியும் மக்கள் நோயினால் பாதிக்கப்படுகிறார்களே? எப்படி மருத்துவர்கள் நோயை நிறுத்திவிட்டார்கள் எனக் கூறமுடியும்.

பக்தன்: உதாரணத்திற்கு ஆப்பிரிக்காவிலும், இந்தியாவிலும் அம்மை நோயை தடுக்க ஊசி போட்டு ஆயிரக்கணக்கான குழந்தைகளை காப்பாற்றி உள்ளனரே.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: ஆனால், குழந்தைகள் வளர்ந்து, முதுமையை எய்தி எப்படியும் ஒருநாள் இறந்தேயாக

வேண்டும். எனவே இறப்பு தடுக்கப்படவில்லை. அதோடு மட்டுமல்லாமல் அந்த குழந்தைகள் பற்றி ஏன் அவர்கள் கவலைப்பட வேண்டும்? ஜனத்தொகை பெருகுவதை விரும்பவில்லை. அதனால் மருத்துவர்கள் நியாயப்படி அவர்களை இறக்க அனுமதிக்க வேண்டும். ஆனால் மருத்துவர்கள் முரண்பாடானவர்கள். ஒருபுறம் குழந்தைகளின் இறப்பைத் தடுக்க முயல்கிறார்கள். அதே சமயத்தில், மருத்துவர்களே கருத்தடை வழிகளை பரிந்துரைத்து குழந்தைகளைக் கருவிலேயே கொல்கிறார்கள். ஏன்? ஏன் அவர்கள் கொல்கிறார்கள். மக்கள் தொகை அதிகரிப்பதை தடுப்பதற்காகவா? பின்னர் ஏன் இன்னொரு இடத்தில் குழந்தைகள் இறக்கும்போது அதை காப்பாற்ற ஆர்வம் காட்டுகிறார்கள்?

பக்தன்: குழந்தை பிறந்தவுடன் அவர்கள் அதைக் காப்பாற்ற முற்படுகிறார்கள். ஆனால் குழந்தை கருவிலேயே இருக்கும் வரை அதைக் கொல்லலாம் என நினைக்கிறார்கள். அது இன்னும் மனிதப்பிறவி எடுக்கவில்லை என்கிறார்கள்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: ஆனால், ஒரு பெண் கருவுற்றவுடன் குழந்தை பிறந்து விடுகிறது. கருவுறுதல் என்றாலே குழந்தை பிறந்துவிட்டது என்றுதான் பொருள். எப்படி குழந்தை இல்லை என்று அவர்களால் சொல்ல முடியும்? என்ன அயோக்கியத்தனம்? ஒரு பெண் கர்ப்பிணி என்றால் நாம் அவள் குழந்தையுடன் இருக்கிறாள் என்று ஏன் சொல்கிறோம்? ஏற்கனவே குழந்தை பிறந்துவிட்டது என்பதால் தானே? எனவே இந்த கருச்சிதைவு விவகாரம் அயோக்கியத்தனமானது என நான் சொல்கிறேன்.

பக்தன்: ஆனால் அவர்கள் அதை நியாயப்படுத்துகிறார்கள்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: எப்படி?

பக்தன்: சில சமயம், அவர்கள் எது சிறந்தது என நினைக்கிறார்களோ அதைச் செய்கிறார்கள். அவர்கள் 'கர்மா' (வினைப்பயன்) என்ற ஒன்று இருப்பதையும், அதுவே பின்னால் தண்டிக்கிறது என்பதையும் மறுக்கிறார்கள். இவர்கள் ஒருவிதமான முயல் தத்துவத்தை கடைப்பிடிக்கிறார்கள்.

அதாவது ஓனாய் முயலைப் பிடிக்க நெருங்கிவிட்டால், முயல் தனது கண்களை இறுக மூடிக் கொண்டு தான் ஆபத்திலிருந்து விடுபட்டுவிட்டதாகவும், உண்மையில் தான் அபாயமற்று இருப்பதாகவும் எண்ணிக் கொள்ளுமாம். அது போன்றுதான்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: எனவே கருச்சிதைவு செய்பவர்கள் 'முயல் தத்துவத்தை' நம்புகிறார்கள். இது மனிதனின் தத்துவமல்ல. இது முயல், தவளை, கழுதை ஆகியவற்றின் தத்துவங்களே. ஸ்ரீமத் பாகவதத்தில் (2.3.19) ஸ்வ - வித் வராஹோஷ்டீர கரை: ஸமஸ்துத புருஷ: பஸு: என வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளார்கள். கருச்சிதைவை ஆதரிக்கும் தலைவர்கள் அயோக்கியர்கள். இவர்கள் பொதுமக்கள் எனப்படும் அயோக்கியர்களாலும் முட்டாள்களாலும் போற்றப்படுகிறார்கள். அனைத்து மக்களும் அயோக்கியனையே தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். முதல் அயோக்கியனிடம் திருப்தி ஏற்படாததால் அவனை வெளியேற்றிவிட்டு, இன்னொரு அயோக்கியனைத் தேர்வு செய்கிறார்கள். இதைத்தான் புன: புனஸ் சர்வித சர்வணானாம் - 'மென்றதையே மெல்லுதல்' என்றோம். மக்களுக்கு யாரை தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்பது தெரியாது. எனவே கடவுள் உணர்வுள்ள, தகுதிவாய்ந்த ஒருவரை தேர்ந்தெடுக்க அவர்களுக்குக் கற்றுத்தர வேண்டும். பின்னர் அவர்கள் மகிழ்வுடன் இருப்பார்கள். இல்லையேல்

ஏதாவது ஒரு அயோக்கியனை தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டும், நிராகரித்துக் கொண்டும் இருக்க வேண்டியிருக்கும்.

அமெரிக்காவில் 'கடவுளை நாங்கள் நம்புகிறோம்' என ஒரு வாசகம் உண்டு. நாங்கள், ஒருவர், தலைவராவதற்கு தகுதியாக, அவர் கடவுளை அறிந்தவராகவும், கடவுளை நம்புபவராகவும் இருக்க வேண்டும் என சொல்கிறோம். மேலும் உண்மையில் மக்கள் கடவுளைப் பற்றி அறிய விரும்பினால் 'பகவத் கீதையை' படிக்கலாம். படித்து புரிந்து கொண்டு, மேலும் முன்னேற்றமடைய 'ஸ்ரீமத் பாகவதத்தையும்' படிக்கலாம். ஏதோ கற்பனை செய்து சொல்லவில்லை. அங்கீகரிக்கப்பட்ட புத்தங்களிலிருந்து கடவுளைப் பற்றிய தகவலை நாங்கள் தொகுத்து தருகிறோம்.

பக்தன்: அரசியலைப் பற்றி நமது துண்டு பிரசுரத்தில், தலைவருக்கான தகுதிகளை வரிசைப்படுத்தி இருக்கிறோம். முதலில் அவர்களை மாமிசம் உண்ணாமை, தகாத உடலுறவு கொள்ளாமை, குது ஆடாதிருத்தல் மற்றும் போதைப் பொருட்களை உண்ணாமலிருத்தல் என்ற நான்கு விதிமுறைகளைக் கடைபிடிக்கச் சொல்கிறோம். மேலும் தலைவர் செய்ய வேண்டியதாக நாங்கள் வலியுறுத்துவது, கடவுளின் பெயரை உச்சரிப்பதாகும். ஆனால் சிலர் தலைவருக்கான, இத்தகுதிகள், மதமும் அரசும் தனித்து இயங்க வேண்டும் என்கிற நாட்டின் அடிப்படைக் கொள்கைக்குப் புறம்பானது என வாதிடலாம்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: உங்களுக்கு கடவுளின் பெயரில் நம்பிக்கை இருப்பின், கடவுளின் புனிதப் பெயரை உச்சரிப்பதற்கு ஏன் மறுப்பு தெரிவிக்க வேண்டும்? 'கடவுளை நாங்கள் நம்புகிறோம்' என்கிறீர்கள். எனவே நீங்கள் கடவுளின் பெயரையும், விலாசத்தையும் அறிந்து இருக்க வேண்டும். பிறகு நீங்கள் உண்மையாக கடவுளை

நம்ப இயலும். மேலும், இவ்விஷயங்கள் பற்றித் தெரியாவிடில் எங்களிடம் கேட்டு கற்றுக் கொள்ளுங்கள். நாங்கள் கடவுளின் பெயர், விலாசம், தன்மைகள் - அனைத்தையும் தருகிறோம். மேலும், கடவுள் இல்லையென்று நீங்கள் சொல்வதாகயிருந்தால், 'கடவுளை நாங்கள் நம்புகிறோம்' என்ற கோஷத்தின் பொருள்தான் என்ன?

பக்தன்: அவர்கள் அரசாங்கத்தையும், மதத்தையும் பிரிக்க விளம்பரப்படுத்துவதோடல்லாமல், கடவுளையும் நகர்த்தையும் கூட பிரித்து விட்டனர்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: இது மாதிரி விளம்பரப் படுத்துபவர்களுக்கு, கடவுள் யார் என்பது தெரிவதில்லை. கடவுளை எதிலிருந்தும் பிரிக்க முடியாது. ஏனெனில், எல்லாவற்றிலும் அவர் இருக்கிறார். மாயா தத்தம் இதம் ஸர்வம். அவர்கள் பகவத் கீதையைப் படிப்பார்களேயானால் கடவுள் எங்கும் உள்ளார் என்பதை புரிந்து கொள்வார்கள். அவரிடம் இருந்து எதையும் பிரிக்க முடியாது. நமது உடலின் எல்லா பாகங்களிலும் உணர்வு இருப்பது போல்; கடவுள், இப்பிரபஞ்சம் முழுவதும் நீக்கமற நிறைந்துள்ளார். கிருஷ்ணர், வேதாம் சமதி தானி அதாவது 'நடந்தவை அனைத்தும் எனக்குத் தெரியும்' என்கிறார். அவர் எல்லா இடங்களிலும் இல்லாவிட்டால் அவரால் எல்லாவற்றையும் எப்படி அறிய முடியும்? நீங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள்?

பக்தன்: இது ஏற்கத்தக்கதுதான்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: அரசை கடவுளிடமிருந்து எவ்வாறு பிரிக்க முடியும்? கடவுளும் அரசும் பிரிந்திருக்க வேண்டும் என்று சொல்லும் எந்த ஒரு மாதா கோவிலையும் மதத்தையும் நாம் ஒதுக்கிவிட வேண்டும். மேலும், அதுதான் கடவுளின் கட்டளையுமாகும் - எல்லா மதங்களையும்

கைவிடுங்கள். ஸர்வ-தர்மான் பரித்யஜ்ய மாம் ஏகம் சரணம்
 வ்ரஜ அதாவது “எல்லாவிதமான மதங்களையும் விட்டு
 விட்டு என்னை மட்டுமே சரணடை” என கிருஷ்ணர், பகவத்
 கீதையில் சொல்கிறார். மக்கள் கடவுளை நம்புவதாகச்
 சொல்லலாம். ஆனால் அவர்கள் ‘கடவுளிடமிருந்து
 அரசாங்கத்தை பிரிக்க வேண்டும்’ என்று கூறும்பொழுது
 அவர்களுக்கு கடவுளைப் பற்றி எவ்வளவு ஞானம் உள்ளது
 என்பதை நீங்கள் அறியலாம்.

வல்லமை திருத்துகிறது

(1974-ஆம் ஆண்டு கோடையில், பாரீஸில், தெய்வத்திரு பக்திவேதாந்த சுவாமி ஸ்ரீல பிரபுபாதருக்கும், அவரது சீடர் ஒருவருக்குமிடையே நிகழ்ந்த உரையாடல்.)

சீடர்: நேற்றைய இரவு தங்களது உரையில், மக்கள் அரசாங்கத்தின் சட்டங்களைப் பின்பற்றாவிட்டால் எவ்வாறு தண்டிக்கப்படுகிறார்களோ, அவ்வாறு கடவுளின் விதிகளைப் பின்பற்ற மக்கள் தவறினால் அவர்கள் கடவுளால் தண்டிக்கப்படுவார்கள் என மேற்கோளிட்டு பேசினீர்கள். எனவே, இளைஞர்கள் உங்களை எதேச்சாதிகாரி என நினைக்கின்றனர்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: இது உலகின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் நடக்கிறது. இதை எப்படி அவர்கள் மறுக்க முடியும்? இன்று 'அரசு' என்பதற்கு 'வலிமை இருந்தால் செய்வதெல்லாம் சரிதான்' என்றே பொருள்படும். எப்படியாவது நீங்கள் அதிகாரத்தைப் பெற்றுவிட்டீர்களானால், பிறகு நீங்கள் செய்வதனைத்தும் சரியானது என்றே சொல்லப்படும். எந்தப் பிரிவினர் இந்த அதிகாரத்தைப் பெறுகிறார்கள் என்பதே கேள்வி.

சீடர்: ஆனால் அவர்கள், 'மக்களுக்கு அதிகாரத்தைக் கொடுக்க வேண்டும்' என்கின்றனர்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: அது எவ்வாறு சாத்தியமாகும்? பல்வேறு மக்கள் உள்ளனர். பல்வேறு மக்கள், பல்வேறு கருத்துகளைக் கொண்டுள்ளனர். உங்களுக்கு உங்கள் மனிதர்கள் உள்ளதுபோல், அவர்களுக்கு அவர்கள் மனிதர்கள் உள்ளனர். அதிகாரத்தை உங்கள் மக்களுக்கு கொடுக்க நினைத்தவுடன் மற்றவர்கள் எதிர்க்கிறார்கள். இதுவே மனிதர்களின் இயற்கைத் தன்மை. இதனை

உங்களால் மாற்ற முடியாது. அவர்கள் 'அதிகாரம்' மக்களுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும் என நினைத்தாலும், வேறு பலர் அதற்கு ஒப்புக் கொள்வதில்லை. இது ஜட உலகின் இயற்கை. ஒவ்வொருவரும் அடுத்தவரிடம் பொறாமைக் கொள்கின்றனர். ஆனால் இந்த அயோக்கியர்களுக்கு இதைப் புரிந்து கொள்ளும் புத்திசாலித்தனம் இல்லை. இந்தியாவில் காந்தி இருந்தார் - நற்பண்புகள் பொருந்தியவர் - சிறந்த அரசியல்வாதி - இருந்தும் கொல்லப்பட்டார். ஆகவே உங்களால் இதை நிறுத்த முடியாது. இதுவே ஜட உலகின் இயற்கைத் தன்மை. ஒவ்வொருவரும் அடுத்தவரிடம் பொறாமை கொள்கின்றனர். பொருளின்பம் தேடி அலையும் மக்களுள் குறையற்றவர்களாக எவரையும் காண முடியாது. அப்படியிருக்க இவர்கள் "மக்களுக்கு அதிகாரத்தைக் கொடு" என ஏன் சொல்கிறார்கள். இவர்கள் அயோக்கியர்களே.

அதனால் ஸ்ரீமத் பாகவதம் பரமோ நிர்மத் - ஸராணாம் சதாம் அதாவது 'கிருஷ்ண உணர்வு குறையற்ற, பொறாமையற்றவர்களுக்கு மட்டுமே' எனச் சொல்கிறது. கிருஷ்ண உணர்வு இல்லாதவர்கள் பொறாமைக்காரர்களாகவே உள்ளனர். எங்கு பார்த்தாலும் போட்டி காணப்படுகிறது. கிருஷ்ணருக்கும் எதிரிகள் இருந்தனர். கிறிஸ்துவுக்கும் எதிரிகள் இருந்தனர். இல்லையேல், அவர் ஏன் சிலுவையில் அறையப்பட்டார்? அவரிடம் குறைகள் இல்லை. அவர் கடவுள் உணர்வை போதித்துக் கொண்டிருந்தார். இதுவே பொருள் உலகம். ஒருவர் குறையற்றவராக இருப்பினும், அவருக்கும் எதிரிகள் இருப்பார்கள். இதனை எவ்வாறு நிறுத்த முடியும்? அவர்கள் 'அதிகாரத்தை மக்களிடம் கொடுங்கள்' என்கிறார்கள். ஆனால் ஒரு பிரிவு மக்கள் அரசாளும் பொழுது அடுத்தப் பிரிவினர் எதிராக நிற்கின்றனர். பின்னர் அவர்கள் அதிகாரத்தை எங்களுக்குக்

கொடு என்கின்றனர். அப்படி இருக்க நீங்கள் குற்றமற்று இருப்பது எங்கே? இது குற்றமற்ற தன்மையில்லை.

சீடன்: ஆனால் உலகில் எல்லாத் தொடர்புகளையும் விட்டுவிட்டால் உங்களால் எப்படி அராஜகத்தைத் தடுத்து, நல்ல அரசினை அமைக்க முடியும்?

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: ஆம். அதுவே முக்கிய அம்சம். நீங்கள் குறைகள் அற்ற அதிகாரியைப் பின்பற்ற வேண்டும்.

சீடன்: இதுவே அவர்களது எதிர்ப்பு. நீங்கள் மேலான அதிகாரியைப் பின்பற்ற வேண்டும் என பரிந்துரைக்கிறீர்கள்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: உங்களுக்கு குறையற்ற சமுதாயம் வேண்டுமெனில், நீங்கள் குறையற்ற அதிகாரியைப் பின்பற்ற வேண்டும். இன்றைய அரசியலில் நீங்கள் உண்மையான, அங்கீகாரம் பெற்ற அதிகாரிகளைப் பின்பற்ற வேண்டும். அவர்கள் குறையற்ற, முக்தி பெற்ற ஆத்மாவாக இருக்க வேண்டும். இதுவே வேதநாகரீகத்தின் வழிமுறையாகும். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரே அந்த குறையற்ற அதிகாரியாவார். வேத சமுதாயமும் இலக்கியங்களும் மனு (நமது மூதாதையார், மனித குலத்திற்கு சட்டம் வகுத்தவர்) வினாலும், மனு ஸம்மிதாவினாலும் வழிகாட்டப்பட்டார்கள். மஹாஜனோ யேன கதஹ ஸ பந்த குறையற்ற தன்மையை அடைய மஹாஜனங்களை அதாவது நெறியான, தன்னிலை உணர்ந்த அதிகாரிகளைப் பின்பற்ற வேண்டும்.

சீடர்: ஆனால் இந்த இளைஞர்கள், ஆன்மீக அதிகாரிகளும் குறைகள் உள்ளவர்களே, எனச் சொல்லுகிறார்கள்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: அவர்கள் சொல்லலாம். ஆனால் நாம் ஏன் அவர்களது அபிப்பிராயங்களை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்? அது நெறியற்ற அயோக்கியர்களின் கருத்து. அதிகாரத்தைப் பற்றிய அவர்களது ஒரே கருத்து 'வலிமையே

சரி' என்பதாகும். உதாரணமாக 'அதிகாரத்தை மக்களுக்கு கொடுக்க வேண்டும்' என்ற அந்த கூட்டம் நேற்று வாதிட்டது. அதனால் அவர்களுக்குச் சிறிது சக்தி கிடைக்கவே நீங்கள் 'இக்கருத்தை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்' என வலியுறுத்துகிறார்கள். இது உலகெங்கிலும் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. 'வலிமையே சரியாகும்' என்று சொல்கிறார்கள். இதனால் எல்லா அயோக்கியர்களும் ஒருவருடன் ஒருவர் சண்டை போட்டுக் கொள்கிறார்கள். மேலும் சிறிது அதிக வல்லமைப் பெற்றவன் பிரபலமாகி விடுகிறான் அவ்வளவுதான்.

சீடன்: இதுதான் எப்பொழுதும் நிகழ்கிறது என்கின்றனர். எந்த ஒரு அதிகாரியானாலும் சரி வல்லமையினால் முன்னேறியவராக உள்ளார். இதனால் அவர்கள் மற்ற அதிகாரிகளை ஏற்க மறுக்கின்றனர்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: ம். ஏனெனில் அவர்களால் அதிகாரிகள் எனச் சொல்லப்படுபவர்கள் குறைகள் உள்ளவர்களாவர். ஆனால் குறையற்ற அதிகாரி ஒருவர் உள்ளார். அவரே பரம புருஷரான பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் ஆவார். மேலும் கிருஷ்ணரின் அறிவுரைகளைக் கடைபிடித்து, போதிக்கும் எந்த ஒரு அதிகாரியும் குறையற்றவராகவே இருப்பார். அதுதான் அதிகாரம் என்பதாகும்.

கிருஷ்ண உணர்வு பக்தர்களாகிய நாங்கள், கிருஷ்ணரை அதிகாரியாகக் கடைபிடிக்கிறோம். கிருஷ்ண உணர்வைத் தெரிவிக்கும் போது நாங்கள் கிருஷ்ணரின் வார்த்தைகளையே சொல்லி மக்களைத் திருப்திபடுத்த முயலுகிறோம். இங்குதான் உண்மையான அதிகாரி இருக்கிறார். நீங்கள் அவரைப் பின்பற்றினால் மகிழ்வுடன் இருப்பீர்கள் என்கிறோம். கிருஷ்ணர் 'என்னிடம் சரணடை' என்கிறார். நாங்களும் 'கிருஷ்ணரிடம் சரணடையுங்கள்' என்பது

உங்களுக்குத் தெரியும். அவரை அடைக்கலம் புகுவது நம்மையும் குறைவற்றவர்களாக்கும். மேலும் நாங்கள் எதைப் பேசினாலும் கிருஷ்ணரையோ, அவரது பிரதிநிதிகளையோ மேற்கோள் காட்டியே பேசுகிறோம்.

சீடர்: ஆனால், ஒருவர் சரணடைவதற்கு சரணடைபவரிடம் முழு நம்பிக்கை ஏற்பட வேண்டாமா?

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: ஆம். நம்பிக்கை கட்டாயம் தேவை. எனவே தான் கிருஷ்ணர் பகவத் கீதையில், தான் 'முழுமையான உண்மை' என்பதை முதலில் நிரூபிக்கிறார். அதன் பிறகே தன்னிடம் சரணடை என்கிறார். கிருஷ்ணர் ஆரம்பத்திலேயே 'நீ சரணடைய வேண்டும்' எனச் சொல்லவில்லை. முதலில் அவர் எல்லாவற்றையும் விளக்குகிறார். உடல், ஆத்மா, யோகத்தின் அனைத்துப் பிரிவுகள், அனைத்து அறிவு வகைகள் என எல்லாவற்றையும் போதிக்கிறார். அதன் பின்னர் மிகவும் நம்பகமான அறிவுரையாக "மற்ற எல்லாவற்றையும் விட்டு விட்டு என்னை முழுமையாகச் சரணடை" என போதிக்கிறார்.

இப்பொருள் உலகில் ஒவ்வொருவரும் நெறியற்றவரே. குறையற்ற ஒருவரிடம் நாம் சரணடையாவிட்டால், ஒவ்வொருவரும் குறைகளுடனேயே இருப்போம். ஆனால், ஒருவர் கிருஷ்ணரையோ அல்லது அவரது பிரதிநிதியையோ சரணடைந்தால் குறைகளற்றவர் ஆகிவிடுவார். ஆனால் குறையற்ற அதிகாரியிடம் சரணடையாவிட்டால் நீங்கள் குறைகள் நிறைந்த அயோக்கியர்களாகவே இருப்பீர்கள். நீங்கள் நெப்போலியனாகவோ சிறு ஏறும்பாகவோ இருக்கலாம். ஆனால் நீங்கள் கிருஷ்ணரிடம் சரணடைந்துள்ளீர்களா என்பதையே நாங்கள் அறிய விரும்புகிறோம். இல்லையேல் நீங்களும் அயோக்கியரே. அவ்வளவுதான்.

விஞ்ஞான முன்னேற்றமும் பகட்டு வார்த்தைகளும்

(1975-ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதத்தில், தெய்வத்திரு அ.ச. பக்திவேதாந்த சுவாமி பிரபுபாதருக்கும், அவரது சீடரான பக்தி ஸ்வரூப தாமோதர சுவாமிக்கும் இடையே நிகழ்ந்த உரையாடல்.)

பக்தி ஸ்வரூப தாமோதர சுவாமி: உயிரை சோதனைக் கூடத்தில் உருவாக்க நவீன விஞ்ஞானிகள் கஷ்டப்பட்டு உழைத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: முதலில் இதைப் புரிந்து கொள்ள முயலுங்கள். கடவுள் எவ்வாறு ஏற்கனவே சாசுவதமாக இருக்கிறாரோ, அவ்வாறே, கடவுளின் அங்கமான உயிருள்ள ஜீவன்களும் ஏற்கனவே சாசுவதமாக இருக்கின்றன. ஆகையால் நீங்கள் அதை உருவாக்கத் தேவையில்லை. அது முட்டாள்தனம். ஏனெனில் வாழும் உயிரினங்கள் சாசுவதமானவை. அவை எப்பொழுதும் உருவாக்கப்படுவதில்லை. அவை சாதாரணமாக நான்கு வித்தியாசமான வழிகளில் ஜட உலகில் தோன்றுகின்றன. சில விதைகளின் மூலமாகவும், சில புளிக்க வைப்பதன் மூலமாகவும், சில முட்டையின் மூலமாகவும் தோன்றுகின்றனர். ஆனால் வாழும் உயிர்கள் ஏற்கனவே உள்ளவை. அதனால் அவற்றை உருவாக்குவது என்பதற்கு இடமே இல்லை. இதுவே வாழும் உயிரினங்களைப் பற்றிய விஞ்ஞானமாகும்.

ஏற்கனவே பல மில்லியன்களுக்கும் மேற்பட்ட வாழும் உயிர் இனங்கள் உள்ளன. இருந்தும் பொருள் மயமான விஞ்ஞானிகள் எவ்வாறு ஒரு உயிரை உருவாக்குவது என்பது பற்றி கருத்தரங்குகள் நடத்துகின்றனர். இந்த

குழந்தைத்தனமான உத்தேசத்தைப் பாருங்கள். அவர்கள் காலத்தை வீணாக்குவதோடல்லாமல், மக்களைத் தவறான பாதையில் திசை திருப்பி, அவர்கள் கஷ்டப்பட்டு சம்பாதித்த பணத்தை விரயமாக்குகிறார்கள். அதனால் இவர்களை நான் அயோக்கியர்கள் என்று அழைக்கிறேன். அவர்கள் உருவாக்க முயற்சிக்கிறார்கள்; இவர்களால் என்ன உருவாக்க முடியும்? அனைத்தும் ஏற்கனவே உள்ளன. ஆனால் முன்னேற்றமடைந்த கல்வியைப் பெற்றிருப்பினும் இது அவர்களுக்குத் தெரிவதில்லை. அதனால்தான் பகவத்கீதை அவர்களை 'மூடாஸ்' - மூடர்கள் என வர்ணிக்கிறது.

இப்போது நீங்கள் இந்த மூடர்களிடம் 'அன்புள்ள ஐயா, உங்களால் எதையும் உருவாக்க முடியாது'. மேலும் எதுவும் உருவாக்கப்படுவதும் இல்லை. உயிருள்ள ஜீவன்கள் எங்கிருந்து வருகின்றன? அவற்றின் மூலாதாரம் எது? இயற்கைக்குப் பின்னால் இருப்பது யாருடைய மூளை? என்பவற்றை கண்டறியுங்கள். அதுவே உண்மையான அறிவு. நீங்கள் போராடி அவ்வறிவினைப் பெற்ற பிறகு, ஒவ்வொன்றிற்கும் மூலாதாரம் எது என காண முற்பட்டீர்களானால், பின்னொரு நாள் உங்களால் வாசுதேவ சர்வம் இதி ஸ மஹாத்ம சுதுர்லப: என்பதன்படி "கடவுள்தான் எல்லாவற்றிற்கும் மூலாதாரம்" என்பதைப் புரிந்து கொள்வீர்களானால், உங்கள் அறிவு குறையற்றதாக விளங்கும் என்று சொல்லுங்கள்.

இந்த அருமையான மலரைப் பாருங்கள். இது தானாகவே எந்த ஒரு மூளையின் உதவியும் இல்லாமல் வந்து விட்டதாக நினைக்கிறீர்களா? இது முட்டாள்தனமான தத்துவமாகும். விஞ்ஞானிகள் எனப் பெயர் பெற்றவர்கள் பலவிதமான படாடோபமான வார்த்தைகளை உபயோகிக்கிறார்களே. உண்மையில் இவர்கள் எவ்வளவு விளக்குகிறார்கள். அவற்றை இவர்களைத் தவிர வேறு

யாராலும் புரிந்து கொள்ள முடியுமா? அவர்களது விளக்கமின்றி யாருமே புரிந்து கொள்ள முடியாத அளவிற்குச் சிக்கலான மொழியினை உபயோகிக்கிறார்கள். அவர்கள் அனைத்தும் தானாகவே இயற்கையினால் நடைபெறுகிறது எனக் கூறுகிறார்கள். அது உண்மை அல்ல.

இயற்கை ஒரு கருவி. அவ்வளவுதான். கம்ப்யூட்டர்களைப் போன்றுதான். அதற்கும் ஒரு இயக்குநர் உண்டு. அந்த அயோக்கியர்களுக்குப் பொது அறிவு இல்லை. எந்த இயந்திரமாவது இயக்குநர் இன்றி வேலை செய்கிறதா? அவர்களது அனுபவத்தில் அது மாதிரி இயந்திரம் கண்டதுண்டா? அவர்கள் எவ்வாறு இயற்கை தானாகவே பணிபுரிகிறது என விளக்கலாம்? இயற்கை அற்புதமானதொரு இயந்திரம். ஆனால் அதை இயக்குபவர் கடவுள், பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர். அதுவே உண்மையான அறிவு. இந்த இயந்திரம் அற்புதமாக வேலை செய்வதால் அதற்கு இயக்குநர் இல்லை எனப் பொருள்படுமா?

உதாரணமாக, ஹார்மோனியம் இயந்திரம் தான். அதனை சிறந்த பாடகர் இசைத்தால் எவ்வளவு நன்றாக இனிய, மெல்லிய கானத்தைத் தருகிறது. ஆனால் ஹார்மோனியம் தானாகவே இயங்கி இனிய ராகங்களைத் தந்து விடுமா? அவர்களுக்குப் பொது அறிவு கூட இல்லை. இருப்பினும் விஞ்ஞானிகள் எனச் சொல்லிக் கொள்கிறார்கள். அதுதான் எங்களது வருத்தம். எந்தவிதமான பொது அறிவும் இல்லாத போதும் இவர்கள் விஞ்ஞானிகளாக பவனி வருகிறார்கள்.

பக்தி ஸ்வரூப தாமோதர சுவாமி: ரசாயனம் படித்து விட்டு, சில புராதன அமிலங்களை ஒன்று சேர்க்க முடிவதால் அவர்கள் அவ்வாறு நினைக்கிறார்கள்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: அது கலைஞனின் கை வண்ணமாகும். அது அறிவு அல்ல. உதாரணமாக நீங்கள்

ஒரு ரோஜாப் பூவை ஓவியமாக வரைவதாக வைத்துக் கொள்ளுங்கள். நீங்கள் ஓவியரே அன்றி, உங்களை அறிவாளி என்று சொல்ல இயலாது. அறிவுள்ள மனிதன் என்றால், எவ்வாறு எல்லாச் செயல்களும் நடைபெறுகின்றன என்பதை உணர்ந்தவன் ஆவான். ஒரு ஓவியன் பார்ப்பதை அப்படியே வரைகிறான். வண்ணம் தீட்டுகிறான். அவ்வளவுதான். எனவே விஞ்ஞானமும், கலையும் இரண்டு வெவ்வேறு துறைகளாகும்.

பக்தி ஸ்வரூப தாமோதர சுவாமி: எனவே அவர்கள் செயற்கையாக பொருள்களைத் தயாரிப்பது என்பது ஒரு கலை என்கிறீர்களா?

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: ஆம். உதாரணமாக சிறந்த சமையற்காரனுக்கு எவ்வாறு சுவையான உணவைத் தயாரிப்பது என்பது தெரியும். அதே போன்று ரசாயன விஞ்ஞானியையும் சிறந்த சமையற்காரனாகச் சொல்லலாம். பல்வேறு ரசாயன பொருள்களைக் கலக்கும் கலை தான் ரசாயன விஞ்ஞானம். அவ்வளவுதான். எண்ணெய், ஆல்கலைன் இவ்விரண்டையும் சரியான ரீதியில் வைத்தால் சோப்பு உருவாகிறது. இது மிகவும் உபயோகமானதும் கூட.

பக்தி ஸ்வரூப தாமோதர சுவாமி: விஞ்ஞானிகள், எப்படியும் உயிரை உருவாக்க முடியும் என்றும், மனிதனை உருவாக்க முடியும் என்றும் கருதுகிறார்களே?

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: இது பிரச்சனை இல்லை. உங்களால் உயிர் உருவாக்கப்படாவிட்டால் உலகம் நசிந்து போகும் என்பதல்ல. உயிர் ஏற்கனவே இங்கு உள்ளது. உதாரணமாக இன்னொரு மோட்டார் காரைத் தயாரித்தால் அது எனக்குப் பெருமையைத் தருமா? பல மோட்டார் கார்கள் ஏற்கனவே உள்ளன! மோட்டார் காரே இல்லாத போது முதலில் மோட்டார் காரைத் தயாரித்தவருக்குச் சிறிது பெருமை கிடைத்தது. “ஆம். குறையற்ற வண்டியை தயாரித்த நீங்கள்

சிறந்த பணியைச் செய்தீர்கள். மக்கள் இதனால் வசதி பெற்று லட்சக்கணக்கில் மோட்டார் கார்கள் விபத்துக்களை விளைவித்துக் கொண்டிருக்கும் போது, இன்னுமொரு மோட்டார் கார் தயாரிப்பதன் பெருமை என்ன?

பக்தி ஸ்வரூப தாமோதர சுவாமி: பூஜ்யமே.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: ஆம் பூஜ்யமே! ஆம். இந்த பூஜ்யத்தை அடைய அவர்கள் பெரிய கருத்தரங்குகள் நடத்துகிறார்கள்.

பக்தி ஸ்வரூப தாமோதர சுவாமி: அவர்கள் மேலானதொரு மனிதனை உருவாக்க நினைக்கிறார்கள். வாழ்க்கையை மேலானதாக்க விரும்புகிறார்கள்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: ஆம். அதுவே நமது அபிப்பிராயம். உயிரை உண்டாக்க காலத்தை வீணாக்காதீர்கள். உங்களது சரியான ஆன்மீக அடையாளம் என்ன என்பதை அறிவீர்களானால், நீங்கள் இப்பிறவியில் வாழ்நாள் முழுவதும் மகிழ்வுடன் வாழ முடியும். இந்த ஆராய்ச்சியே நடத்தப்பட வேண்டும்.

முதலில் அவர்கள் உடல் என்னும் மோட்டார் காரில், உயிர் என்னும் ஓட்டுநர் இருப்பதை அறிய வேண்டும். இதுவே ஞானத்தின் முதல்படி. ஒருவன் இந்த சாதாரண விஷயத்தை அறியாவிட்டால், அவன் கமுதையாகத்தான் கருதப்பட வேண்டும். ஓட்டுநர் (உயிர்) தான் உடல் என்னும் மோட்டார் காரை ஓடச் செய்கிறார். ஓட்டுநர் படித்தவராயின், தனது உடலை தன்னிலை உணர வைத்து, தனது இருப்பிடத்திற்கு அதாவது கடவுளிடம் மறுபடியும் செல்ல இயலும். இதன் பிறகு அவன் குறையற்றவனாகிறான். ஆகவே நாம் ஓட்டுநருக்கு கல்வி கற்பிக்கிறோம். நாம் இன்னொரு தகர மோட்டாரைத் தயாரிக்க முயற்சிக்கவில்லை. இதுவே கிருஷ்ண உணர்வு தத்துவமாகும்.

ஆன்மீக ஒளியில் தொழில் நுட்பத்தை நோக்குதல்

(1975-ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதத்தில் ஸ்ரீல பிரபுபாதர் அவர்களுக்கும், அவரது மாணாக்கர்கள் சிலருக்கும் இடையே சிகாகோவில் நிகழ்ந்த உரையாடல்.)

மாணாக்கர்: மேற்கத்திய உலகம் ஆன்மீகத்தைக் கண்டறியாத குருடு என்றும், இந்தியா தொழில் நுட்பம் தெரியாத மூடம் என்றும், ஆனால் இவ்விரு நாடுகளும் தங்களது மூலதனங்கள் ஒன்று திரட்டுவார்களேயானால் இருவருமே பயன் அடைவார்கள் என்றும் நீங்கள் கூறியிருக்கிறீர்கள்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: ஆம். மேற்கத்திய உலகு என்னும் குருடன், இந்தியா என்னும் முடவனைத் தோளில் தாங்கிச் சென்றால், முடவனால் ஆன்மீக வழியை காண்பிக்க முடியும், குருடனின் தொழில்நுட்பத்தினால் பொருள் உலகில் உயிர் வாழ முடியும். இந்தியாவும் அமெரிக்காவும் அவர்களது ஆன்மீக தொழில் நுட்ப மூலதனங்களை ஒன்று சேர்ப்பது உலகில் அமைதியையும் செழிப்பையும் கொண்டு வரும்.

புத்திசாலித்தனத்தைப் பெற்றிருக்கும் அமெரிக்கர்கள் எவ்வளவு குருட்டுத்தனமாக இருக்கிறார்கள். கிடைத்தற்கரிய இந்த மனிதப் பிறவியை பெற்றுள்ளார்கள். ஆனால் இப்பிறவியை அவர்கள் ஏரியில் மோட்டார் படகை ஓட்டப் பயன்படுத்திக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். நீங்களே பாருங்கள். மனிதன் ஒவ்வொரு நொடியையும் கடவுள் உணர்வை திரும்பப் பெறப் பயன்படுத்த வேண்டும். ஒரு நொடியைக் கூட வீணாக்கக் கூடாது. ஆனால் இந்த மனிதர்கள் நேரத்தை வீணாக்க புதிய வழிகளை

கண்டுபிடிக்கிறார்கள்.

அமெரிக்கர்கள், அனைத்தையும் தொழில்நுட்ப முன்னேற்றத்தினால் மிகவும் சிறப்பான வழியில் செய்யலாம். ஆனால், அவர்களது செயல்கள் குருட்டுத்தனமானவை. நீங்கள் மிக நல்ல ஓட்டுநராக இருந்தும், குருடராக இருந்தால் எப்படி நன்றாக ஓட்டுவது? நீங்கள் அழிவைத்தான் உண்டாக்குவீர்கள். எனவே அமெரிக்கர்கள் முதலில் ஆன்மீக அறிவு என்னும் பார்வையைப் பெறுவார்களேயானால், அவர்களது ஓட்டும் திறமையைச் சிறந்த விதத்தில் உபயோகப்படுத்த முடியும். அவர்கள் நுண்ணோக்கிகள் மூலம் பார்க்க முயன்று கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் தங்களது ஆன்மீகத் தன்மையை உணராத குருடாக இருக்கும் வரையில் அவர்களால் எதைப் பார்க்க முடியும்? அவர்களிடம் நுண்ணோக்கிகள் இருக்கலாம். மேலும் பல்வேறு இயந்திரங்கள் இருக்கலாம். இருந்தாலும் அவர்கள் குருடர்களே. அவர்களுக்கு அது தெரியாது.

மாணாக்கர்: அமெரிக்கர்கள் தன் நிலையை உணர்ந்து அறிவதற்குப் பதில், தங்களது குடும்பத்தைப் பேணி, பாதுகாப்பதில் அதிக ஆர்வம் கொண்டுள்ளார்கள் என நினைக்கிறேன்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: கிருஷ்ண உணர்வுக்கு, குடும்ப வாழ்க்கையினால் எந்தவிதத் தடையும் வராது. அஹைதுக்கி அப்ரதிஹதா. நீங்கள் கண்ணும் கருத்துமாக இருப்பீர்களானால், கடவுள் உணர்வை எதனாலும் உங்களிடமிருந்து பிரிக்க முடியாது. எந்த சூழ்நிலையிலும் நீங்கள் இதில் ஈடுபடலாம். நீங்கள் கிருஷ்ண உணர்வினை பின்வரும் நான்கு வழிகளில் செயல்படுத்தலாம். பிராணைர், அர்த்தைர், தியாவாசா உயிரைக் கொண்டு, பணத்தைக் கொண்டு, அறிவைக் கொண்டு, வார்த்தைகளைக் கொண்டு

கிருஷ்ண உணர்வை செயல்படுத்தலாம். அதனால் நீங்கள் குடும்ப மனிதராக இருக்க வேண்டுமானால், உங்களால் 24 மணி நேரத்தையும் இதற்காக அர்ப்பணிக்க முடியாவிட்டால் - நீங்கள் பணத்தை சம்பாதிப்பது அதை கிருஷ்ண உணர்வை பரப்புவதற்காக உபயோகியுங்கள். நீங்கள் பணத்தை சம்பாதிக்க முடியாவிட்டால், உங்கள் அறிவை உபயோகியுங்கள். இங்கு வெளியிடுதல், ஆராய்ச்சி என எவ்வளவோ அறிவுப்பூர்வமான பணிகள் உள்ளன. உங்களால் அதுவும் செய்ய முடியவில்லை எனில், உங்கள் வார்த்தைகளை உபயோகித்து, கிருஷ்ண உணர்வைப் பற்றி மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லுங்கள். நீங்கள் எங்கு இருந்தாலும் சரி, அங்கு யாரிடமாவது “கிருஷ்ணரே பரமபுருஷரான பகவான்” என்று எடுத்துச் சொல்லுங்கள். உங்கள் பணிவான வணக்கங்களை கிருஷ்ணருக்கு அர்ப்பணியுங்கள், முடிந்தது. (எல்லாம் சரியாகிவிடும்)

எனவே, வாய்ப்பிற்கு பஞ்சம் ஏற்பட எங்கே வழி உள்ளது? நீங்கள் விரும்பினால் கிருஷ்ணருக்கு எந்தவிதத்திலும் பணிபுரியலாம். ஆனால் கிருஷ்ணரை உங்கள் பணியில் ஈடுபடுத்த நினைத்தால் அது மிகப் பெரிய குற்றமாகும். மக்கள் கோவிலுக்குச் சென்று “கிருஷ்ணா எங்களுக்கு பணிபுரி. எங்களுக்கு தினமும் உணவு கொடு” என்கிறார்கள்.

மக்கள் பிரச்சனைகள் அவர்களே உருவாக்கிக் கொள்கிறார்கள். உண்மையில் பிரச்சனை என்று எதுவுமே இல்லை. ஈஸாவாஸ் யம் இதம் சர்வம் கடவுள் அனைத்தையும் அமைத்திருக்கிறார்.

அவர் அனைத்தையும் குறைவற்றதாகவும், முழுமையானதாகவும் படைத்து உள்ளார். பறவைகளுக்காக பற்பல பழங்களை பார்க்கிறீர்கள். அவற்றை மிதமிஞ்சி தந்துள்ளார். பூர்ணம் இதம் - கிருஷ்ணர் ஏற்கனவே

எல்லாவற்றையும் போதிய அளவில் தந்துள்ளார். ஆனால் இந்த அயோக்கியர்கள் அவற்றைப் பார்ப்பதில்லை - குருடர்கள். இவர்கள் இதை திருத்த முயல்கிறார்கள். இவர்கள் திருத்துவதற்கு என்ன இருக்கிறது? அனைத்தும் ஏற்கனவே சரியாக, போதுமான அளவில் உள்ளது. இந்த மக்கள் அவற்றை தவறாக உபயோகித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

ஆப்பிரிக்காவிலும், ஆஸ்திரேலியாவிலும் அதிக அளவில் நிலம் உள்ளது. இயற்கையின் வளமான விளைச்சலை நாடி இராமல், அவர்கள் கொண்டு உண்ணுவதற்காக கால்நடைகளை வளர்த்து வருகிறார்கள். இதுதான் அவர்களது புத்திசாலித்தனமா? உடலுக்குக் கெடுதல் தரக்கூடியது என அறிந்திருந்தும் காபி, தேயிலை, புகையிலைச் செடி போன்றவற்றை வளர்க்கிறார்கள். உலகின் சில பகுதிகளில் மக்கள் தானியம் கிடைக்கப் பெறாமல் பசியினால் இறக்கிறார்கள். இருந்தும் உலகின் மற்ற பகுதிகளில் மக்கள் வியாதியையும் இறப்பையும் தரும் புகையிலையை வளர்க்கிறார்கள். இதுவா புத்திசாலித்தனம்?

மனிதப் பிறவி, 'கடவுளைப் புரிந்து கொள்வதற்காகத்தான்' என்பதை இந்த அயோக்கியர்கள் அறியாததுதான் பிரச்சனையே. யாரை வேண்டுமானாலும் கேட்டுப் பாருங்கள். ஒருவருக்கு தெரியாது. அவர்கள் அப்பேர்ப்பட்ட முட்டாள்கள். நாய்களுக்கு எவ்வளவு கவனம் காட்டுகிறார்கள் என்பதை நீங்கள் பார்ப்பதில்லையா? நாம் கடவுள் உணர்வுடன் உள்ளோமா! அல்லது நாய் உணர்வுடன் உள்ளோமா? மூடர்கள், நாய் நான்கு கால்களில் ஓடுகிறது. மக்களோ நான்கு சக்கரங்களில் ஓடுவதால் ஏதோ முன்னேற்றம் அடைந்துள்ளதாக நினைக்கிறார்கள். அவ்வளவுதான்.

மாணாக்கர்கள்: மேலும், ஓடுவதற்கான காரணமும்

உண்ண, உறங்க, உடலுறவு கொள்ள மற்றும் பாதுகாத்துக் கொள்ள இவைகளுக்குத்தான்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: ஆம். நாய்களுக்குரிய காரணமே மக்களுக்கும் இருப்பின் ஏன் காரில் ஓடவேண்டும்? ஆனால் இந்த கார்களை மக்களுக்கு கிருஷ்ண உணர்வுச் செய்தியைத் தெரிவிக்க வேண்டுமானால் உபயோகப்படுத்தலாம். அதைத்தான் நாங்கள் போதிக்கிறோம். நல்ல கார் இருப்பின் நாம் ஏன் அதை புறக்கணிக்க வேண்டும். கிருஷ்ணருக்காக அதை பயன்படுத்தினால் அது சரியே. நாங்கள் எல்லாவற்றையும் துறந்து விடுங்கள் என்று சொல்லவில்லை. கடவுள் கொடுத்த புத்திசாலித்தனத்தைக் கொண்டு நீங்கள் தயாரித்த ஒன்றை கடவுளுக்காக பயன்படுத்தினால், அதுவே சரியானது, ஆனால் கிருஷ்ணருக்காக அல்லாமல் அதை வேறு காரணத்திற்காக பயன்படுத்துவது அறிவில்லாமையாகும்.

வெகு அழகாக அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ள வாகனத்தை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். இதை அறிவீனம் என்று

சொன்னால் அது புத்திசாலித்தனமாகுமா? இல்லை. வாகனத்தை எக்காரணத்திற்காக தயாரித்தாயோ, அக்காரணமே அறிவீனம். எனவே மக்கள் அவர்களது உணர்வினை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும் என நாங்கள் சொல்கிறோம். அவர்கள் தயாரித்த பொருள்களை நாங்கள் புறக்கணிக்கச் சொல்லவில்லை.

உதாரணத்திற்கு கத்தியை கொண்டு காய்கறி, பழங்களை நறுக்கலாம். ஆனால் தொண்டையை அறுக்க உபயோகித்தால், அது தவறு. இதைப்போன்று, தற்போது மக்கள் தொழில்நுட்பம் என்ற கத்தியை, தங்களது தொண்டையையே அறுத்துக் கொள்ள உபயோகிக்கிறார்கள். தன்னிலை அறிவது பற்றியும், கிருஷ்ண உணர்வைப் பற்றியும் மக்கள் மறந்து விடுவதே தவறாகும்.

நிர்-தேஹம் ஆத்யம் சுலபம் ஸ்தூர்லபம் ப்லவம் சுகல்பம்: நமது மனித உடல் நல்லதொரு படகு போன்றது. நமது மனிதப் பிறவிக்குரிய புத்திசாலித்தனத்தால் துன்பக் கடலை அதாவது பொருள் உலகில் உள்ள இறப்பு, பிறப்பு என்னும் கடலைக் கடக்கலாம். மேலும், குருகர்ணதாரம் மாயாநுகுலேன நபஸ்வ தெரிதம் புமான் பாவாப்திம் ந தரேத் ஸ ஆத்மஹா நமக்கு சாதகமான காற்று, அதாவது கிருஷ்ணரின் வேத இலக்கிய போதனைகள் உள்ளன. மற்றும் நமக்கு நல்லதொரு தலைவன் அதாவது தகுதி வாய்ந்த ஆன்மீக குரு நமக்கு வாழ்வில் வழிகாட்டி ஒளியேற்ற. இந்த எல்லா வசதிகளுடனும் நாம் இந்த துன்பக் கடலை கடக்காவிட்டால், அது நாமே நம்முடைய தொண்டையை அறுத்துக் கொள்வதாகும். படகு உள்ளது, தலைவர் உள்ளார், சாதகமான காற்று உள்ளது. ஆனால், நாம் அவற்றைப் பயன்படுத்தவில்லை எனில் நம்மை நாமே கொல்வது போன்றதாகும்.

மதச்சார்பற்ற அரசு

(1973-ஆம் ஆண்டு ஸ்டாக்ஹோமில் ஸ்ரீல பிரபுபாதருக்கும், ஸ்வீடன் நாட்டின் இந்திய தூதுவருக்குமிடையே நிகழ்ந்த உரையாடல்.)

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: அமெரிக்கா, இந்தியா மற்றும் உலகில் உள்ள பல நாடுகளிலும் 'மதச்சார்பற்ற அரசு' உள்ளது. அரசின் தலைவர்கள் தாங்கள் எந்த ஒரு குறிப்பிட்ட மதத்தையும் சார்ந்துள்ளவர்கள் அல்ல என்கிறார்கள். ஆனால் உண்மையில் அவர்கள் மதமின்மையையே ஆதரிக்கிறார்கள்.

தூதுவர்: சரி எங்களுக்கு ஒரு பிரச்சனை. எங்களுடைய சமுதாயம் பல்வேறு மக்களை கொண்ட சமுதாயம். அதனால் அரசில் உள்ள நாங்கள் மிகவும் எச்சரிக்கையுடன் இருக்க வேண்டி உள்ளது. மதத்தைப் பற்றி எந்தவிதமான உறுதியான நிலையையும் மேற்கொள்ள முடியாது.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: இல்லை. இல்லை. அரசு உறுதியான நிலையை மேற்கொள்ள வேண்டும். மேலும் மக்கள் உண்மையிலேயே மதப்பற்று கொண்டவர்களா என்பதை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டிய கடமையும் அரசுக்கு உள்ளது. 'மதச்சார்பின்மை' என்ற பெயரில் அரசு, மக்களுக்கு நரகத்திற்கான வழியை வகுக்கக் கூடாது.

தூதுவர்: ஆம். அது உண்மைதான்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: நீங்கள் முஸ்லீமாக இருப்பின், நீங்கள் உண்மையிலேயே அம்மதக் கோட்பாடுகளைக் கடைப்பிடிக்கிறீர்களா என்பதை அறிய வேண்டியது அரசின் கடமை. அதேபோன்று இந்து, இந்துக்களுக்கான கோட்பாடுகளை கடைப்பிடிக்கிறாரா என்பதைப் பார்க்க வேண்டியதும் அரசின் கடமையே. நீங்கள் கிறிஸ்துவர்

ஆயின், நீங்கள் உண்மையிலேயே அம்மதத்தின் கோட்பாடுகளை கடைப்பிடிக்க வேண்டும். அரசு மதத்தை விட்டுவிடக் கூடாது. தர்மேன ஹீனா பஸுபி: ஸமானம் “மக்கள் மதப்பற்று” அற்றவர்களாக இருந்தால் அவர்களை மிருகங்களாகத்தான் கருத வேண்டும். ஆகவே மக்கள் மிருகங்களாக மாறுவதைத் தடுக்க வேண்டியது அரசின் கடமை ஆகும். மக்கள் பல்வேறு மதங்களைப் பின்பற்றலாம். அது பிரச்சனை அல்ல. ஆனால் அவர்கள் உண்மையாக மதப்பற்று உள்ளவராக இருத்தல் வேண்டும். ‘மதச்சார்பற்ற அரசு’ என்றால் மதத்தைப் பற்றி கவனக் குறைவுடன் நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்பது பொருளல்ல. மதமின்மையால் மக்கள் பூனைகளாக நாய்களாக மாறட்டும் என அரசு கவனக் குறைவுடன் இருக்கலாகாது. மக்களின் தேவைகளில் கவனம் செலுத்தாத அரசு நல்ல அரசு ஆகாது.

தூதுவர்: நீங்கள் சொல்வதில் நிறைய விஷயங்கள் இருப்பதாக நான் ஒப்புக் கொள்கிறேன். ஆனால் அரசியல் ‘நடக்கக் கூடியதைப் பற்றிய கலை’ என்றே பொருள்படும்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: இல்லை. அரசியல் என்றால் மக்களை முன்னேற்றம் அடையச் செய்வது, அதாவது அவர்களை ஆன்மீகத்தில் முன்னேற்றம் அடையச் செய்வது என்று பொருள்படுமே தவிர, மக்களின் தரத்தைக் குறைப்பது என்றல்ல.

தூதுவன்: ஆம். நான் ஒப்புக் கொள்கிறேன். ஆனால், அரசின் முதல் கடமை உங்களைப் போன்ற ஆன்மீகத் தலைவர்கள் நன்கு செயல்பட வசதிகள் செய்து தருவதே ஆகும். அதற்கு மேல் எது செய்தாலும், அது பல்வேறு மதப்பிரிவுகளைக் களங்கப்படுத்தக் கூடும். ஆகவே, அவர்களுக்கு சுதந்திரத்தை வழங்கி, விளையாட்டில் நடுவர் செயல்படுவது போல் அரசு செயல்பட வேண்டும்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: இல்லை. அரசு அதற்கு மேலும்

செயல்பட வேண்டும். உதாரணமாக வணிகத் துறையில், தொழில் மற்றும் வியாபார நிறுவனங்கள் ஒழுங்கான முறையில் செயல்படுகின்றனவா என்பதை பார்த்து அரசு உரிமம் வழங்குகிறது. வணிகத் துறையில் ஆய்வாளர்களும், மேற்பார்வையாளர்களும் உள்ளனர். மற்றொரு உதாரணமாக, கல்வித் துறையில் மாணவர்களுக்கு கல்வி சரியாக கற்றுத் தரப்படுகிறதா என்பதை 'கல்வி ஆய்வாளர்' மேற்பார்வையிடுகிறார். அதுபோன்று ஒழுங்கான இந்துக்களாகவும், முஸ்லிம்கள் ஒழுங்கான முஸ்லீம்களாகவும், கிறிஸ்துவர்கள் ஒழுங்கான கிருஸ்துவர்களாகவும் நடக்கிறார்களா என்பதை நிர்ணயிக்க வேண்டும். அரசு மதத்தைப் பற்றி கவனிக்காமல் இருக்கக் கூடாது. அரசு நடுநிலை ஏற்க வேண்டும். நீங்கள் எந்த மதத்தினராக இருந்தாலும் அதில் ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் ஏமாற்றாமல் உங்கள் மதத்தினை செவ்வனே பின்பற்றுகிறீர்களா என்பதை உறுதி செய்து கொள்ள வேண்டியது அரசின் கடமையாகும்.

தூதுவர்: நிச்சயமாக நீதி நெறியான நடத்தையை பொறுத்தவரையிலும் சரி. ஆனால் அதற்கு மேல் எவ்வாறு சாத்தியமாகும்? நீங்களே அறிவீர்கள்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: உண்மையில் நீங்கள் மதக் கோட்பாடுகளைக் கடைப்பிடிக்காவிட்டால் உங்களுக்கு நல்ல நீதி நெறியான நடத்தை வராது.

யஸ்யாஸ்தி பக்திர் பகவதி அகிஞ்சன

ஸர்வவர் குணைஸ் தத்தர ஸமாஸதே சுரா

ஹராவ் அபக்தஸ்ய குதோ மஹாத்துணா

மனோரதேனாஸ்தி தாவதோ பஹி:

எவன் ஒருவனுக்கு கடவுளிடம் தொடர்ந்து அசைக்க

முடியாத பக்தி இருக்கிறதோ அவன் கடவுளின் தன்மைகளைப் பெறுகிறான். எவன் ஒருவனுக்கு எவ்வித பக்தியும் இல்லையோ அவன் கடவுளின் பொருள்களை, அதாவது கடவுளின் புறச் சக்தியை உபயோகிப்பதற்கான பல திட்டங்களை தீட்டுவானாதலால் அவனிடம் எந்தவிதமான நீதியும் நெறியும் எள்ளளவும் இருக்காது. (ஸ்ரீமத் பாகவதம் 5-18-12)

உங்களுக்கு கடவுளிடம் நம்பிக்கையும், பக்தியும் இருக்கும் வரையில் எல்லாம் நல்லபடியே நடக்கும். எவ்வாறாயினும் கடவுள் ஒருவரே. கடவுள் இந்துவோ, கிறிஸ்துவமோ, முஸ்லீமோ அல்ல. கடவுள் ஒருவர்தான். எனவேதான் நமக்கு வேத இலக்கியங்கள் பின்வருமாறு சொல்கின்றன.

**ஸ வை பும்ஸம் பரோ தர்மோ யதோ பக்திர் அதோக்ஷஜே
அஹைதுக்கி அப்ரதிஹதா யயாத்மா சுப்ரஸீததி**

மேன்மையான கடவுளுக்கு அன்புடன் பக்தி சேவை செய்வதே மனிதப் பிறவியின் மிகச் சிறந்த கடமையாகும். அப்படிப்பட்ட இடையூறற்ற, எவ்வித நோக்கமும் அற்ற பக்தி சேவையே ஒருவரை திருப்திப்படுத்தக் கூடியது. (பாகவதம் 1.2.6) எனவே ஒருவர் மதச்சார்புடையவராக இருத்தல் மிக மிக அவசியம். மதச்சார்பற்ற யாரும் திருப்தி அடைய முடியாது. இவ்வுலகில் பெருமளவில் குழப்பமும் அதிருப்தியும் ஏன் நிலவுகிறது. மக்கள் மதப் பற்று அற்றவர்களாக மாறுவதால் தான்.

தூதுவர்: மாஸ்கோவில் நிறைய மக்கள் மதத்தை வெறுக்கிறார்கள்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: மாஸ்கோவை மட்டும் ஏன் சொல்கிறீர்கள்? எல்லா இடத்திலும் உள்ளனர்.

மாஸ்கோவில் மட்டுமாவது, நேர்மையாக, 'நாங்கள் கடவுளை நம்புவதில்லை' என ஒப்புக் கொள்கிறார்கள்.

தூதுவர்: அது உண்மையே.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: ஆனால் மற்ற இடங்களில் 'நான் இந்து, நான் கிறிஸ்துவன், நான் முஸ்லீம், நான் கடவுளை நம்புகிறேன்' எனச் சொல்லிக் கொள்கிறார்கள். இருப்பினும் அவர்களுக்கு மதத்தைப் பற்றி ஒன்றும் தெரிவதில்லை. கடவுளின் விதிமுறைகளை அவர்கள் கடைப்பிடிப்பதும் இல்லை.

தூதுவர்: நம்மில் பெரும்பாலோர் அவ்வாறு தான் இருக்கிறோமோ என ஆச்சரியப்படுகிறேன். அது உண்மையே.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: (சிரித்துக் கொண்டே) மாஸ்கோவில் மட்டுமாவது அவர்கள் ஒழுக்கமுள்ள மனிதர்கள்தான் எனலாம். அவர்களால் மதத்தினைப் புரிந்து கொள்ள முடியாது. அதனால் அவர்கள் நாங்கள் மதத்தை நம்பவில்லை என்கிறார்கள். ஆனால் இந்த மற்ற அயோக்கியர்கள் "ஆம். நாங்கள் மதத்தைப் பின்பற்றுகிறோம். கடவுளை நம்புகிறோம்" என்கிறார்கள். இருப்பினும், அவர்கள் பெரும்பாலும் ஒழுக்கமற்ற செயல்களையே செய்கிறார்கள். பல சமயங்களில் கிறிஸ்துவரை 'உங்கள் பைபிள் கொலை செய்யக் கூடாது எனச் சொல்கிறது. ஆனால் நீங்கள் ஏன் கொலை செய்கிறீர்கள்?' என நான் கேட்பேன். அவர்களால் திருப்தியான பதிலைத் தர முடியவில்லை. தெளிவாக 'நீங்கள் கொலை செய்யக் கூடாது' என சொல்லப்பட்டு உள்ளது. இருந்தும் இவர்கள் இறைச்சிக் கூடங்களை நன்கு பராமரித்து வருகின்றனர். எப்பேர்ப்பட்ட செயல் இது?

நாம் மிருகம் போல் வாழ்க் கூடாது

(1968-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதத்தில் லாஸ் ஏன்ஜல்ஸ் கிருஷ்ண மையத்தில் ஸ்ரீல பிரபுபாதருக்கும் சில விருந்தினர்களுக்கு இடையே நிகழ்ந்த உரையாடல்.)

விருந்தினர்: மிருகங்களை மனிதர்கள் உண்ணவில்லை எனில், அவை பசியாலோ அல்லது வேறு ஏதாவது ஒரு காரணத்தாலோ வாடி இறக்கக் கூடும்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: மிருகங்கள் வாடி இறப்பது குறித்து நீங்கள் ஏன் இவ்வளவு கவலைப்படுகிறீர்கள்? நீங்கள் உங்களை கவனித்துக் கொள்ளுங்கள். இதுபோன்ற பித்தலாட்டக்காராக இருக்காதீர்கள். “அவை பசியால் வாடும். ஆகவே நாம் அவற்றை உண்போம்” என்கிறீர்களே. இது என்ன பித்தலாட்டம்? கிருஷ்ணர் உணவைத் தருகிறார். ஆகவே ஒரு மிருகம் பசியால் வாடினால், அது கிருஷ்ணரின் பொறுப்பாகும். யாருமே பசியால் இறப்பதில்லை. அது பொய்யான தத்துவம். எந்த மிருகமாவது பசியால் வாடி இறப்பதை நீங்கள் பார்த்திருக்கிறீர்களா? கடவுளின் அரசாட்சியில் ‘பசி’ என்ற கேள்வியே இல்லை. நமது புலன்களின் திருப்திக்காக இந்த பொய்த் தத்துவங்களை தயாரிக்கிறோம். ஆப்பிரிக்க மற்றும் இந்திய காடுகளில் லட்சக்கணக்கான யானைகள் உள்ளன. அவை ஒவ்வொன்றிற்கும் , ஒரு வேளைக்கு 100 பவுண்டு உணவு தேவை. அவற்றிற்கு உணவு யார் தருகிறார்கள்? எனவே கடவுளின் சாம்ராஜ்யத்தில் ‘பசி’ என்ற கேள்விக்கு இடமே இல்லை. ‘பசி’ என்பது பெயர் பெற்ற நாகரீகம் அடைந்துவிட்டதாக கருதும் மனிதர்களுக்கே சொந்தமானதாகும்.

விருந்தினர்: மனிதன் மாமிசத்தை உண்ண வேண்டியதில்லை என்றால், இயற்கையாகவே உள்ள மற்ற மிருகங்கள் மாமிசத்திற்காக கொலை செய்வது ஏன்?

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: நீங்கள் மற்றொரு வகை மிருகமா?

விருந்தினர்: ஆம். நாம் அனைவரும் மிருகங்கள்தான்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: மிருகங்களின் ஒன்றாக உங்களைக் கருதிக் கொள்கிறீர்களா? நீங்கள் உங்களை மிருகமாக வகைப்படுத்திக் கொள்ள விரும்புகிறீர்களா?

விருந்தினர்: நல்லது. நாம் மிருகங்கள்தான்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: இல்லை. நிச்சயமாக இல்லை. நீங்கள் வேண்டுமானால் இருக்கலாம். ஆனால் நாங்கள் இல்லை. உங்களை மிருகமாக வகைப்படுத்திக் கொள்ள விரும்புகிறீர்களா?

விருந்தினர்: நான் என்னை மிருகங்களைவிட உயர்ந்தவனாகக் கருதவில்லை. கடவுளின் எல்லா படைப்புகளிடத்தும் எனக்கு மரியாதை உண்டு.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: உங்களுக்கு எல்லாவற்றின் மீதும் மரியாதை உண்டு என்கிறீர்கள். ஆனால் மிருகங்களைக் கொல்கிறீர்கள்.

விருந்தினர்: இருக்கலாம். ஆனால் ஏன் அப்படி? மனிதன் மாமிசத்தை உண்ண வேண்டியதில்லை என்றாலும், மிருகங்கள் ஒன்றையொன்று சாப்பிட்டுக் கொள்கின்றனவே?

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: மாமிசத்தை சாப்பிடும் பொழுது மிருகங்கள் இயற்கையின் விதிகளை கடைப்பிடிக்கின்றன. ஆனால் நீங்கள் மாமிசத்தை சாப்பிட்டால் அது இயற்கையின் சட்டத்தை மீறுவதாகும்.

விருந்தினர்: என்ன?

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: உதாரணமாக, புலி என்றும்

தானியத்தை கோரி வருவதில்லை. 'உங்களிடம் அதிக அளவு தானியம் உள்ளது. எனக்கு சிறிது தாருங்கள்' எனக் கோருவதில்லை. நூற்றுக்கணக்கான தானிய மூட்டைகள் இருந்தாலும் அது அக்கறை காட்டுவதில்லை. ஆனால் ஒரு மிருகத்தைக் கண்டவுடன் பாய்கிறது. அது புலியின் இயற்கைத் தன்மை. ஆனால் நீங்கள் ஏன் தானியம், பழம், பால், இறைச்சி என்று கிடைத்தனவற்றை எல்லாம் சாப்பிடுகிறீர்கள்? என்ன இது? நீங்கள் மிருகமில்லை. மனிதருமல்ல. உங்கள் மனிதப் பிறவியை தவறாக பயன்படுத்துகிறீர்கள்! 'நாம் உண்ணத் தகுந்தது எது' என நீங்கள் சிந்திக்க வேண்டும். புலி மாமிசத்தை சாப்பிடலாம். ஏனெனில், அது புலி. ஆனால் நாம் மனிதர்கள். நமக்கு கடவுள் அளித்த தானியம், காய்கறி, பழம் முதலியன போதிய அளவு இருக்கும் பொழுது நாம் ஏன் அப்பாவி மிருகங்களைக் கொல்ல வேண்டும்? இதுவே மனிதத் தன்மை.

நீங்கள் ஒரு மனித மிருகம். உங்கள் மனிதத் தன்மையை மறந்தால் மிருகமாக கருதப்படுவீர்கள். (சிறிது நேர மௌனம்) எனவே நாம் சாதாரணமான மிருகமல்ல. நாம் மிருக குணங்களைப் பெற்ற மனிதர்கள். நாம் நமது மனிதத் தன்மையின் தரத்தை உயர்த்தினால், நமது வாழ்க்கை குறைவற்றதாக அமையும். ஆனால் நாம் மிருகமாகவே நடந்தால், நமது வாழ்க்கை குறைகளை உடையதாக அமையும். அதனால் நாம் நமது மனித உணர்வினை மேன்மைப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். அதுவே கிருஷ்ண உணர்வாகும். கிருஷ்ணரால் தரப்பட்ட பல்வேறு உணவு வகைகளை உண்டு, நீங்கள் நல்ல முறையில், அமைதியாக, நல்ல ஆரோக்கியத்துடன் வாழ வேண்டும் என்னும் பொழுது ஏன் மிருகங்களைக் கொல்ல வேண்டும்.

அதுமட்டுமல்லாமல், விஞ்ஞான பூர்வமாகக் கூட

உங்கள் உடல் காய்கறிகளை சாப்பிடக் கூடிய வகையில் பற்களைப் பெற்று உள்ளது. இயற்கை அவ்வாறு படைத்துள்ளது. புலி வேறு ஒரு மிருகத்தை அடித்துக் கொலை செய்ய வேண்டும். அதனால், அதற்கேற்ற நகங்களும், பற்களும், வலிமையும் பெற்றுள்ளது. ஆனால் உங்களுக்கு இதுபோன்ற வலிமை எதுவுமில்லை. புலி போன்று நீங்கள் பசுவின் மீது பாய்ந்து கொல்ல முடியாது. எனவே நீங்கள் மாமிசக் கிடங்கு தயாரித்து, வீட்டில் உட்கார்ந்திருக்க வேறு யாராவது பசுவதை செய்தால், நீங்கள் அருமையாக உண்ணலாம். இது என்ன செயல் இது? உங்களால் புலியைப் போன்று பசுவின் மீது பாய்ந்து அதைக் கொன்று உண்ண முடியுமா? உங்களால் முடியாது.

விருந்தினர்: அப்படியானால், உங்களுக்கு இயற்கையின் விதிகளில் நம்பிக்கை கிடையாது. நான் இயற்கையின் நியதி எல்லோருக்கும் சரி சமமாக பொருந்தும் என நினைக்கின்றேன்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: இயற்கையின் விதியால் புலி அவ்வாறு உருவாக்கப்பட்டுள்ளதால், அது அவ்வாறு செய்யலாம். ஆனால் நீங்கள் அதை செய்ய முடியாது. ஏனெனில் உங்கள் இயற்கைத் தன்மை வேறு விதமானது. உங்களுக்கு சிந்திக்கக் கூடிய சக்தி இருக்கிறது. உங்களுக்கு மனச்சாட்சி உண்டு. நீங்கள் நாகரீகமான மனிதர் என சொல்லிக் கொள்கிறீர்கள். எனவே நீங்கள் இவை அனைத்தையும் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். இதுவே கிருஷ்ண உணர்வு. இது குறையற்ற உணர்வாகும். மனித வாழ்க்கை, உணர்வினை மேன்மைப்படுத்திக் கொள்வதற்காகும். அம்மேலான உணர்வே கிருஷ்ண உணர்வாகும். நாம் புலி உணர்வுடன் தொடர்ந்திருத்தலாகாது. ஏனெனில், அது மனித தன்மையாகாது.

மற்றொருவர்: நாம் உயர் தரத்திலிருந்து

தாழ்த்தப்பட்டுள்ளோமா? அல்லது தாவரங்கள் மற்றும் மிருகங்களாக இருந்து முன்னேறி உள்ளோமா?

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: ஆம். நீங்கள் இயற்கையின் உயர் தரத்திலிருந்து தாழ்த்தப்பட்டுள்ளீர்கள். ஆன்மீக உலகிலிருந்து பொருள் உலகிற்கும், பின்னர் அதனிலும் தாழ்ந்த நிலையில் உள்ள சிறிய உயிரினங்களின் உடலுக்கும் வருகிறீர்கள். இங்கிருந்து முன்னேற்றம் கண்டு மறுபடியும் மனிதப் பிறவியைப் பெறுகிறீர்கள். உங்களது மேன்மையான உணர்வை உபயோகப்படுத்தினால், நீங்கள் மேலும் உயர்ந்து கடவுளைச் சென்று அடைவீர்கள். ஆனால் நீங்கள் உங்களது மேன்மையான உணர்வினை உபயோகப்படுத்தவில்லை எனில், மீண்டும் தாழ்ந்த நிலையைப் பெறுவீர்கள். அதனால் தவறாக வழிகாட்டப் பெறாதீர்கள். கடவுள் உணர்வினை, கிருஷ்ண உணர்வினைப் பின்பற்றுங்கள். அதுவே இம்மானிடப் பிறவியைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள உகந்த வழியாகும். அதை விட்டுவிட்டு, நாம் புலியைப் போன்று, மாமிசம் உண்ணுவதில் ஈடுபட்டால் நமக்கு அடுத்த பிறவியில் புலியின் உடல் கிடைக்கும். இதனால் என்ன பயன்? நாம் அடுத்த பிறவியில் வலிமையான புலியாகி விட்டால், அது நல்ல உயர்வாகுமா? புலியின் வாழ்க்கையைப் பற்றி உங்களுக்குத் தெரியுமா? அவை தினசரி உண்ண முடியாது. அவை ஒரு மிருகத்தின் மீது பாய்ந்து கொன்று, அந்த மாமிசத்தை பாதுகாக்கும். சுமார் ஒரு மாத காலம் வரை அந்த மாமிசத்தை உண்டு வரும். ஏன் எனில் அவற்றிற்கு மிருகத்தைக் கொல்ல அடிக்கடி வாய்ப்புக் கிடைக்காது. கடவுள் அதற்கான வாய்ப்பைத் தரமாட்டார். இது இயற்கை. காட்டில் எங்கெல்லாம் புலி இருக்கிறதோ, அங்கிருந்தெல்லாம் மற்ற மிருகங்கள் ஓடிவிடும். இது தற்காப்புதான். எப்பொழுதாவது புலி மிகவும் பசியுடன் இருக்கும் பொழுதுதான் கடவுள் அதற்கு ஒரு மிருகத்தின்

மீது பாய்ந்து கொல்லும் வாய்ப்பளித்திரார். புலிக்கு உண்ண தினசரி அதிக சுவையான உணவுப் பண்டங்கள் கிடைப்பது இல்லை. இந்த மாதிரி வசதிகள் எல்லாம் நமது மனிதப் பிறவிக்கே உரியதாகும். ஆனால் நாம் அவ்வசதிகளை தவறாகப் பயன்படுத்தினால், பின்னர் வலிமையான, பாய்ந்து கொல்லும் திறமையைப் பெற்ற புலியின் வாழ்க்கைக்கு தாழ்த்தப்படுவோம்.

கடவுளும் குருட்டு விஞ்ஞானிகளும்

(1973-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் லாஸ் ஏஞ்சல்ஸில் உள்ள வெனிஸ் கடற்கரையில் காலை நடைபயிற்சியின் போது ஸ்ரீல பிரபுபாதருக்கும் சீடர்கள் சிலருக்குமிடையே நிகழ்ந்த உரையாடல்.)

பக்தன்: விஞ்ஞானிகள், தங்களது விவேகம் 'கடவுள் இல்லை' என்கிறது என்றும், கடவுள் என்பது முற்றிலும் நம்பிக்கை மட்டும் என்றும் கூறுகிறார்கள்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: இது நம்பிக்கையைப் பற்றியது அல்ல. இது உண்மை.

பக்தன்: 'உண்மை' என்றால் புலன்களால் உணரக் கூடிய ஒன்று என்று அந்த விஞ்ஞானிகள் வாதிட்டால்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: ஆம். மேலும் கிருஷ்ண உணர்வில் நாங்கள் கடவுளைப் புலன்களால் உணர்கிறோம். பக்தி சேவையில் (கடவுளின் சேவையில்) எவ்வளவுக்கெவ்வளவு நாம் அதிக அளவில் ஈடுபடுகிறோமோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு நாம் அதிக அளவில் கடவுளை உணர இயலும்.

ரிஷிகேண ரிஷிகேச சேவனம் பக்திர் உச்சயதே

ஒருவன் தன் புலன்களை மேன்மை பொருந்தியவரின் சேவையில் ஈடுபடுத்தினால், அந்த உறவே 'பக்தி' எனப்படுகிறது. உதாரணமாக நாம் நமது கால்களை கோவிலுக்குச் செல்லவும், நாக்கினை கடவுளை போற்றவும், மேலும் அவரது பிரசாதத்தை உண்ணவும் பயன்படுத்துகிறோம். ('பிரசாதம்' என்பது கிருஷ்ணருக்குப் படைக்கத் தகுந்த சைவ உணவே ஆகும். இது கடவுளின் அருள் ஆகும்.)

பக்தன்: ஆனால் விஞ்ஞானிகள் இதை நம்பிக்கையால்

விளையும் செயல் என்கிறார்களே? கடவுளுக்கு உணவு படைப்பதென்பது, கடவுள் அதை ஏற்றுக்கொள்கிறார் என்ற நம்பிக்கையினால் ஏற்பட்டது என்கிறார்கள். கடவுள் சாப்பிடுவதை அவர்களால் பார்க்க முடியவில்லை என்கிறார்கள்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: அவர்களால் பார்க்க முடியாது. ஆனால் நான் பார்க்க முடியும். அவர்களைப் போல் நான் முட்டாள் அல்ல. அவர்கள் ஆன்மீகக் குருடர்கள். கண்படர்நோய் என்னும் அறியாமையால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள். அவர்கள் என்னிடம் வந்தால், நான் தேவையான அறுவை சிகிச்சை செய்வேன். பின்னர் அவர்களும் 'கடவுளைப்' பார்க்கலாம்.

பக்தன்: நல்லது. ஆனால் விஞ்ஞானிகள் கடவுளை இப்பொழுதே பார்க்க விரும்புகின்றனர்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: ஆனால் கிருஷ்ணர் இப்போது தம்மை அவர்களுக்கு வெளிப்படுத்திக் கொள்ளமாட்டார். ஏன் எனில் அவர்கள் அயோக்கியர்கள், மிகப் பெரிய மிருகங்கள்.

ஸ்வ -வி - த்வராஹோஸ் ர கரை ஸம்ஸ்துத புருஷ பசு: எவன் ஒருவன் கடவுளின் பக்தன் அல்லவோ, அவன் மிருகமே. பெரியதொரு ஒட்டகம், நாய் பன்றி அவ்வளவுதான். மேலும் அப்பேர்ப்பட்டவனைப் புகழ்பவர்களும் அவ்வகையைச் சார்ந்தவர்களே.

பக்தன்: அவர்கள் நம்மை 'கனவு காண்பவர்கள்' என்கிறார்கள். நாம் கடவுளைப் பற்றியும் ஆன்மீக உலகைப் பற்றியும் அற்புதமாக கற்பனை செய்கிறோம் என்கிறார்கள்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: அவர்களுக்கு இதனைப் புரிந்து கொள்ளக் கூடிய அறிவு இல்லாததால் கற்பனை என்கிறார்கள்.

பக்தன்: அவர்கள் உண்மையென ஏற்றுக் கொள்வதற்கு

‘புலன்களால் உணர்தலையே’ தரமாகக் கொண்டுள்ளனர்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: ஆம். கடவுளை அவர்களது புலன்களால் உணர முடியும். அவர்களது புலன்களால் ‘மண்’ என்பதை உணரும்போது அதனை யார் உருவாக்கியதாக நினைக்கிறார்கள்? அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்ப்பதில்லை. அவர்களது புலன்களால் ‘சமுத்திரத்தை’ உணரும்போது, அதனை யார் உருவாக்கியதாக அவர்கள் நினைக்கிறார்கள்? இதனைக் கூட புரிந்து கொள்ள முடியாத அளவிற்கு முட்டாள்களாக ஏன் இவர்கள் இருக்கிறார்கள்?

பக்தன்: கடவுள் இவையனைத்தையும் படைத்தார் என்றால், நாம் சமுத்திரத்தைக் காண்பது போல் கடவுளையும் காண வேண்டுமே?

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: அவர்களுக்கு நான் சொல்ல விரும்புவது. ஆம் ‘நீங்கள் கடவுளைப் பார்க்க முடியும். உங்களுக்கு அதற்குரிய பார்வை இல்லை. ‘கண்படர் நோய்’ ஏற்பட்டுள்ளது போல் இருக்கிறீர்கள். என்னிடம் வாருங்கள். நான் அறுவைச் சிகிச்சை செய்கிறேன். பின்னர், நீங்கள் கடவுளைப் பார்க்கலாம் என்பதுதான். இதனால் தான் வேத நூல்கள் ‘தத் விஞ்ஞானார்தம் ஸ குரும் ஏவாபிகச்சேத்’ கடவுளைக் காண நீங்கள் ஒரு தகுதி வாய்ந்த ஆன்மீகக் குருவை அணுக வேண்டும்” என்கின்றனர். அப்படியிருக்க, அவர்களால் எப்படி இந்த குருட்டுப் பார்வையுடன் கடவுளைப் பார்க்க முடியும்?

பக்தன்: ஆனால் விஞ்ஞானிகளுக்கு நீங்கள் சொல்லும் முறையில் எதையும் பார்க்க முடியும் என்ற நம்பிக்கை இல்லை. அவர்கள் நம்புவது அவர்களது கண்களால் பார்ப்பவற்றையும் தொலை நோக்கி மற்றும் நுண்ணோக்கி மூலம் பார்ப்பவற்றையும் மட்டுமே!

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: ஏன்? நீங்கள் இப்பொழுது வானத்தை அண்ணார்ந்து பார்த்தால், அதை வெற்றிடமாக

நினைக்கலாம். ஆனால் அது வெற்றிடமல்ல. உங்கள் கண்கள் குறைகள் உடையவை. எண்ணற்ற கிரகங்களும், நட்சத்திரங்களும் வானத்தில் உள்ளன. ஆனால் உங்களால் பார்க்க முடியாது. பார்த்து உணர முடியாத குருடராகி விடுகிறீர்கள். நட்சத்திரங்களையும் கிரகங்களையும் பார்க்க இயலாததால், அவை இல்லையென பொருள்படுமா?

பக்தன்: விஞ்ஞானிகள் தங்களுக்கு சில விஷயங்கள் தெரியாது என ஒப்புக் கொண்டாலும், அவர்களது சொந்த கண்களால் காண முடியாதவற்றைக் குறித்து நீங்கள் அளித்த விளக்கங்களை ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டார்கள்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: ஏன் கூடாது?

பக்தன்: ஏன் எனில் நீங்கள் சொல்வது தவறாக இருக்கலாம் என அவர்கள் கருதுகிறார்கள்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: அது அவர்களது துரதிர்ஷ்டம். நமது புலன்களைக் கொண்டு மட்டும் நாம் கடவுளை அணுக முடியாது. கடவுளை உணரும் வழியை நீங்கள் ஒரு தகுதி வாய்ந்த அதிகாரியிடம் கேட்டு அறிய வேண்டும். அதுவே மேன்மையான அறிவைப் பெறுவதற்கான வழிமுறை.

பக்தன்: அந்த நிலையை மேற்கொள்ள குருவின் மீது நம்பிக்கை தேவைப்படுகிறது.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: நம்பிக்கை அல்ல. தேவை பொது அறிவுதான். நீங்கள் மருத்துவத்தைக் கற்க விரும்பினால், சிறந்த மருத்துவ நிபுணரை அணுக வேண்டும். அதை நீங்களாகக் கற்க முடியாது.

பக்தன்: நீங்கள் சொன்னவற்றிலிருந்து அவரவர்கள் எண்ணங்களை, அவரவர்கள் ஆதரிக்கலாம் என்பது தெளிவாகிறது. ஆனால் சமூகத்தை அவர்கள் ஆட்டுவிக்கின்றனர். ஏனெனில் அவர்களே ஆதிக்கம் செலுத்துபவர்கள் ஆகும்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: ஆதிக்கம் செலுத்துகிறார்கள்! மாயையின் (கிருஷ்ணரது பொருள் சக்தியின்) ஒரு உதை கிடைத்தால், இவர்களது ஆதிக்கம் ஒரே நொடியில் தீர்ந்து விடும். அவர்கள் மாயையால் கட்டுப்படுத்தப்படுகிறார்கள். இருந்தும் தங்களை சுதந்திரமானவர்களாக நினைத்துக் கொள்கிறார்கள், அது முட்டாள்தனம் ஆகும்.

பக்தன்: அவர்கள் சுய உணர்வுக்கு வரவிரும்பவில்லை.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: ஆகையால் அவர்கள் அயோக்கியர்கள். சொல்வது தவறு என நிரூபிக்கப்பட்ட பின்னரும் அதை சரியானது என வாதம் செய்பவர்கள் அயோக்கியர்களே. அவர்கள் நல்ல பாடத்தை என்றும் ஏற்க மாட்டார்கள். மேலும், அவர்கள் ஏன் அயோக்கியர்களாக இருக்கிறார்கள்? ந மாம் துஷ்கிருத்தினோ மூடா: ஏனெனில் அவர்கள் மிக மிக பாவிகள். இன்பம் நுகர்வதற்காக அவர்கள் எவ்வாறு இறைச்சிக் கூடங்களையும் விபச்சார விடுதிகளையும் கொண்டு ஒரு உலகத்தை உருவாக்குகிறார்கள் என்பதை பார்க்கவில்லையா? புலன்களால் இன்பம் நுகர்வதைப் பெருக்கி, அனைவரது வாழ்க்கையையும் பாழாக்கிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இவை அனைத்தும் பாவச் செயல்களே. மேலும் விஞ்ஞானிகள் பாவம் மிகுந்தவர்களாக இருப்பதால், அவர்கள் நரகத்தின் இருண்ட பகுதிகளில் துன்பப்பட வேண்டி இருக்கும். அடுத்தப் பிறவியில் இவர்கள் மலத்தில் உள்ள சாதாரண புழுவாகப் பிறப்பார்கள். இருப்பினும், அறியாமையின் காரணமாக அவர்கள் நலமுடன் இருப்பதாக நினைத்துக் கொள்கிறார்கள்.

நோபல் பரிசு கடவுளுக்குரியது

(1974-ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 6-ஆம் நாள் காலை நடைப் பயிற்சியின் போது தெய்வத்திரு ஸ்ரீல பக்தி வேதாந்த சுவாமி பிரபுபாதருக்கும் அவரது சீடர்கள் சிலருக்கும் இடையே நிகழ்ந்த உரையாடல்.)

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: இந்த அத்தியைப் பாருங்கள். இந்த ஒரு அத்தியில் ஆயிரக்கணக்கான விதைகளைப் பார்க்கலாம். மேலும், ஒவ்வொரு சிறிய விதையும் ஒரு பெரிய அத்தி மரமாகிறது. இப்பொழுது சொல்லுங்கள். இதுபோன்ற செயலை செய்யக் கூடிய விஞ்ஞானி எங்கே இருக்கிறார்? முதலில் மரத்தை உருவாக்கி, பின்னர் அம்மரத்தினை பழங்களைத் தர வைத்து, அதன் பிறகு அப்பழத்திலிருந்து விதையை உண்டாக்கி, இறுதியாக அவ்விதையிலிருந்து மேலும் மரங்களை உருவாக்க முடியுமா? சொல்லுங்கள். எங்கே அந்த ரசாயன விஞ்ஞானி?

சீடர்: அவர்கள் அகங்காரத்துடன் பேசுகிறார்கள். அவர்களால் மேற்கூறியவற்றில் ஒன்றைக் கூட செய்ய முடியாது.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: ஒரு தடவை ஒரு பெரிய ரசாயன விஞ்ஞானி ஒருவர் என்னிடம் வந்து “எங்களது ரசாயன முன்னேற்றம், விஞ்ஞான முன்னேற்றம் எல்லாம் நாயைப் போல் குரைக்கக் கற்றுக் கொண்ட மனிதனை ஒத்ததாகும்.” நிறைய, இயற்கையான நாய்கள் குரைக்கின்றன. ஆனால் யாரும் கவனம் செலுத்துவதில்லை. ஆனால் மனிதன் செயற்கையாக குறைக்கும் கலையைக் கற்று குறைத்ததால், ஓ.. எவ்வளவு மக்கள் பார்க்கச் செல்கிறார்கள். செயற்கை நாயைக் காண பத்து டாலர், இருபது டாலர் என டிக்கெட்டுகள் வாங்கி பார்க்கச் செல்கின்றனர். நம் விஞ்ஞான முன்னேற்றம் இப்படி இருக்கிறது” என்றார்.

மனிதன், குரைத்தல் போன்ற இயற்கையின் போலியை செயற்கையாக உண்டுபண்ணினால், மக்கள் அதைக் காண பணத்தையும் தருகிறார்கள். இயற்கையான குரைத்தலுக்கு வரும்போது யாரும் கவனம் செலுத்துவதில்லை. மேலும், இந்த பெரும் விஞ்ஞானிகள் எனப்படும் அயோக்கியர்கள் தங்களால் உயிரைத் தயாரிக்க முடியும் என்று பறைசாற்றிக் கொள்ளும் பொழுது அவர்களுக்கு எல்லாவித புகழாரங்களும் பட்டங்களும் அளிக்கப்படுகிறது. ஆனால் கடவுளின் குறையற்ற இயற்கை முறையில் ஒவ்வொரு நொடியும் மில்லியன் கணக்கில் உயிர்கள் பிறக்கின்றன. யாரும் கவனம் செலுத்துவதில்லை. மக்கள் கடவுளின் வழிமுறைகளுக்கு அதிக மதிப்பு கொடுப்பதில்லை.

உயிரற்ற ரசாயனப் பொருளிலிருந்து உயிரினங்களை உருவாக்கும் திட்டத்தைப் பற்றி ஏதோ ஒரு மூடன் கதையளந்தால் - அவன் எல்லாவித பாராட்டுதல்களையும் நோபல் பரிசுகளையும் பெறுகிறான். 'ஓ' அனைத்தையும் படைக்கும் ஞானி இங்கே இருக்கிறார். இயற்கை ஒவ்வொரு நொடியும் மில்லியன் கணக்கான உயிர்களை ஜட உடல்களில் திணித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இது கடவுளின் ஏற்பாடு. யாரும் கவனம் செலுத்துவது இல்லை. இது அயோக்கியத்தனம் ஆகும்.

அப்படியே உங்களால் ஒரு மனிதனையோ அல்லது ஒரு மிருகத்தையோ சோதனைக் கூடத்தில் தயாரிக்க முடியும் என்றாலும், அதனால் நீங்கள் பெருமைப்பட ஒன்றுமே இல்லை. ஏன் எனில், ஒரு மனிதனையோ அல்லது ஒரு மிருகத்தையோ, உருவாக்க நீங்கள் எடுத்துக் கொள்ளும் நேரத்தில், கடவுள் மில்லியன் கணக்கில் உயிர்களைப் படைத்திருப்பார். அதனால் அத்தனைப் பெருமையும், நாம் தினசரி பார்க்கின்ற அனைத்து உயிரினங்களையும் உண்மையிலேயே படைக்கின்ற ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்கே

உரியதாகும்.

சீடர்: ஸ்ரீல பிரபுபாதர் அவர்களே! அல்டஸ் ஹக்ஸ்லே என்பவரை உங்களுக்கு நினைவிருக்கிறதா? அவர் 'தெரியமான புது உலகம்' என்ற புத்தகத்தில், குழந்தைகளின் குணத்தை மாற்றலாம் என்றார். ஒரு வகையான குணத்தைக் கொண்ட குழந்தைகளின் மூலம் தொழிலாளர் இனத்தை உருவாக்கலாம். மற்றொரு வகையான குணத்தினால் நிர்வாகிகளை உருவாக்கலாம். மற்றொன்றினால் படித்து நாகரீகமடைந்த ஆலோசகர்களையும் பண்டிதர்களையும் உருவாக்கலாம் எனக் கூறுகிறார்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: மறுபடியும் இது கடவுளின் இயற்கை அமைப்பில் ஏற்கனவே உள்ளது. குண கர்ம விபாக ச ஒருவனது முற்பிறவியின் செயல் மற்றும் குணத்துக்கு ஏற்ப இப்பிறவியில் தக்கதொரு உடல் அமையப் பெறுகிறான். ஒருவன் அறியாமை நிறைந்த குணத்தையும் செயலையும் பழக்கப்படுத்தி இருந்தால் அவன் அறியாமை நிறைந்த உடலைப் பெற்று உடல் உழைப்பினால் வாழ வேண்டும்.

எனவே நீங்களே பாருங்கள். கடவுள் எல்லாவிதமான ஏற்பாடுகளையும் குறைவற்று செய்துள்ளார். ஒவ்வொரு உயிரும், அதன் அதன் விருப்பத்திற்கேற்ப, தக்க உடலைப் பெறுகின்றன. பின்னர் மக்களது குணாதிசயங்களுக்கேற்ப சமூகப் பிரிவுகளில் இடம் பெறுகின்றனர். இந்தக் குணாதிசயங்களைக் குழந்தைகளில் பேணிப் பாதுகாக்க வேண்டியதில்லை. இயற்கையான ஏற்பாட்டினால் கடவுள் குறிப்பிட்ட உயிருக்கு குறிப்பிட்ட உடலைத் தருகிறார். கடவுள் இயற்கையின் மூலமாக ஒழுங்காக செய்து வருவதை திரும்பச் செய்ய நாம் ஏன் முயற்சிக்க வேண்டும்?

என்னைப் பார்க்க வந்த விஞ்ஞானியிடம் "விஞ்ஞானிகளே, நீங்கள் நேரத்தை வீணாக்குகிறீர்கள்" எனச் சொன்னேன். இது குழந்தைத்தனமானது. நாய்

குரைப்பதை வீணாக அவர்கள் திரும்பச் செய்கிறார்கள். உண்மையான நாய்க்கு குரைப்பதற்குரிய பெருமையை விஞ்ஞானிகள் தருவதில்லை. கவனம் செலுத்துவதும் இல்லை. உண்மையில் அதுவே இன்றைய நிலைமை. உண்மையான நாய் குரைப்பதை விஞ்ஞானமாகக் கருதவில்லை. போலியான நாய் செயற்கையாகக் குரைத்தால் அதை விஞ்ஞானம் எனக் கருதுகிறார்கள். அப்படித்தான் இல்லையா? கடவுளின் இயற்கை ஏற்பாட்டினால் ஏற்கனவே நடந்து கொண்டு இருப்பவற்றை விஞ்ஞானிகள் சிறிய அளவில் செயற்கையாக, போலியாகச் செய்தாலும் அதை விஞ்ஞானம் என்று சொல்கிறார்கள்.

சீடர்: ஸ்ரீல பிரபுபாதர், அவர்களே சோதனைக் குழாய்களில் குழந்தையை உருவாக்க முடியும் என்ற விஞ்ஞானிகளின் கூற்றினைக் கேட்ட நீங்கள், 'ஏற்கனவே தாயின் கருப்பையில் குழந்தை உருவாக்கப்படுகிறது. கருப்பையே குறையற்ற சோதனைக் குழாய்' என்று சொன்னீர்கள்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: ஆம். இயற்கை ஏற்கனவே எல்லாவற்றையும் குறையற்ற முறையில் செய்கிறது. ஆனால் சில அகங்காரம் கொண்ட விஞ்ஞானிகள், இயற்கை தந்துள்ள மூலப் பொருட்களின் உதவியைக் கொண்டு வெறுக்கத்தக்க போலியை உருவாக்கி 'நோபல் பரிசு' பெறுகிறார்கள். அப்படி இருக்க குழந்தையை உண்டு பண்ணுவதைப் பற்றி என்ன சொல்ல இயலும்? அவர்களது பெருமைக்குரிய சோதனைக் கூடங்களில் ஒரே ஒரு 'புல்லை' தயாரிக்கச் சொல்லுங்கள் பார்க்கலாம். அவர்கள் கடவுளுக்கும் இயற்கை அன்னைக்கும் தான் 'நோபல் பரிசு' தரவேண்டும்.

சீடர்: உண்மையில் உங்களுக்குத்தான் 'நோபல் பரிசு' தரவேண்டும் என நினைக்கிறேன். ஏனெனில் நீங்கள் பல முட்டாள்தனமான நாத்திகர்களை ஏற்றுக் கொண்டு,

அவர்களை கடவுள் பக்தர்களாக மாற்றி இருக்கிறீர்கள்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: ஓ...ஓ... நான் இயற்கையான நாய். அதனால் எனக்கு எந்த பரிசும் அவர்கள் தரமாட்டார்கள். (சிரிப்பு) அவர்கள் செயற்கையாக, போலியாக நாயைப் போன்று நடிப்பவர்களுக்குத் தான் பரிசு தருவார்கள்.

சமூகப் புரட்சி

(1974-ஆம் ஆண்டு, ஜூன் 6-ஆம் தேதி, ஜெனீவாவில் தெய்வத்திரு அ.ச. பக்திவேதாந்த சுவாமி ஸ்ரீல பிரபுபாதருக்கும், ஐக்கிய நிறுவனத்தைச் சார்ந்த உலக சுகாதார நிறுவனத்தின் உறுப்பினர்கள் சிலருக்கும் இடையே நிகழ்ந்த உரையாடல்.)

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: உலகனைத்திலும் அதாவது உலகெங்கிலும் நாங்கள் செய்வதைப் போல் நீங்களும் இந்த சோதனையைச் செய்து பார்க்கலாம்... தன்னிறைவுடன், மிகவும் எளிமையாக வாழுங்கள். உங்களது இன்றியமையாத தேவைகளை தொழிற்சாலைகளிலிருந்து பெறுவதை விட்டு விட்டு, பண்ணை நிலங்களிலிருந்து பெறுங்கள். கடவுளின் புனிதப் பெயர்களை உச்சரித்து அவரது புகழ் பாடுங்கள்.

இந்த தொழில் மயமான பின்னணியில் - முதலாளித்துவத்தை ஆதரிப்பவர்கள் ஆனாலும் சரி, பொது உடைமையை ஆதரிப்பவர்கள் ஆனாலும் சரி - ஒரு சில பெரிய மனிதர்கள் மட்டுமே மகிழ்ச்சியாக இருக்க முடியும். மேலும் மற்றவர்கள் இப்பெரிய மனிதர்களின் சுயநலத்திற்காக உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளப்படுவதாலும் அல்லது ஊழல் புரிபவர்களினால் வேலை இல்லாமல் விடப்படுவதாலும், மற்றவர்கள் தவறு செய்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லா வேலைகளையும் தவிர்த்து சோம்பேறிகளாகின்றார்கள். அல்லது நேர்மையுடன் வேலை செய்வது இல்லை. மேலும் பல்வேறு விதங்கள் உள்ளன.

இதற்கு ஒரே பரிகாரம், ஒவ்வொருவரும் இயற்கைத் தன்மையுடன் வாழ்ந்து, கடவுளின் புனிதப் பெயரை உச்சாடனம் செய்ய வேண்டும். கடவுள் உணர்வு கொண்டவராக வேண்டும். இந்த பரிகாரம் எளிதானது. இதன் விளைவுகளையும் நீங்கள் இங்கு பார்க்கலாம். எனது

இளைய ஐரோப்பிய மற்றும் அமெரிக்க மாணவர்கள் குடிபோதை, புகைபிடித்தல், மற்றும் பல நவீனமான தீய பழக்கங்களுக்கு அடிமைகளாகினர். ஆனால் அவர்கள் இப்பொழுது எவ்வளவு நிதான புத்தியுடன் கடவுளின் புனிதப் பெயர்களை எவ்வாறு புகழ் பாடுகிறார்கள் என்பதையும் நீங்கள் காணலாம்.

இந்த போதனையை நீங்கள் ஏற்றுக் கொண்டால் உலகத்தை மாற்றி, அனைத்தையும் சரியான திருத்தி அமைத்து விடலாம். இதை விட்டால் வேறு நிவாரணம் இல்லை. இதற்கு செவிசாய்க்கக் கூடாது என நீங்கள் கருதினால், என்ன செய்ய முடியும்? இதற்கு சரியான நிவாரணம் - சரியான மருந்து - இருக்கிறது. ஆனால் அம்மருந்தை உட்கொள்ளாவிடில் எவ்வாறு நோயைத் தீர்க்க முடியும்?

உ.சு.நி. உறுப்பினர்: கிராமத்திலிருந்து நகரத்திற்கு வருகின்ற துர்பாக்கிய நிலைமையில் மக்கள் உள்ளார்கள் என நீங்கள் முன்பு சொன்னீர்கள். கிராம மக்கள் நகரத்திற்கு வந்து தொழிற்சாலைகளில், தொழிலாளர்கள் ஆகி விடுவதால் தீமை தொடர்வதாகவும் குறிப்பிட்டீர்கள். நாம் கிராமங்களில் வாழ்ந்து கொண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு மட்டும் வேலை செய்வதால் ஆண்டு முழுவதும் உண்ண முடியும் என குறிப்பிட்டீர்கள்.

ஆனால் நம் நகரங்களிலும் கிராமங்களிலும் பெருமளவில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இருப்பதைத்தான் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நிறைய மக்கள் வாழ்க்கையில் தண்டனை பெற்றது போல் நினைக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத் தேவையான உணவை அவர்களால் உற்பத்தி செய்து கொள்ள முடியவில்லை. ஏனெனில் அவர்களுக்கு நிலத்திற்குச் சென்று உழைக்கும் வாய்ப்பு இல்லை. வியாபார மக்கள் தங்களது

சுயநலத்திற்காக அந்த நிலங்களைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். அதனால்தான் பல்வேறு சாதாரண மக்கள், வேலையில்லாமல் உள்ளனர். அதனால்தான் அவர்கள் நகரங்களுக்குச் செல்கின்றனர். நகரத்தில் நல்ல வாழ்க்கை கிடைக்கும் என வசிகரிக்கப்பட்டு அவர்கள் வருவதில்லை. அவர்களால் நிலத்தை அணுக முடியவில்லை என்பதாலேயே நகரத்திற்கு வருகின்றனர். வர்த்தகப் பிரமுகர்களும் நிலத்தைப் பயன்படுத்துவது இல்லை. மேலும், சாதாரண மக்கள் கிராமங்களில் சுதந்திரமாக வாழ்ந்து அவர்களுக்குத் தேவையான உணவினைப் பயிரிடவும் முடிவதில்லை.

இப்போது வர்த்தகப் பிரமுகர்கள் நிலைமையை தங்களுக்குச் சாதகமாக்கிக் கொண்டுள்ளனர். அவர்கள் அவ்வாறு செய்வதால் ஒருவித புரட்சிகரமான சமுதாய சீர்திருத்தத்தின் மூலம் இவ்வணிகர்களைக் கட்டுப்படுத்தவில்லையெனில், மக்கள் எவ்வாறு தங்களது கிராமத்து நிலங்களில் பயிரிட்டு வாழ முடியும்?

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: உண்மை என்னவெனில் அனைவரும் வேலை செய்கிறார்களா என்று பார்க்க வேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமை ஆகும். அதுதான் நல்ல அரசு. வேத கால முறைப்படி சமுதாயத்தில் நான்கு இயற்கை பிரிவுகள் உண்டு. “பிராமணர்கள்” என்று ஆய்ந்து செயல்படும் பிரிவினர் போதிக்கவும், அறிவுறுத்தவும் இருந்தனர். “க்ஷத்திரியர்கள்” என்ற சக்தி வாய்ந்த பிரிவினர் காக்கவும் கட்டுப்படுத்தவும் இருந்தனர். ‘வைசியர்கள்’ என்ற வணிகப் பிரிவினர் நிலம், பசு போன்றவற்றை பாதுகாப்பதிலும் விவசாயத்தின் மூலம் உணவு உற்பத்தி செய்வதிலும் ஈடுபட்டனர். ‘சூத்திரர்கள்’ என்ற மற்றொரு பிரிவினர் உழைப்பின் மூலம் மற்ற பிரிவினருக்கு உதவி புரிந்து வந்தார்கள்.

ஆகவே, இதன்படி, அரசு சக்தி வாய்ந்த

கூத்திரியர்களைக் கொண்டு அமைக்கப்பட வேண்டும். இவர்கள் மற்ற அனைவருக்கும் பாதுகாப்பளித்து, எல்லா பிரிவினரும் தமது பணிகளைச் சரிவர செய்கிறார்களா என்பதை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். அனைவரும் சரிவர பணிபுரிவதைப் பார்க்க வேண்டியது அரசின் கடமையாகும். பின் வேலையில்லா திண்டாட்டம் என்ற பிரச்சனை தீர்ந்துவிடும்.

உ.சு.நி. உறுப்பினர்: ஆனால், தற்போது வர்த்தகப் பிரிவினர் கூட அரசில் இருக்கிறார்கள். உண்மையில் அவர்கள் எங்கும் இருக்கிறார்கள். அரசில் அவர்களுக்கு மிகுந்த செல்வாக்கு உள்ளது. பல்வேறு சமயங்களில் அவர்கள் அரசில் அதிகாரங்களுடன் செயல்படுகிறார்கள்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: இருக்கக் கூடாது. அப்படியானால் அது கெட்ட அரசு.

உ.சு.நி. உறுப்பினர்: ஆம். அது உண்மைதான்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: அது கெட்ட அரசுதான். வர்த்தகப் பிரிவினருக்கு அரசில் எந்தவிதப் பங்கும் இருக்கக் கூடாது. அவ்வாறு இல்லையெனில், எவ்வாறு அரசினால் எவ்வித பாரபட்சமும் இன்றி அனைவரது வேலை வாய்ப்புக்காகவும் பாடுபட முடியும்?

அரசு, வர்த்தகப் பிரிவினர் புத்தி கூர்மையை தன்னிச்சையாகச் செயல்படுவதை ஆதரிக்க வேண்டும். ஆனால் இயற்கைக்கு ஒவ்வாத, தோன்றி மறைந்துவிடக் கூடிய தொழிற்சாலைகளை உண்டாக்கி அதனால் நம்மிடம் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் விளைவதைத் தவிர்க்க வேண்டும். அனைவரும் ஒழுங்கான வேலைவாய்ப்பைப் பெறுவதற்கான பொறுப்பை அரசு ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

உ.சு.நி. உறுப்பினர்: அதைத்தான் நானும்

எதிர்பார்க்கிறேன். இந்த கிருஷ்ண உணர்வு இயக்கம் உண்மையான, புரட்சிகரமான இயக்கமாக வளர்ந்து இந்த சமூகத்தை சீர்திருத்தும் நாளை நான் விரைவில் எதிர்பார்க்கிறேன்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: ஆம். இது மக்களின் மனதில் புரட்சியை கொண்டு வரும் என நான் நினைக்கிறேன். ஏன் எனில் அமெரிக்க, ஐரோப்பிய மக்களும் இதை மானசீகமாக ஏற்கிறார்கள். நான் இதனை அவர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தினேன். மிக புத்திசாலிகளான அவர்கள் எல்லாவற்றையும் தீவிரமாக எடுத்துக் கொள்கிறார்கள்.

நாங்கள் சில வருட காலமாகத்தான் இப்பணியைச் செய்து இருக்கிறோம். இருப்பினும் இந்த இயக்கத்தை உலகின் எல்லா பகுதிகளிலும் பரப்பியுள்ளோம். இதனை மக்கள் தீவிரமாக எடுத்துக் கொண்டால் இது தொடரும். மேலும் புரட்சியை உண்டு பண்ணும். நாம் மனம்போன போக்கிலோ அல்லது முரண்பாடாகவோ எதையும் சொல்லவில்லை. நாம் வேத சாஸ்திரங்களிலிருந்து அதிகாரப்பூர்வமான குறிப்புகள் பெறுகிறோம். இங்கு தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய தகவல்கள் நிறைய உள்ளன. மக்கள் இந்த புத்தகங்களைப் படிப்பதன் மூலம் தகவல்களைப் பெறலாம். அவர்கள் அதை தீவிரமாக எடுத்துக் கொண்டால், அது புரட்சியை உருவாக்கும்.

உ.சு.நி. உறுப்பினர்: என்னால் ஒரு விஷயத்தில் மட்டும் சமாதானம் அடைய முடியவில்லை. இந்தியன் என்ற முறையில் இந்த கேள்வி என்னை அவ்வப்போது சங்கடப்படுத்துகிறது. மிக எளிய இயற்கையான வாழ்க்கைக்குத் திரும்ப வேண்டும். நீங்கள் சொல்வதில் பல பெரிய விஷயங்கள் அடங்கி உள்ளதாக நான் நம்புகிறேன். ஆன்மீகத்தில் ஈடுபடுவதனால் நாம் திருப்தி காண்பதற்கு வழி உள்ளது. அதைப்பற்றி சந்தேகம் இல்லை. மேற்கத்திய

நாகரீகத்தைப் பின்பற்றும் இந்தியன் என நீங்கள் சொல்லக் கூடிய விதத்தில் நான் இல்லை. ஆனால், ஒன்றை மட்டும் என்னால் ஒப்புக் கொள்ள முடியவில்லை. அதாவது நமது பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வாக நீங்கள் சொன்ன அறிவும் கலாசார வழி காட்டுதலும் இருந்தும் நாம் நமது சமுதாயத்தை இத்தியச் செயல்களில் இருந்து விடுவிக்க முடியவில்லையே என்று தான் வருத்தமாக உள்ளது. வறுமை, வேலையில்லாத் திண்டாட்டம், பசி போன்றவை மட்டும் அன்றி வேறு பல துன்பங்களுக்கும் மக்கள் உள்ளாகிறார்களே.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: இல்லை. நமது கலாச்சார கோட்பாடுகளால் இவை ஏற்படவில்லை. அவற்றைக் கடைப்பிடிக்காத தீய தலைவர்களால் ஏற்பட்டதாகும். அந்த தீய தலைவர்களால் தான் இந்த நிலைமை.

உ.ச.நி. உறுப்பினர்: அவர்கள் நமது மக்களே.. அவர்கள்...

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: அவர்கள் நம் மனிதர்களாக இருக்கலாம். நாம் சொந்த தந்தையாகக் கூட இருக்கலாம். பிரகலாத மஹாராஜா கடவுளின் பக்தர். ஆனால் அவரது தந்தையான ஹிரண்யகசிபுவோ அரக்கனாக இருந்தான். அதனால் என்ன செய்ய முடியும்? மனிதர்கள் நல்லவர்களே. ஆனால் அவர்களுக்கு வழிகாட்டும் பெரும்பாலான தலைவர்கள் கடவுளை நம்பாத அரக்கர்களாக உள்ளதைக் காண்கிறோம்.

உ.ச.நி. உறுப்பினர்: ஆம். ஹிரண்யகசிபுவை அழிக்க வேண்டி வந்தது.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: ஆகவே அவன் அழிக்கப்பட்டான். மேலும் நவீன காலத்து அரக்க குணம் கொண்ட தலைவர்கள் அனைவரும் அழிக்கப்படுவார்கள். அவர்கள் அழிக்கப்படுவார்கள். எனவே அனைத்திற்கும் காலம் பதில்

சொல்லும்.

நமது தற்போதையத் தலைவர்கள் நல்லவர்கள் அல்லர்; பார்வையற்றவர்கள். அவர்களுக்கு அறிவில்லாத போதும் தலைமை தாங்கிச் செல்கிறார்கள். அந்தா யதாந்தைர் உபநீயமாநாஸ் குருடன் குருடனுக்கு வழிகாட்டி பள்ளத்தில் விழுவதுபோல். இந்த தலைவர்கள் உலகின் அசல் ஆன்மீக நாகரீகத்தைக் கொன்றுவிட்டார்கள். அவர்களால் அதற்குப் பதிலாக வேறு எதையும் கொடுத்து ஈடு செய்ய முடியாது.

உ.சு.நி. உறுப்பினர்: அப்படியாயின் உங்கள் இயக்கம் சமுதாய தத்துவத்தில் ஈடுபடுகிறதா?

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: ஆம். இந்த இயக்கம் மிகவும் செயல் முறையானது. உதாரணமாக நாங்கள் மாமிசம் சாப்பிடுவதை பரிந்துரைப்பதில்லை. தலைவர்கள் அதை விரும்புவது இல்லை. அவர்களது பிரசாரங்களை நாங்கள் ஆமோதிப்பதும் இல்லை. ஆகவே தலைவர்கள் எங்களை விரும்புவதில்லை. நாங்கள் மாமிசம் உட்கொள்ளாதீர்கள் என போதிக்கிறோம். ஆனால் அவர்கள் மாமிசக் கிடங்குகளையும், மாட்டிறைச்சிக் கடைகளையும் எல்லா இடங்களிலும் அனுமதிக்கிறார்கள். அதனால் எப்படி அவர்கள் எங்களை விரும்புவார்கள்? இதுதான் கஷ்டம். அறியாமையைப் பேரின்பமாகக் கருதுபவர்களிடம், புத்திசாலித்தனத்தைப் பற்றிப் பேசுவது அறிவீனமாகும். இருந்தும் முயற்சிக்கிறோம்.

இதற்கு மாறாக நாங்கள் பரிந்துரைப்பதும் செயல்முறைக்கு உகந்ததுதான். கடவுள் உணர்வு கொண்ட விவசாய கிராமங்கள் வெற்றிகரமாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அக்கிராமங்களில் உள்ளவர்கள் வாழ்க்கையை நிறைவு டனும், மகிழ்ச்சியுடனும் அமைத்துக் கொண்டுள்ளனர். இயற்கை தனது தயாள குணத்தினால் பழங்கள், காய்கறிகள், தானியம் ஆகியவற்றை வெகுவாக அளிக்கிறது. மேலும் பசு

பாலைத் தருகிறது. அதிலிருந்து வெண்ணெய், பாலாடைக் கட்டி, தயிர், பாலேடு ஆகியவை கிடைக்கும். இந்த கூட்டுப் பொருட்களின் பகுதிகள் அனைத்தையும் கொண்டு நீங்கள் நூற்றுக்கணக்கில் சுவையான உணவு வகைகளைத் தயாரிக்கலாம். இதனால் நீங்கள் முழுவதும் திருப்தி அடையலாம். இதுவே அடிப்படை தத்துவம்.

உ.சு.நி. உறுப்பினர்: வெற்றிகரமான நிறுவனத்திற்கு அது நல்லதொரு உதாரணம். ஆனால், இதற்கு முன் முயற்சி செய்யப்படாததைப் பற்றி நீங்கள் ஏதாவது இப்போது பேச முடியுமா?

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: கிராமங்களில் வசிக்கும், கடவுள் உணர்வு கொண்ட விவசாய மக்கள், தங்களுக்கு தேவையான தினசரி உணவுக்கு எங்கும் பயணம் செய்வதில்லை. இதை இந்த நவீன சமுதாயத்திற்கு புதிது எனலாம்.

தற்போது பெரும்பான்மையினர் தொழிற்சாலைக்கோ, அலுவலகத்திற்கோ சிறிது தூரமாவது பயணம் செய்ய வேண்டி உள்ளது. நான் ஒரு சமயம் பம்பாயில் இருந்தபோது ரயில்வேயில் வேலை நிறுத்தம் நடந்தது. மக்கள் எவ்வளவு துன்பப்பட்டார்கள் என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா. ரயிலைப் பிடிப்பதற்காக காலை ஐந்து மணியிலிருந்து அவர்கள் வரிசையில் நின்று கொண்டு இருந்தனர். வேலை நிறுத்தத்தின் போது ஏதோ சில ரயில்களே ஓடின. அதனால் மக்கள் மிகுந்த துன்பத்திற்கு ஆளாயினர். ஒன்றிரண்டு ரயில்களே ஓடியதால், பல மனிதர்கள் முண்டியடித்துக் கொண்டு ரயில் பெட்டிகளில் தங்களை தாங்களே திணித்துக் கொள்ள வேண்டியிருந்தது. சிலர் ரயிலின் கூரை மீதும் பயணம் செய்தனர்.

இது இப்படியிருக்க, தொழில்நுட்பத்தில் அபிவிருத்தி அடைந்த நாடுகளிலோ மக்கள் அலுவலகத்திற்கும் தொழிற்சாலைக்கும் கார்களில் போய் வருவதால், நெடுஞ்

சாலை விபத்துகளில் இறக்கும் ஆபத்தை எதிர்கொள்ள வேண்டி உள்ளது. எனவே ஒருவன் எதற்காக வீட்டிலிருந்து பல மைல்கள் பயணம் செய்து வாழ்வதற்கான ஊதியம் பெற வேண்டும்? இது மிக கெட்ட நாகரிகமாகும். ஒருவனுக்கு உணவு ஊரிலேயே கிடைக்கப் பெற வேண்டும். அதுதான் நல்ல நாகரிகத்தின் அடையாளமாகும்.

உ.சு.நி. உறுப்பினர்: உணவைப் பொறுத்தவரையில் ஒவ்வொருவரும் தன்னிறைவு கொள்ள வேண்டுமென்பதுதான் உங்கள் குறிக்கோள் என அறிகிறேன். ஆனால் எல்லா மக்களும் உணவு தயாரிப்பதிலேயே ஈடுபட்டால் மற்றவற்றை யார் நமக்குத் தருவார்கள்?

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: அனைவரும் உணவு உற்பத்தியில் ஈடுபட வேண்டும் என நாங்கள் சொல்லவில்லை. பகவத் கீதையின் படி சமுதாயத்தில் இயற்கையிலேயே மக்களின் ஒரு பிரிவினர் உணவைத் தயாரிப்பதிலும், ஒரு பிரிவினர் ஆன்மீக நோக்கில் வழிகாட்டவும், ஒரு பிரிவினர் அரசில் செயல்படவும், அல்லது அரசனாக இருப்பதற்காகவும், மற்றொரு பிரிவினர் இவர்கள் அனைவருக்கும் உடல் உழைப்பால் உதவுவதற்கும் இருப்பார்கள்.

அனைவரும் விவசாயிகளாக இருப்பார்கள் என்பதல்ல. அறிவாளிகள் பிரிவு, நிர்வாகிகள் பிரிவு, உழைப்பாளிகள் பிரிவு என்று இருத்தல் வேண்டும். எந்த ஒரு சமுதாயத்திலும் இந்த பிரிவுகள் இயற்கையாகவே உள்ளன. மேலும் ஆன்மீகத்தை வளர்ப்பதற்காக அவர்கள் அனைவரும் ஒன்றாக இணைந்து பாடுபட வேண்டும்.

சமூக அமைப்பைக் குணப்படுத்த கல்லூரிகள்

(1974-ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் இந்தியாவில் உள்ள விருந்தாவனத்தில் ஸ்ரீல பிரபுபாதருக்கும் அவரது சீடர்கள் சிலருக்கும் இடையே நிகழ்ந்த உரையாடல்.)

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: இந்தக் காலத்தில் அரசியல்வாதிகள் ஏழை மக்களை தங்களது சுயநலத்திற்காக பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். இதனால் மக்கள் சங்கடமடைகிறார்கள். துன்பப்படுகிறார்கள். ஒரு பக்கம் போதிய மழை இன்மையால் உணவுப் பொருட்களுக்கு பஞ்சம் ஏற்படுகிறது. மறுபக்கம் அரசால் அதிக அளவில் வரிகள் விதிக்கப்படுகிறது. இம்மாதிரியாக மக்கள் வீட்டை விட்டுவிட்டு காட்டிற்குச் செல்லுமளவு துன்பத்திற்கு ஆளாகிறார்கள்.

ஆத்ரேய ரிஷி தாஸா: தற்போதைய அரசு பணம் வசூலித்தாலும் மக்களுக்கு ஒன்றும் செய்வதில்லை.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: ஒவ்வொரு மனிதரும் அவரவர் திறனுக்கேற்ற வேலையைப் பெறச் செய்வது அரசின் கடமையாகும். வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இருக்கக் கூடாது. ஏனெனில் இது சமுதாயத்திற்கு மிகவும் அபாயகரமானதொரு பிரச்சனையாகும். ஆனால் அரசு விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் மக்களை நகரத்திற்கு ஈர்க்கிறது. அவர்கள் 'அதிக அளவு மக்கள் நிலங்களில் பணிபுரிந்து என்ன பயன்? அதற்குப் பதிலாக நாம் மிருகங்களைக் கொன்று அவற்றைச் சாப்பிடலாம்' என்பது போன்ற கருத்துக்களை முன்வைக்கின்றனர். இது சுலபமானதாக இருக்கலாம். ஏனெனில் கர்மா எனப்படும் பாவச் செயல்களின் தவிர்க்க முடியாத விளைவுகளைப் பற்றி அவர்கள் கவலைப்படுவதில்லை. 'நாம் பசுவைச் சாப்பிட

முடியும் எனும்பொழுது ஏன் நிலத்தை உழுவதற்கு கஷ்டப்பட வேண்டும்?' என்ற இந்த மனப்பான்மை இன்று உலகெங்கிலும் நிலவுகிறது.

ஆத்ரேய ரிஷிதாஸா: ஆம். விவசாயிகளின் பிள்ளைகள் விவசாயத்தை விட்டுவிட்டு நகரத்திற்குச் சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: இந்த மேலும் கீழும் எதுவும் இல்லாத அறிவுக்கெட்டத் தன்மையைப் பற்றி உங்களுக்குத் தெரியுமா? தலைவர்களுக்கு அது தேவைப்படுகிறது. ஓட்டல்களில் கல்லூரி மாணவிகளை தேர்ந்தெடுத்து விருந்தினர்களை மகிழ்விக்க உபயோகப்படுத்தப்படுவதை அவர்கள் விரும்புகிறார்கள். உலகெங்கிலும் வாழும் மக்கள் மாசுபடுத்தப்படுகிறார்கள். ஆகையால் மக்கள் எவ்வாறு நல்ல அரசை எதிர்பார்க்க முடியும்? மக்களுள் சிலர்தானே அரசின் பொறுப்பை ஏற்பார்கள்? ஆனால் அவர்கள் மாசுபடிந்தவர்கள் ஆயிற்றே.

ஆகையால் எங்கெல்லாம் 'ஹரே கிருஷ்ணா மையம்' உள்ளதோ அங்கெல்லாம் மக்களுக்கு பயிற்சிதர கல்லூரிகளை உடனே நிறுவ வேண்டும். முதலில் அவர்களது இயற்கைத் திறமைக்கேற்ப ஏதாவது ஒரு பிரிவில் (அறிவுப்பூர்வமான, நிர்வாகம், விவசாயம், மற்றும் உடல் உழைப்பு) பயிற்சி அளிக்கப்பட வேண்டும். மேலும் ஒவ்வொருவரும் நாங்கள் நிர்ணயிக்கும் ஆன்மீகப் பணிகளைச் செய்து அதாவது ஹரே கிருஷ்ண மகா மந்திரத்தை உச்சரித்தல், தன்னிலை உணர்த்தும் விஞ்ஞானமான பகவத் கீதையை கேட்டறிதல், மேலும் செய்யும் பணிகள் அனைத்தையும் கிருஷ்ணருக்கே அர்ப்பணித்தல் போன்ற பக்தி நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவதன் மூலம் அனைவரும் ஆன்மீக விழிப்புணர்வு பெற்று மேன்மையடைவார்கள். அனைவரது வாழ்க்கையும் பரம

புருஷரான பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்கே பக்தி சேவை ஆகிவிடும்.

அதே சமயம், மக்கள் வெவ்வேறு விதமான அறிவுத் திறனை பெற்றிருப்பதால், நாம் பல்வேறு சமூகப்பிரிவுகளை அமைத்து, அவர்களுக்கு பிரச்சனைகளை சமாளிக்க பயிற்சி அளிக்க வேண்டும். மிகுந்த அறிவும், புத்திசாலித்தனமும் உடையவர்கள் 'பிராமணர்கள்' ஆகவேண்டும். அதாவது பூஜாரிகள், ஆசிரியர்கள், அறிவுரையாளர்கள். நிர்வாகத் திறமையும் பிறரைக் காக்கும் திறமையும் பெற்றவர்கள், 'க்ஷத்ரியர்கள்' ஆகவேண்டும். உற்பத்திச் செய்யவும், பசுக்களை பாதுகாக்கவும் கூடியவர்கள் 'வைசியர்கள்' - அதாவது வர்த்தகப் பிரிவினர்கள். மேலும் மேற்கூறியவர்களுக்கு உதவி புரிபவர்களும், கலைஞர்களும், மற்றும் சிறு வியாபாரம் செய்பவர்களும் 'சூத்திரர்கள்' ஆவார்கள். அதாவது உடல் உழைப்பைக் கொண்டு வாழும் மக்கள்.

உங்கள் சொந்த உடல் அமைப்பில் உள்ளதுபோல் சமூக அமைப்பில் பல்வேறு பிரிவுகள் தேவை. அனைவரும் மூளையாகவோ (அறிவாளிகள் பிரிவினர்) அல்லது (நிர்வாகத்தினர்) செயல்பட விரும்பினால், யார் வயிற்றுப் பகுதியின் (விவசாயிகளின்) பணியைச் செய்வது? அல்லது கால்களின் (உழைப்பாளிகளின்) பணியை யார் தான் செய்வது? அனைத்து விதமான பணிகளும் தேவைப்படுகிறது. மூளை, கைகள், வயிறு, கால்கள், அனைத்தும் தேவைதான். ஆகவே சமூக அமைப்பு என்னும் உடலை சீராக அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும். மேன்மை பொருந்திய கடவுளின் இயற்கையான சமூக பிரிவுகளை மக்கள் உணர உதவ வேண்டும். சிலர் மூளையாகவும், சிலர் கைகளாகவும், சிலர் வயிறாகவும், சிலர் கால்களாகவும் செயல்படுவர். நமது முக்கிய குறிக்கோள் என்னவெனில்

சமூக அமைப்பை குறையற்றதாக வைத்துக் கொள்வதேயாகும்.

அனைவரும் அவரவர்களது இயல்புக்கேற்ப பணியில் ஈடுபடுகிறார்களா என்பதை உறுதி செய்து கொள்ள வேண்டும். அது முக்கியம். உண்மை என்னவெனில் எல்லாவிதமான பணிகளையும் கடவுளுக்கு அர்ப்பணிக்கும் முக்கிய நோக்குடன் மக்கள் தங்களது இயற்கையான பணியில் ஈடுபட்டால் அது இறைவனுக்கு செய்யும் பக்தி சேவையாகிறது. உதாரணமாக நீங்கள் நடக்கும் பொழுது உங்கள் மூளை வேலை செய்கிறது. 'அந்த வழியாகப் போ', 'இந்த வழியாகப் போ', 'கார் வருகிறது' இந்த பக்கம் வந்து விடு என மூளை கால்களுக்குச் சொல்கிறது. இப்போது பாருங்கள், கால்கள், மற்றும் மூளையின் வேலை வித்தியாசமானதாக இருந்தாலும் அவற்றின் குறிக்கோள் ஒன்றே, அதாவது சாலையை பாதுகாப்புடன் கடப்பதாகும். அதேபோன்று சமூக அமைப்பின் முக்கிய கொள்கையாக இருக்க வேண்டியது, அனைவரும் கிருஷ்ணருக்கு பணிபுரிவதில் உதவ வேண்டும் என்பதே ஆகும்.

சத்ஸ்வரூப தாஸா: இந்த மாதிரி கல்லூரிகள் பொதுமக்களுக்காக நடத்தப்படும்?

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: ஆம். அனைவருக்காகவும் தான். உதாரணமாக பொறியியல் கல்லூரி அனைவருக்காகவும் உள்ளது. மக்கள் இதற்கான பயிற்சியை மேற்கொள்ள தயாராக இருக்க வேண்டும் என்பதே நிபந்தனை. உலகெங்கிலும், மக்கள் அனைவரும் தலைவர்கள் என சொல்லிக் கொள்ளப்படுகிறவர்களால் தவறாக திசை திருப்பப்படுவதால், இது தற்போது முக்கிய தேவையாக உள்ளது. குழந்தைகள் 'கிருஷ்ண உணர்வு' ஆரம்பப் பள்ளிகளில் சேர்ந்து பின்னர் வளரும் போது 'கிருஷ்ண உணர்வு' கல்லூரிகளில் சேர்ந்து தங்களது பணியிலும் பக்தி சேவையிலும், விருத்தி அடையலாம்.

ஆத்ரேய ரிஷிதாஸா: நாம் வியாபாரத்தில் கூட போதிக்கலாமா?

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: இந்த நவீன வியாபாரமா - வேண்டாம். அது அயோக்கியத்தனம். வியாபாரம் என்றால் நீங்கள் போதிய அளவு தானியம் மற்றும் பிற பயிறு வகைகளை உற்பத்தி செய்து போதுமான அளவு உண்டு மிகுந்ததை அனைவருக்கும் அதாவது மனிதர்கள் மற்றும் மிருகங்கள் (குறிப்பாக பசுக்கள்) அனைவருக்கும் பகிர்ந்து அளித்தல், அவையும் பருத்து வளமையுடன் இருக்கும். இதனால் பசு பால் தர முடியும், மனித சமுதாயம் நோய் நொடியுற்று வேலை செய்ய முடியும். நாம் மில்களையும் தொழிற்சாலைகளையும் திறக்கப் போவதில்லை. இல்லை... இல்லை.

யதுபர தாஸா: ஸ்ரீல பிரபுபாதர் அவர்களே, கலை மற்றும் கைத்தொழில் புரிபவர்கள் எந்தப் பிரிவைச் சேர்வர்? எங்களது சமூகத்தில் இன்று கலைஞர்களும் தத்துவஞானிகளும் ஒப்புக் கொள்ளப்படுகிறார்கள்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர்: இல்லை. கலைஞனும் பணிபுரியும் மனிதன் தான். உங்களது தற்போதைய கல்லூரிகளும், பல்கலைக்கழகங்களும் இந்த கலை மற்றும் கைத்தொழிலுக்கு அதிக அளவு முக்கியத்துவம் தருகின்றன. அதனால் இம்மக்கள் அனைவரும் பணிபுரியும் மக்கள்தான். உண்மையான தத்துவஞானி அல்ல. புத்தி கூர்மை இல்லை. அதுதான் பிரச்சனையே. அனைவரும் அரிய சம்பளம் பெறும் விருப்பத்தினால் ஈர்க்கப்படுகின்றனர். அவர்கள் தொழில் நுட்பம் அல்லது விஞ்ஞான ரீதியில் கல்வியினை கற்று விட்டு இறுதியில் தொழிற்சாலைகளில் பணிபுரிய வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திற்கு ஆளாகின்றனர். ஆனால் பயிர்களை விளைவிக்க நிலங்களில் வேலை செய்யமாட்டார்கள். அப்படிப்பட்ட மக்கள் தத்துவஞானிகள் அல்ல. பூரண

உண்மையினை கண்டறிய முயல்பவர்தான் தத்துவஞானி ஆவார்.

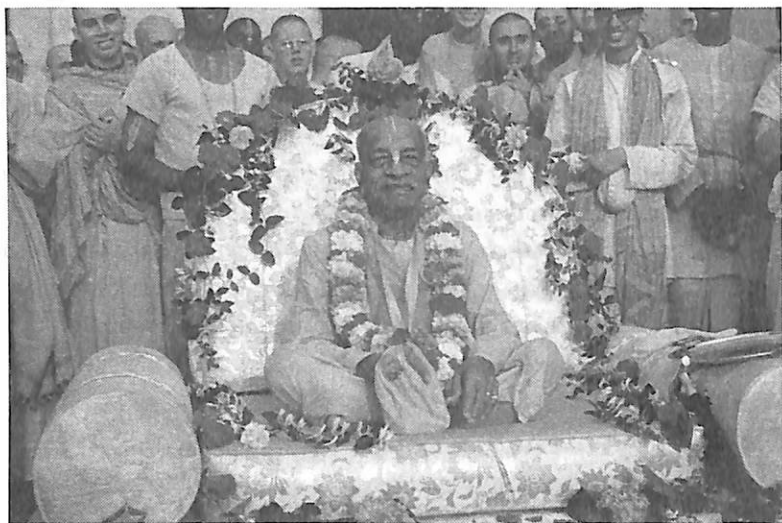
அயோக்கியர்கள், நாய்களும் அறிந்திருக்கும் பாலுணர்வை பற்றி எழுதுகிறார்கள். இந்தவிதமான தத்துவம் அயோக்கியர்களால் பாராட்டப்படலாம். ஆனால் நாங்கள் பாராட்டுவதில்லை. எவனொருவன் பூரண உண்மையை தேடுகிறானோ அவனே தத்துவஞானியாவான். எப்படி உடல் உறவு கொள்ள வேண்டும் என்பதை விரிவாக எழுதி ஏமாற்றும் இவர்கள் தத்துவஞானிகள் அல்ல. மேற்கத்திய நாடுகளில் மக்கள் அனைவரும் தாழ்ந்த பிரிவினர் ஆகிவிட்டார்கள். மோசடி தத்துவமாகிவிட்டது, காட்டில் குள்ளநரி அரசன் ஆகிவிட்டது அவ்வளவுதான்.

இந்த மேற்கத்திய தத்துவத்தின் உண்மையான அறிவு என்ன? மேற்கத்திய உலகம் முழுவதும் தொழிற்சாலைகளின் மூலம் பணம் சம்பாதிக்க அல்லல்படுகிறது. உண்ண உடுக்க மங்கையுடனும் மதுவுடனும் மகிழ்ச்சியாக இருக்க பணம் சம்பாதிக்கிறார்கள். அவ்வளவுதான். கீழ்த்தரமான மக்களை விட தாழ்ந்தவர்கள் அவர்கள். அவர்களை மனிதர்களாக மாற்ற முதல் தடவையாக முயற்சிக்கப்படுகிறது. நான் கடுமையான வார்த்தைகள் பயன்படுத்துவது குறித்து கவலைப்பட வேண்டாம். இதுவே உண்மை. அவர்கள் மிருகங்கள். இரு கால்கள் உள்ள மிருகங்கள். நிராகரிக்கப்பட்ட மனிதர்கள். வேதநாகரீகம் அவர்களை தாழ்ந்த மக்களிலும் தாழ்ந்தவர்களாக நிராகரிக்கிறது. ஆனால் அவர்களை நாம் திருத்தலாம்.

மேற்கத்தியர்களை திருத்தலாம் - எனது பல மேற்கத்திய மாணவர்களைப் போல் இவர்களையும் திருத்தலாம். இவர்கள் தாழ்ந்த நிலையிலிருந்து வந்தாலும், பயிற்சியின் மூலம் பிராமணர்களையும்விட மேலானவர்களாக

மாறலாம். யாருக்கும் எந்தவித தடையும் இல்லை. ஆனால் துரதிர்ஷ்டவசமாக இந்த அயோக்கியர்கள் இந்த வாய்ப்பினை ஏற்க ஒப்புக் கொள்வதில்லை. 'தகாத உறவு கூடாது. மாமிசம் உண்ணக் கூடாது' என சொன்னவுடன் அவர்கள் கோபமடைகிறார்கள். நீங்கள் நல்லதொரு பாடத்தினை - கல்வியைத் தந்தால் அவர்கள் கோபமடைகிறார்கள். நீங்கள் பயிற்சி பெற்று மேற்கத்திய நாகரீகத்தின் அமைப்பை, குறிப்பாக அமெரிக்காவில் மாற்றி அமைக்க முயலுங்கள். பிறகு புதியதொரு அத்தியாயம் உருவாகும். இதுவே எங்களது திட்டம். ஆகவே 'கிருஷ்ண உணர்வு கல்லூரிகள்' நிச்சயம் தேவைப்படுகின்றன.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர் யார்?

தெய்வத்திரு அருள்மிகு அ.ச. பக்திவேதாந்த சுவாமி பிரபுபாதர் 1896ம் ஆண்டில் கல்கத்தாவில் அவதரித்தார். 1922ம் ஆண்டில் கல்கத்தாவில் தமது குருநாதரான ஸ்ரீல பக்தி சித்தாந்த சரஸ்வதி கோஸ்வாமியை முதல் முதலாகச் சந்தித்தார். தம் காலத்தில் தலைசிறந்த வித்வானாகவும் பக்தராகவும் விளங்கிய ஸ்ரீல பக்தி சித்தாந்தா, கௌடிய மடத்தை நிறுவியிருந்தார். (அது இந்தியா முழுவதிலும் அறுபத்து நான்கு கிளைகளைக் கொண்ட வேதக் கல்வி நிறுவனம்). கற்றறிந்த இளைஞனான பிரபுபாதரை அவருக்கு மிகவும் பிடித்திருந்தது. வேத சாஸ்திரங்களைக் கற்பிப்பதில் தன் வாழ்வை அர்ப்பணம் செய்து கொள்வதன் அவசியத்தை அந்த இளைஞனுக்கு அவர் உணர்த்தினார். ஸ்ரீல பிரபுபாதர் அவருடைய சீடராகிப் பதினோறு ஆண்டுகளுக்குப் பின் அலகாபாத்தில் முறைப்படி தீட்சை பெற்றார்.

1922ல் அவர்களின் முதல் சந்திப்பின்போது ஸ்ரீல பக்தி

சித்தாந்த சரஸ்வதி தாகுரர் வேத ஞானத்தை ஆங்கில மொழியின் மூலம் உலகறியச் செய்ய வேண்டுமென்று ஸ்ரீல பிரபுபாதரைக் கேட்டுக்கொண்டார். அதையடுத்துச் சில ஆண்டுகளில் ஸ்ரீல பிரபுபாதர் வேத நூல்களில் மிக முக்கியமானதான பகவத் கீதைக்கு விளக்கம் எழுதினார். கௌடிய மடத்தின் பணிகளிலும் பங்கேற்று உதவினார். 1944ல் "Back to Godhead" என்ற பெயரில் மாதமிருமுறை இதழைத் தனித்து நின்று துவக்கினார். தாமே அதைப் பதிப்பித்து, எழுத்துப் பிரதிகளை டைப் செய்து, அச்சானதைத் திருத்தம் பார்த்து, பிரதிகளை விநியோகமும் செய்து பத்திரிக்கையை நிலைக்கச் செய்வதற்கு அரும்பாடுபட்டார்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதரின் தத்துவ ஞானத்தையும் பக்தியையும் மெச்சி 1947ல் கௌடிய வைஷ்ணவ சபை அவருக்கு “பக்தி வேதாந்த” என்ற பட்டத்தை அளித்து கௌரவித்தது. 1950ல், தமது ஐம்பத்து நான்காம் வயதில் இல்லற வாழ்விலிருந்து அவர் விலகினார். நான்கு ஆண்டுகளுக்குப் பின்பு அவர் படிப்பு, எழுத்து ஆகிய பணிகளில் அதிக காலம் செலவிடுவதற்காக வானப்பிரஸ்த முறையை மேற்கொண்டார். பின்னர் புண்ணிய நகரமான விருந்தாவனத்துக்குப் பயணமானார். அங்கு சரித்திரப் புகழ்பெற்ற ராதா தாமோதர ஆலயத்தில் ஒரு சிறிய அறையில் தங்கியிருந்து ஆழ்ந்த படிப்பிலும் எழுத்திலும் பல ஆண்டுகள் ஈடுபட்டார். 1959ல் சன்யாஸத்தை மேற்கொண்டார். ராதா - தாமோதர ஆலயத்திலிருந்தபோது ஸ்ரீல பிரபுபாதர் “பிற கோள்களுக்கு சுலபமான பயணம்” என்னும் நூலை எழுதினார். பின்னர், 18,000 செய்யுட்களைக் கொண்டதும் வேத நூல்களின் சாரமுமான ஸ்ரீமத் பாகவதத்தை மொழிபெயர்த்து விளக்கவுரை எழுதினார். பல பாகங்கள் கொண்ட அந்த வெளியீடு அவரது வாழ்வின் மகத்தான சாதனையாகும்.

பாகவதத்தின் மூன்று பாகங்கள் வெளிவந்த பின்னர் ஸ்ரீல பிரபுபாதர் தனது ஆன்மீகக் குருவின் கட்டளையைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டிற்கு வந்து சேர்ந்தார். அதிலிருந்து, ஸ்ரீல பிரபுபாதர் இந்தியாவின் தத்துவம் மற்றும் மத சம்பந்தமான சிறந்த நூல்களில் அதிகாரப்பூர்வமான பல

மொழிபெயர்ப்புகளையும், விளக்கவுரைகளையும், சுருக்கங்களையும் எண்பதுக்கும் மேலான எண்ணிக்கையில் எழுதினார். நியூயார்க் நகரை அவர் சரக்குக் கப்பலில் வந்தடைந்தபோது அவரிடம் ஒரு காசுகூட இருக்கவில்லை. ஓராண்டு மிகுந்த சிரமப்பட்டு, ஜூலை, 1966ல் ஸ்ரீல பிரபுபாதர் சர்வதேச கிருஷ்ண உணர்வு சங்கத்தை நிறுவினார். 1977, நவம்பர், 14ம் தேதி எல்லோரையும் துயரத்தில் ஆழ்த்திவிட்டு, அவர் பூதவுடலை விட்டுப் பிரிந்து போவதற்கு முன்பு, சங்கத்தை வழிகாட்டி நடத்திச் சென்று உலகம் முழுவதும் நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட ஆஸ்ரமங்கள், பள்ளிகள், ஆலயங்கள், ஸ்தாபனங்கள், விவசாய சமூகங்கள் என்றெல்லாம் அது வளர்ந்து பரவியதைக் கண்டார்.

1968ல் ஸ்ரீல பிரபுபாதர் மேற்கு வர்ஜீனியாவின் மலைகளில் “நியூ விருந்தாவன்” என்ற பரீட்சார்ந்த வேத சமூகத்தை உருவாக்கினார். (அது தற்போது ஆயிரம் ஏக்கருக்கும் மேலான நிலப்பரப்பில் செழிப்பான விவசாய சமூகமாகத் திகழ்கிறது.) “நியூ விருந்தாவன்” அடைந்த வெற்றியால் ஊக்கம் பெற்று அவரது மாணவர்கள் அது போன்ற பல சமுதாயங்களை ஐக்கிய அமெரிக்க நாட்டிலும், கடல் கடந்து வேறுபல இடங்களிலும் நிறுவியிருக்கிறார்கள்.

1975ல் இந்தியாவின் விருந்தாவனத்தில் ஸ்ரீல பிரபுபாதர் அவர்களின் மகோன்னதமான கிருஷ்ண-பலராம ஆலயமும், சர்வதேசப் பயணிகள் விடுதியும் திறக்கப்பட்டன. 1978ல் பம்பாயின் ஜுகு கடற்கரையில் நான்கு ஏக்கர் பரப்பிலான கலாச்சார அமைப்பு திறக்கப்பட்டது. (இதில் ஒரு ஆலயம், நவீன அரங்கம், பயணிகள் விடுதி, சைவ உணவுசாலை ஆகியவை உள்ளன.) மேற்கு வங்காளத்தில் 50,000 குடிமக்களைக் கொண்ட மாயாப்பூர் என்ற, நன்கு திட்டமிட்டுக் கட்டப்பட்ட நகரம், ஸ்ரீல பிரபுபாதரின் பேராவலின் மிகச்சிறந்த சின்னம் எனலாம். ஸ்ரீதாம் மாயாப்பூர் என்ற அந்நகரம் ஐயாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்பிருந்த வேதகால நகர வாழ்வின் சிறு பிரதிபலிப்பாக உலகம் முழுவதும் சிறப்புப் பெற்றுள்ளது.

இவற்றைத் தவிர, ஸ்ரீல பிரபுபாதர் மேல் நாட்டிற்கு வேத முறையிலான ஆரம்ப மற்றும் இரண்டாம் நிலைக் கல்வி வழங்க ஏற்பாடு செய்தார். 'குருகுலம்' 1972ல்தான் ஆரம்பிக்கப்பட்டது என்றாலும் இதிலும் உலகின் பல பாகங்களிலுள்ள இதன் கிளைகளிலும் ஏற்கெனவே நூற்றுக்கணக்கான மாணவர்கள் கல்வி பயில்கின்றார்கள்.

ஸ்ரீல பிரபுபாதர் நமக்குத் தந்துள்ளவற்றில் மிகச் சிறப்பானது அவரது நூல்களே. அவற்றின் பாண்டியத்யம், ஆழம், தெளிவு ஆகியவற்றை மேதைகள் மதிக்கின்றனர். பல கல்லூரிகள் அந்நூல்களை அதிகாரப்பூர்வமான பாடப் புத்தகங்களாக மேற்கொண்டுள்ளன. தவிர, ஸ்ரீல பிரபுபாதரின் நூல்கள் இப்போது இருபத்தைந்து மொழிகளில் வெளிவருகின்றன. தெய்வீக அருள்மிகு பிரபுபாதரின் நூல்களைப் பதிப்பிப்பதற்கென்றே பக்திவேதாந்த நூல் அறக்கட்டளை 1972ல் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இந்நிறுவனம் இந்திய சமய மற்றும் தத்துவஞானத் துறைகளில் உலகின் மிகப்பெரிய புத்தக வெளியீட்டு நிலையமாக விளங்குகிறது. வங்காளத்தின் சிறப்புற்ற சமய நூலான "ஸ்ரீசைதன்ய சரிதாம்ருதத்தின்" மொழிபெயர்ப்பை விளக்கத்தைப் பதினேழு புத்தகங்களாக வெளியிட்டிருப்பது இந்நிறுவனத்தின் சமீபகால சாதனை. இதை ஸ்ரீல பிரபுபாதர் பதினெட்டு மாதங்களுக்குள் எழுதி முடித்தனர். பன்னிரெண்டே ஆண்டுகளில், வயது முதிர்ந்த நிலையிலும், ஸ்ரீல பிரபுபாதர் அவர்கள் பதினான்கு முறை உலகத்தைச் சுற்றி வந்து ஆறு கண்டங்களிலும் பிரசங்கங்கள் நிகழ்த்தியிருக்கிறார்கள். தீவிரமான வேலை நெருக்கடியிலும் ஸ்ரீல பிரபுபாதர் அவர்கள் எழுத்துப் பணியில் வெகுவாக ஈடுபட்டு இருந்தார்கள். அவருடைய எழுத்துக்கள் வேத ஞானம், சமயம் மற்றும் கலாசாரம் ஆகியவற்றின் பொக்கிஷமாக விளங்குகிறது.

(இஸ்கான் மையங்களில் ஸ்ரீல பிரபுபாதரின்
வாழ்க்கை வரலாறுப் புத்தகம் கிடைக்கும்)

இது குறிப்பிட்ட எந்த மதத்திற்குமான பிரசார புத்தகமல்ல

இப்புத்தகம் யதார்த்தமான, சிக்கலான பிரச்சனைகளுக்கு தீர்வு அளிக்கக்கூடிய, ஒளிவு மறைவற்ற, தவறுகளற்ற, தர்க்க சாஸ்திரத்தைக் கொண்டு மனதை ஊடுருவி விழிப்பூட்டக் கூடிய, முக்கியமான, ஆழ்ந்த கருத்துகளைக் கொண்டதாகும்.

இப்புத்தகத்தின் ஆசிரியரான, தெய்வத்திரு அ.ச. பக்திவேதாந்த சுவாமி பிரபுபாதர் வேத ஞானத்தில் பாண்டித்துவம் பெற்ற இந்நாளைய வல்லுநர்களில் தலைசிறந்த ஒருவர்.

இப்புத்தகத்தில் தாங்கள் காண்பவை:

- மறுபிறவி
- உடலுறவும் துன்பமும்
- பசுவதை
- எளிய வாழ்வும் உயர்ந்த சிந்தனையும்
- ஆன்மாவிற்கு விஞ்ஞானபூர்வமான அத்தாட்சி
- மற்றும் பல....!

